

LYMO Karvonen Airi(YM)

29.03.2012

Eduskunta
Suuri valiokunta

Viite

Asia

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 2000/60/EY ja 2008/105/EY muuttamisesta vesipolitiikan alan prioriteettiaineiden osalta

U/E-tunnus:

EUTORI-numero: EU/2012/0607

Ohessa lähetetään perustuslain 97§:n mukaisesti selvitys ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 2000/60/EY ja 2008/105/EY muuttamisesta vesipolitiikan alan prioriteettiaineiden osalta.

Ville Niinistö
Ympäristöministeri

LIITTEET YM2012-00060, KOM (2011) 876

Asiasanat	vesiensuojelu, vesipolitiikka
Hoitaa	MMM, YM
Tiedoksi	ALR, EUE, OM, STM, UM, VM, VNEUS

LYMO Karvonen Airi(YM), Taina Tuire
(YM), Gustafsson Juhani (YM)

29.03.2012

Asia

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 2000/60/EY ja 2008/105/EY muuttamisesta vesipolitiikan alan prioriteettiaineiden osalta

Kokous

Liitteet

Viite

EUTORI/Eurodoc nro:

EU/2012/0607

U-tunnus / E-tunnus:

Käsittelyn tarkoitus ja käsittelyvaihe:

Komissio esitteli 13.2.2012 neuvoston ympäristöryhmässä 31.1.2012 antamansa direktiiviehdotuksen, teknisen taustaraportin ja vaikutusten arvioinnin. Puheenjohtaja on jaotellut asioiden käsittelyn viiteen klusteriin: 1. prioriteettiainelista ja aineiden ympäristölaatuvaatimukset, 2. seurantamatriisi, 3. määräykset laajalle levinneille aineille, 4. tarkkailulista ja 5. yleiset määräykset. Työryhmän kokouksessa 15.3.2012 käsiteltiin vaikutusten arviointia ja 1. klusteria.

Puheenjohtajan tavoitteena on saavuttaa kesäkuun 2012 ympäristöministerineuvostossa poliittinen yhteisymmärrys ehdotuksesta.

Asiakirjat:

COM(2011)876 final

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely:

SEUT 192 artiklan 1 kohta (ympäristö), määränemmistö neuvostossa, tavallinen lainsäätämismenettely

Käsittelijä(t):

Neuvotteleva virkamies Airi Karvonen ympäristöministeriö p. 050 3616394 (laatija)
Lainsäädäntöneuvos Tuire Taina ympäristöministeriö p. 050 3581359
Ylitarkastaja Juhani Gustafsson ympäristöministeriö p 040 1963642

Suomen kanta/ohje:

Valtioneuvosto pitää komission ehdottamaa oikeusperustaa (SEUT 192 artiklan 1 kohta) asianmukaisena. Valtioneuvosto pitää myös komission arviota ehdotuksen suhteesta toissijaisuusperiaatteeseen perusteltuna. Vesien pilaantuminen on merkittävällä tavalla rajat ylittävää ja Euroopan unionin alueista 60 prosenttia sijaitsee yhteisillä vesistöalueilla. Monia pilaantumista aiheuttavia aineita käytetään kaikkialla EU:ssa, joten niille on tarkoituksenmukaista asettaa EU:n tasolla yhdenmukaiset ympäristölaatonormit silloin, kun niiden on todettu aiheuttavan merkittävän riskin vesiympäristölle tai vesiympäristön välityksellä.

Suhteellisuusperiaatteen osalta komission ehdotus jättää pilaantumisen valvonnan erityiset ja lisätoimenpiteet jäsenvaltioille, jotka voivat valita tehokkaimman tavan tavoitteiden saavuttamiseen paikalliset olosuhteet huomioiden.

Valtioneuvosto pitää komission ehdotukseen sisältyvää lähestymistapaa yleisesti perusteltuna. Vaarallisille aineille asetettuja ympäristölaatonormeja on tärkeää päivittää ja uusia aineita lisätä listalle sitä mukaan kuin tutkimustieto aineista ja niiden ympäristövaikutuksista lisääntyy. Vaarallisille aineille tulee tutkimustiedon perusteella asettaa laatonormit yhdenmukaisin perustein. Suomi edesauttaa ympäristölaatonormien kehittämistyötä. Eliön ympäristölaatonormin käytön lisääminen on oikeansuuntaista vesiympäristön seurantakustannuksia vähennettäessä.

Valtioneuvosto kuitenkin katsoo, että komission ehdotukseen sisältyy asioita, joita tulisi tarkemmin selvittää. Puheenjohtajan ja komission ehdottamat direktiivin hyväksymis- ja täytäntöönpanoaikataulut ovat äärimmäisen tiukkoja ja käytännössä vaikeita toteuttaa. Ehdotuksen mukaan aikaa kansalliselle täytäntöönpanolle olisi vain 12 kuukautta. Aikatauluista tulisi keskustella.

Valtioneuvosto näkee ongelmallisena eräiden nykyisten prioriteettiaineiden ympäristölaatonormien merkittävän tiukennuksen. Nykyisten laatonormien edellyttämiä kansallisia toimenpiteitä suunnitellaan ja pannaan täytäntöön samanaikaisesti, kun komission ehdotus kansallisen täytäntöönpanon osalta saattaisi edellyttää neljän vuoden sisällä vielä merkittäviä lisäinvestointeja tiukempien normien noudattamiseksi. Investointien suunnittelun tulisi olla pitkäjänteisempää toimintaa.

Valtioneuvosto katsoo, että komission tulisi tarkastella myös vaihtoehtoisia keinoja puuttua esitettyjen aineiden ympäristölle aiheuttamiin ongelmiin ja suhdetta esimerkiksi REACH-asetuksen toimeenpanoon. Näin voidaan varmistua siitä, että käytössä ovat kustannustehokkaimmat keinot kunkin vaarallisen aineen tai aineryhmän päästöjen rajoittamiseksi. Laatonormeja tulisi ensisijaisesti asettaa niille vaarallisille aineille, joiden vähentämiseksi on löydettävissä kustannustehokkaita toimenpiteitä.

Useille aineille, sekä vanhoille että uusille, on ehdotettu lisäksi niin alhaisia ympäristölaatonormeja, ettei nykyisillä analyysimenetelmillä voida niitä mitata, mikä saattaa vaarantaa normien asianmukaisen täytäntöönpanon. Valtioneuvosto katsoo, että lähtökohtaisesti pitäisi olla käytettävissä analyysimenetelmät, joiden määritystaso on alhaisempi kuin asetettava ympäristölaatonormi. Lisäksi prioriteettiaineiden ympäristölaatonormien tasoa on tarpeen tarkastella neuvottelujen aikana ottaen huomioon niiden todelliset kansalliset täytäntöönpanomahdollisuudet sekä kustannukset ja hyödyt.

Uusina aineina komissio ehdottaa lääkeaineiden ottamista mukaan prioriteettiaineisiin. Lääkeaineille ehdotetut ympäristölaatonormit perustuvat viimeaikaisiin kansainvälisiin julkaisuihin.

Valtioneuvoston näkemyksen mukaan ihmisten ja eläinten käyttämät lääkeaineet voivat aiheuttaa riskiä vesiympäristössä ja siksi niiden valvontaa on pyrittävä parantamaan. Lääkeaineiden hyväksyntämenettelyyn ei kuulu niiden ympäristövaikutusten arviointi. Komissiossa parhaillaan tehtävässä riskinarviointityössä voidaan odottaa saatavan lisätietoa vesiympäristössä hormonihäiriöitä aiheuttavista aineista vuonna 2013. Valtioneuvosto katsoo, että olisi tarkoituksenmukaista ennen oikeudellisesti sitovien ympäristölaatu normien asettamista lääkeaineille saada päätöksenteon pohjaksi lisää tutkimustietoa.

Pintavesien kemiallinen tila tullee olemaan alle hyvän tilan laajalle levinneiden aineiden osalta mahdollisesti vuosikymmeniä mm. kaukokulkeumien ja aikaisempien päästöjen vuoksi, vaikka kansallisesti tehtäisiin suuriakin investointeja nykyisten päästöjen ja huuhtoutumien vähentämiseksi. Komission näkemys asiassa on, että maat voisivat käyttää näiden prioriteettiaineiden osalta vesienhoidon suunnittelussa yhteisön vesipolitiikan puitteista annetun direktiivin 2000/60/EY (jäljempänä vesiputedirektiivi) ja ympäristölaatu normeista vesipolitiikan alalla annetun direktiivin 2008/105/EY (jäljempänä ympäristölaatu normidirektiivi) sallimia poikkeuksia; pidentää toimenpiteiden toteutuksen aikataulua, asettaa vähemmän vaativia tavoitteita ja vedota kaukokulkeumaan.

Ympäristölaatu normidirektiivin mukaan prioriteettiaineita on seurattava pintavedessä kerran kuukaudessa ja eliöstössä kerran 12 kuukauden aikana. Uusien aineiden vuoksi vesien seurantavelvoitteet ja seurannan aiheuttamat kustannukset lisääntyvät merkittävästi sekä hallinnon että toiminnanharjoittajien osalta.

Valtioneuvosto katsoo edellä olevan perusteella, että hallinnon ja toiminnanharjoittajien lisääntyvien seurantakustannusten kohtuullisuutta ja seurannan kustannustehokkuutta tulisi selvittää neuvottelujen aikana. Vesien seurantaa tulisi pyrkiä kohdentamaan enemmän riskiperusteisesti ottamalla huomioon maiden erityisolosuhteet kuten vesistöjen määrä, asukastiheys ja maantieteellinen sijainti. Pintavesien kemiallisen tilan tavoitteen asettelussa ehdotusta kansallisesti täytäntöön pantaessa ei pitäisi joutua merkittävässä määrin turvautumaan poikkeamiin, vaan vesienhoidon suunnittelun ja vesien tilan tehostamistoimien uskottavuus tulisi voida säilyttää.

Komissio esittää jäsenvaltioiden velvoitteeksi laajaa uusien ns. tarkkailulistan aineiden vesien, eliön ja/tai sedimentin seurantajärjestelmän perustamista oikeudellisesti sitovana velvoitteena, jotta komissio voisi valmistella seuraavia prioriteettiainelistoja näiden seurantatulosten pohjalta.

Valtioneuvoston näkemyksen mukaan neuvottelujen aikana tulisi selvittää, voidaanko tarkkailulistan aineiden seuranta hoitaa vapaaehtoisuuden pohjalta. Näin on sovittu toimittavan vuonna 2012, jolloin komissio myös maksaa tarkkailulistan aineiden analyysikustannuksista merkittävän osan. Tämän menettelyn on katsottu vastaavan vesiputedirektiivin 16 artiklassa komissiolle säädettyä velvoitetta.

Komissio katsoo, että ehdotettujen uusien prioriteettiaineiden päästöjen ja huuhtoutumien vähentämis- ja hallintatoimet on mahdollista toteuttaa kohtuullisin kustannuksin eurooppalaisen teollisuuden kilpailukyvyyn säilyttäen joko voimassa olevan unionin muun lainsäädännön nojalla tai unionin tulevan ja kansallisen lainsäädännön nojalla. Tämän vuoksi komissio on jättänyt vaikutusten arvioinnista pois lähes kokonaan ehdotuksen vaatimien toimenpiteiden kustannusten arvioinnin. Vaikutusten arvioinnissa hyödyt on esitetty yleispiirteisesti laadullisina hyötyinä.

Valtioneuvoston näkemyksen mukaan komission esittämä perustelu investointien vaikutusten arvioinnin poisjättämiselle on liian ylimalkainen ja komission tulisi pyrkiä täydentämään arviointia tältä osin kunkin ehdotetun aineen osalta. Ehdotuksesta esim. teollisuudelle aiheutuvat kustannukset sekä unionin että kansallisella tasolla tulisi voida ennakoida nyt käytettävissä olevia tietoja tarkemmin. Aiheuttajaperiaatteen mukaisesti päästöjen vähentäminen sekä lopettaminen tulisi voida tehdä päästölähteellä. Lisäksi vaikutusten arvioinnista tulisi tarkemmin ilmetä ehdotuksen hyödyt ihmisen terveydelle ja vesiympäristölle.

Pääasiallinen sisältö:

Komission ehdotus koskee vesipolitiikan alaan kuuluvien prioriteettiaineiden luettelon tarkistamista. Edellinen luettelo, 33 prioriteettiainetta ja kahdeksan muuta haitallista ainetta, hyväksyttiin ns. ympäristölaatonormidirektiivissä. Ehdotuksessa ovat mukana edellä mainitun direktiivin aineet sekä 15 uutta prioriteettiainetta, niiden laatonormit sekä seurannassa käytettävä matriisi (vesi tai eliö).

Prioriteettiaineisiin kuuluu joukko teollisuuskemikaaleja, biosidituote- ja kasvinsuojeluaineita, metalleja/metalliyhdisteitä sekä uutena lääkeaineet. Ehdotuksella muutetaan ympäristölaatonormidirektiiviä ja vesipuidedirektiiviä, joista jälkimmäisestä vain liitettä X (aineluettelo). Ympäristölaatonormit määrittävät vesienhoidon suunnittelussa pintavesien hyvän kemiallisen tilan. Normeilla on myös suora oikeudellinen merkitys mm. mitoitettaessa pistemäisten päästölähteiden kuormituksen vähentämistoimia ympäristönsuojelulain mukaisessa ympäristölupamenettelyssä ja hajapäästöjen huuhtoutumien rajoittamisessa. Ehdotuksella on lisäksi yhteys kemikaali-, kasvinsuojeluaine-, biosidituote-, vesien ja merenhoidon, vesihuolto-, terveydensuojelu-, vesi- ja jätehuoltolainlainsäädäntöön.

Ehdotuksen tavoitteena on suojella ja parantaa vesiympäristön laatua kestävä kehityksen periaatteen mukaisesti. Lisäksi ympäristölaatonormeja koskevalla ehdotuksella pyritään yhdenmukaistamaan taloudelliset edellytykset sisämarkkinoilla, koska kansalliset ympäristölaatonormit vaihtelevat huomattavasti eri maissa. Ehdotuksessa ja siihen liittyvässä vaikutusten arvioinnissa otetaan huomioon unionin muun lainsäädännön tavoitteet ja säännökset ja erityisesti kemikaalipolitiikka (esimerkiksi REACH-asetus, kasvinsuojeluaine- ja biosidivalmistedirektiivit, IPPC- direktiivi, vuodesta 2013 alkaen teollisuuspäästädirektiivi IED, ja teemakohtaiset strategiat (erityisesti meristrategiadirektiivi, jätepolitiikka ja torjunta-aineiden kestävä käyttöä koskeva strategia).

Ehdotus rajoittuu prioriteettiaineiden tunnistamiseen, niiden ympäristölaatonormeihin sekä aineiden seurantavelvoitteisiin vesiympäristössä.

Pääasialliset muutokset ovat seuraavat:

Vesipuidedirektiivin liite X muutetaan lisäämällä siihen 15 uutta prioriteettiainetta, joista kuusi ainetta (dikofoli, kinoksifeeni, PFOS, heptakloori, HBCDD, dioksiini ja dioksiinin kaltaiset PCB-yhdisteet) nimetään vaarallisiksi prioriteettiaineiksi. Samalla vaarallisiksi prioriteettiaineiksi muutetaan kaksi vanhaa prioriteettiainetta (dietyyliheksyyliiftalaatti DEHP ja trifluraliini).

Uudet prioriteettiaineet ovat seuraavat:

- kasvinsuojeluaineet: aklonifeeni, bifenoksi, sypermetriini, dikofoli, heptakloori, kinoksifeeni
- biosidituotteissa käytettävät aineet: sybutryyni, diklorvossi, terbutryyni
- teollisuuskemikaalit: perfluorioktaanisulfonihappo (PFOS),

heksabromisyklododekaani (HBCDD)

- palamisen sivutuotteet: dioksiini ja dioksiinin kaltaiset PCB-yhdisteet
- lääkeaineet: 17-alfa-etinyliestradioli (EE2), 17-beeta-estradioli (E2), diklofenaakki.

Ympäristölaatuormidirektiivin oleellimmat muutokset ovat seuraavat:

Uusi liite II korvaa direktiivin nykyisen liitteen I. Liite II sisältää uudet prioriteettiaineet, tiukennukset eräiden nykyisten prioriteettiaineiden ympäristölaatuormeissa ja vaarallisuuden luokittelussa sekä taulukot, sovelletaanko normeja joko vedessä ja/tai eliössä. Ympäristölaatuormin seuranta tapahtuu taulukossa ilmoitetussa matriisissa ts. vedessä tai eliöstössä.

Useille aineille ehdotetaan normia eliölle (pääsääntönä kala); nykyisille prioriteettiaineille fluoranteeni, polyaromaattiset hiilivedyt PAH, bromatut difenyylietterit PBDE ja uusille prioriteettiaineille dikofoli, perfluorioktaanisulfonihappo PFOS, dioksiini ja dioksiinin kaltaiset PCB-yhdisteet, heksabromisyklododekaani HBCDD, heptakloori.

Laajalle levinneitä aineita, jotka ovat pysyviä, kertyviä ja myrkyllisiä, on mahdollista havaita vesiympäristössä vuosikymmeniä sellaisina pitoisuuksina, jotka aiheuttavat oleellisen riskin, vaikka merkittäviä toimenpiteitä olisi jo tehty niiden vähentämiseksi ja päästön lopettamiseksi.

Laajalle levinneet aineet ovat:

- nykyiset prioriteettiaineet: bromatut difenyylietterit, elohopea, polyaromaattiset hiilivedyt, tributyylitinayhdisteet,
- uudet prioriteettiaineet: heptakloori ja heptaklooriepoksidi, heksabromisyklododekaani, perfluorioktaanisulfonihappo, dioksiini ja dioksiinin kaltaiset PCB-yhdisteet

Ehdotukseen sisältyy se, että vesienhoitosuunnitelmissa voitaisiin vesien kemiallinen tila kuvata kartoilla siten, että tehdään erilliset kartat, joista ilmenee:

- pintavesien kemiallinen tila edellä lueteltujen laajalle levinneiden prioriteettiaineiden osalta
- pintavesien kemiallinen tila kaikkien prioriteettiaineiden osalta
- pintavesien kemiallinen tila ilman edellä lueteltuja laajalle levinneitä prioriteettiaineita

Näitä laajalle levinneitä prioriteettiaineita voitaisiin seurata perustellusta syystä harvemmin kuin muita prioriteettiaineita (vedessä pääsääntö 12 kertaa/vuosi ja eliössä kerta/vuosi) edellyttäen, että seuranta on edustavaa ja näiden prioriteettiaineiden esiintymisestä on pintavesissä jo tilastollisesti vankat lähtötiedot, mutta kuitenkin niin, että seuranta kattaa vähintään vesienhoitosuunnitelman yhden kuuden vuoden jakson.

Tulevien direktiivien tietopohjan varmistamiseksi ja tueksi komissio laatii tarkkailtavien aineiden luettelon (ns. tarkkailulistasta) seurantatietojen kohdennettua keräämistä varten.

Tarkkailulistassa saa olla minä tahansa ajankohtana enintään 25 ainetta tai aineryhmää, ja siinä on mainittava kunkin aineen seurantamatriisi. Jäsenvaltioiden on seurattava tarkkailulistan jokaista ainetta tietyillä edustavilla seuranta-asemilla vähintään 12 kuukauden ajan. Jokaisen jäsenvaltion on valittava vähintään yksi asema keskimäärin 15 000 km²:n laajuista maantieteellistä aluetta kohti. Komissio voi antaa delegoituja säädöksiä tarkkailulistan laatimisesta sekä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tarkkailulistaan sisältyvien aineiden seurannan tekniset määrittelyt ja komissiolle seurantatuloksista ja asiaan kuuluvista tiedoista annettavan selvityksen tekniset muodot. Komissio laatii ensimmäisen tarkkailulistan 12 kuukautta direktiivin antamisen jälkeen.

Direktiivin täytäntöönpanon tulisi tapahtua 12 kuukauden kuluessa ehdotuksen hyväksymisen julkaisemisesta.

Vaikutusten arviointi

Komission vaikutusten arviointi keskittyy sisällöllisesti seuraaviin asioihin:

- ongelman määrittely
- tavoitteet
- vaihtoehdot
- vaikutusten ja vaihtoehtojen tarkastelu

Komissio katsoo, että ehdotuksessa pyritään osoittamaan aineet, joista aiheutuu riskiä pintavesissä. Mitään uusia toimenpiteitä näiden aineiden vesiin pääsyn ehkäisemiseksi komissio ei nyt esitä, vaan komissio olettaa, että kaikki toimenpiteet hoituvat yhteisön muun lainsäädännön täytäntöönpanolla ja kansallisilla toimilla.

Komission mukaan ympäristö- ja terveyshyötyjä saadaan eri toimia yhdistelemällä. Komissio toteaa, että hyötyjä on vaikea arvioida EU-tasolla yksittäisten aineiden, esim. laajalle levinneiden aineiden osalta. Hyötyjä tulee vesien virkistyskäytölle, biodiversiteetille, kun esim. saastuneita sedimenttejä kunnostetaan, juomavesilaitosten käsittelykustannukset vähenevät, parannetaan kalastuksen ja vesiviljelyn olosuhteita, vähennetään ihmiseen kertyviä haitallisia aineita parantamalla kalojen sekä simpukoiden ja äyriäisten laatua, innovatiivisuus lisääntyy kehitettäessä vaarallisille aineille korvaavia aineita, tietoisuus prioriteettiaineiden esiintymisestä vesiympäristössä lisääntyy, teknologiaa kehitetään prioriteettiaineiden päästöjen hallintaan. Hyödyt ovat laadullisia, euromääräisiä hyötyjä on mahdotonta laskea.

Vaikutusten arvioinnissa ei voida laskea myöskään ehdotuksen vaatimien toimenpiteiden kustannuksia, koska toimenpiteet toteutetaan unionin muun lainsäädännön ja kansainvälisten sopimusten täytäntöönpanolla. Kansallisten toimenpiteiden kustannukset riippuvat suuresti paikallisista olosuhteista. Komissio korostaa, että vesipuidedirektiivissä on turvaverkko, poikkeamien käyttö, toimenpiteistä aiheutuville kohtuuttomille kustannuksille. Komissio myös olettaa, ettei ehdotuksella ole vaikutuksia EU:n teollisuuden kilpailukykyyn maailmalla tai vaikutukset olisivat vähäiset. Yhdyskuntajätevesien puhdistuksen tehostamisinvestoinnit saattaisivat nousta merkittäviksi erityisesti nikkelin ja lääkeaineiden kuormituksen vähentämiseksi. Komissio toteaa, että samalla kun tiukennetaan ympäristölaakunormeja ja asetetaan normit lääkeaineille, edistetään toimenpiteitä yhdyskuntapuhdistamoilla muidenkin aineiden vähentämiseksi. Kustannukset yhdyskuntajätevesien puhdistuksen tehostamisesta siirtyisivät kuluttajahintoihin. Vesien seurantakustannukset kohdistuisivat hallinnolle ja toiminnanharjoittajille. Hallinnolle kohdistuvista seurantakustannuksista ja tarkkailulistan kustannuksista on tehty arvio.

Ehdotettujen 15 aineen vesien seurannan lisäkustannuksiksi hallinnolle komissio arvioi noin 550 000 – 1 400 000 €/vuosi/jäsenmaa. Tarkkailtavien aineiden seurannan lisäkustannukset hallinnolle olisivat noin 75 000 – 150 000 €/vuosi /jäsenmaa.

Kansallinen käsittely:

EU-komitean ympäristöjaosto, kirjallinen menettely, 13.–15.3.2012

Ehdotuksesta on eri ministeriöiden lisäksi kuultu myös Suomen ympäristökeskuksen, Turvallisuus- ja kemikaaliviraston, Kuntaliiton, Metsäteollisuuden, Elinkeinoelämän keskusliiton ja Vesilaitosyhdistyksen edustajien näkemyksiä.

Eduskuntakäsittely:

Käsittely Euroopan parlamentissa:

Asia odottaa parlamentin ensimmäistä lukemista.

Vastuuvaliokunta: Ympäristö-, kansanterveys ja elintarvikkeiden turvallisuus

Raportoija: Richard Seeber, EPP

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema:

Alustavan arvion mukaan komission direktiiviehdotus ei sisällä sellaisia säännöksiä, joista tulisi säätää lain tasolla. Ehdotus sisältää pääasiassa säännöksiä ympäristölaatonormeista ja hallinnollisista menettelyistä vesien seurannan järjestämiseksi. Vastaavia säännöksiä sisältyy tällä hetkellä muiden vaarallisten ja haitallisten aineiden osalta ympäristönsuojelulain (86/2000) sekä vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain (1299/2004) nojalla annettuun valtioneuvoston asetukseen vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista (1022/2006).

Asetuksen säännöksiä päästöraja-arvoista, ympäristölaatonormeista ja tarkkailusta sovelletaan ympäristönsuojelulain mukaisessa ympäristölupamenettelyssä, ja ne tulee ottaa huomioon annettaessa lain 43 §:n mukaisia lupamääräyksiä ja 46 §:n mukaisia tarkkailumääräyksiä. Ympäristölaatonormeja sovelletaan lisäksi myös arvioitaessa pinta- ja pohjaveden tilaa vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain ja sen nojalla vesienhoidon järjestämisestä annetun valtioneuvoston asetuksen (1040/2006) mukaisesti.

Direktiiviehdotuksen täytäntöön panemiseksi tarpeelliset kansalliset säännökset voitaneen siten antaa muuttamalla tarpeellisilta osin vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annettua valtioneuvoston asetusta.

Ahvenanmaalla on lainsäädäntövalta ehdotuksen täytäntöönpanossa Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 18 §:n 10 kohdan nojalla.

Taloudelliset vaikutukset:

Ehdotuksen kustannusvaikutuksia Suomen teollisuudelle on vaikea arvioida tässä vaiheessa. Ehdotuksella lienee merkitystä erityisesti metalli-, kaivannais-, metsä- ja kemianteollisuudelle sekä polttolaitoksille. Yhdyskuntajätevesien osalta mm. aktiivihiilikäsittelyllä puhdistuksen lisäkustannukset karkeasti arvioiden olisivat noin 200- 350 miljoonaa euroa vuodessa. Ehdotus edellyttäisi osin myös uusien tekniikoiden kehittämistä ja parantaisi siten työllisyyttä näillä aloilla sekä mahdollistaisi vesiosaamisen viennin kasvattamisen.

Hallinnolle lähinnä ELY-keskusten pintavesien seurantakustannukset uusien aineiden osalta lisääntyisivät karkean alustavan arvion mukaan noin 1 000 000 euroa vuodessa. Lisäksi seurantakustannukset lisääntyisivät ELY-keskuksissa tarkkailtavien aineiden listan osalta 100 000- 150 000 euroa vuodessa, kun kustannusvastuu siirtyisi komissiolta jäsenmaille.

Muut mahdolliset asiaan vaikuttavat tekijät:

Komissio esitteli 13.2.2012 neuvoston ympäristöryhmässä ehdotuksen. Jäsenmaiden alustavien kommenttien perusteella voidaan tehdä johtopäätös, että ehdotus sai yleisellä tasolla kannatusta, mutta kaikilla mailla on ongelmia koskien lääkeaineita, ympäristölaatonormien

alhaisia tasoja, seurantavelvoitteiden laajuutta, ehdotuksesta aiheutuvaa hallinnollista rasitetta, investointi- ja seurantakustannuksia, laajalle levinneiden prioriteettiaineiden erillistä listausta, tarkkailtavien aineiden listan oikeudellista sitovuutta ja täytäntöönpanolle varattua lyhyttä määräaika.

Asiasanat	vaaralliset aineet, vesipolitiikka
Hoitaa	YM
Tiedoksi	EUE, LVM, MMM, PLM, STM, TEM, UM, VM, VNEUS

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 31.1.2012
COM(2011) 876 final

2011/0429 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

**direktiivien 2000/60/EY ja 2008/105/EY muuttamisesta vesipolitiikan alan
prioriteettiaineiden osalta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SEC(2011) 1546 final}
{SEC(2011) 1547 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Tämä komission ehdotus koskee vesipolitiikan alaan kuuluvien prioriteettiaineiden luettelon tarkistamista. Prioriteettiaineet on valittu niiden kemikaalien joukosta, joista aiheutuu merkittävä riski vesiympäristölle tai vesiympäristön välityksellä Euroopan unionin tasolla, ja ne on lueteltu vesipolitiikan puitteidirektiivin (vesipuitteidirektiivin) 2000/60/EY¹ liitteessä X. Vesipuitteidirektiivin 16 artiklan 4 kohdan mukaan komission on tarkistettava prioriteettiaineluettelo vähintään joka neljäs vuosi, ja ympäristölaatonormeista vesipolitiikan alalla annetun direktiivin 2008/105/EY (ympäristölaatonormidirektiivin)², jossa asetetaan prioriteettiaineiden ympäristölaatonormit³, 8 artiklan mukaan komissio on ilmoitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle ensimmäisen tarkistuksensa tuloksista vuonna 2011. Osana tarkistusta komission on muun muassa harkittava, pitäisikö tähän luetteloon mahdollisesti sisällyttää direktiivin liitteessä III lueteltuja aineita. Komission on myös tarvittaessa annettava ehdotuksia uusiksi prioriteettiaineiksi, asetettava tarvittaessa ympäristölaatonormeja pintavedelle, sedimentille tai eliöstölle⁴ ja tarkistettava olemassa olevien prioriteettiaineiden tila.

• Yleinen tausta

Vesipuitteidirektiivissä tunnustetaan, että vesiympäristöön kohdistuu huomattavia paineita, jotka johtuvat muun muassa kemiallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta ja että tarvitaan vesien kestävää hoitoa. Sen ympäristötavoitteisiin kuuluvat pinta- ja pohjavesien hyvän kemiallisen ja ekologisen tilan saavuttaminen ja niiden tilan huononemisen ehkäiseminen. Direktiivi pannaan täytäntöön vesipiirien tasolla. Jäsenvaltioiden edellytettiin hyväksyvän vuoteen 2009 mennessä vesipiirin hoitosuunnitelmat, jotka perustuvat muun muassa kunkin vesipiirin kuormitus- ja vaikutusanalyysiin, seurantatuloksiin ja toimenpideohjelmaan.

Jotta vesimuodostumien kemiallinen tila olisi hyvä, niiden on täytettävä prioriteettiaineille ja kahdeksalle muulle jo EU:n tasolla säännellylle pilaavalle aineelle asetetut ympäristölaatonormit. Nykyisiin 33 prioriteettiaineeseen kuuluu joukko teollisuuskemikaaleja, kasvinsuojeluaineita ja metalleja/metalliyhdisteitä. Osa prioriteettiaineista on määritelty vaarallisiksi prioriteettiaineiksi siksi, että ne ovat hitaasti

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:02000L0060-20090113:FI:NOT>

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/105/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, ympäristölaatonormeista vesipolitiikan alalla, neuvoston direktiivien 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY, 84/491/ETY ja 86/280/ETY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY muuttamisesta (EUVL L 348, 24.12.2008, s. 84). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32008L0105:FI:NOT>

³ Ympäristölaatonormilla tarkoitetaan ”sellaisia tiettyjen pilaavien aineiden pitoisuuksia vedessä, sedimentissä tai eliöstössä, joita ei saa ylittää ihmisten terveyden tai ympäristön suojelemiseksi” (vesipuitteidirektiivin 2 artiklan 35 kohta).

⁴ Eliöstöllä tarkoitetaan mitä tahansa elävien vesieliöiden ryhmiä, joita voidaan analysoida ja käyttää pilaantumisen indikaattorina, kuten kaloja, simpukoita, selkärangattomia ja niin edelleen.

hajoavia, biokertyviä ja/tai myrkyllisiä tai antavat vastaavaa aiheutta huoleen. Niiden kriteerit ovat yhdenmukaisia REACH-asetuksen mukaisten erityistä huolta aiheuttavien aineiden kanssa⁵. Jäsenvaltioiden edellytetään seuraavan prioriteettiaineita pintavesissä ja raportoivan ympäristölaatu normien ylittymisistä. Niiden on vesiputedirektiivin mukaan hyväksyttävä valvontatoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on vähentää prioriteettiaineita asteittain ja lopettaa vaarallisten prioriteettiaineiden päästöt ja häviöt vesiympäristöön kerralla tai vaiheittain.

Hyvän ekologisen tilan tavoite edellyttää, että kemikaaleille, jotka on tunnistettu huolta aiheuttaviksi aineiksi paikallisella/vesipiirin/kansallisella tasolla mutta ei prioriteettiaineiksi EU:n tasolla, asetetaan kansalliset normit. Nämä kemikaalit tunnetaan vesipiireille tyypillisinä pilaavina aineina.

Prioriteettiaineluettelon tarkistamiseen liittyvä tekninen työ aloitettiin vuonna 2007 priorisoinnilla, jossa pyrittiin tunnistamaan mahdolliset uudet prioriteettiaineet. Sen jälkeen niille asetettiin ympäristölaatu normit ja olemassa olevien prioriteettiaineiden ympäristölaatu normit ja tilat tarkistettiin. Ehdotettujen uusien aineiden ja olemassa oleviin aineisiin tehtävien muutosten odotetaan vaikuttavan vuonna 2015 päivitettäviin vesipiirin hoitosuunnitelmiin ja toimenpideohjelmiin.

Prioriteettiaineluettelon tarkistamisen yhteydessä määriteltiin mahdollisia parannuksia ympäristön laatu normidirektiivin toimintaan ja mahdollinen mekanismi lisäprioriteettiaineiden tunnistamisen tehostamiseen tulevissa tarkistuksissa.

- **Voimassa olevat säännökset**

- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/105/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, ympäristölaatu normeista vesipolitiikan alalla, neuvoston direktiivien 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY, 84/491/ETY ja 86/280/ETY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY muuttamisesta
- Komission direktiivi 2009/90/EY, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2009, veden tilaa koskevan kemiallisen analysoinnin ja seurannan teknisten eritelmien määrittämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY mukaisesti

- **Yhdenmukaisuus muiden politiikan alojen kanssa**

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32006R1907:FI:NOT>

Kuudennessa ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa määritetään toimenpiteet (katso päätöksen 1600/2002/EY 7 artiklan 2 kohdan e alakohta⁶). Ehdotus on yhdenmukainen aiheeseen liittyvien politiikan alojen ja seuraavan keskeisen lainsäädännön kanssa:

- Kemikaaleja koskeva politiikka: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta
- Kasvinsuojeluaineita koskeva politiikka: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/128/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävä käytön aikaansaamiseksi
- biosidejä koskeva politiikka: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/8/EY, annettu 16 päivänä helmikuuta 1998, biosidituotteiden markkinoille saattamisesta
- Lääkkeitä koskeva politiikka: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/82/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY, 6 päivänä marraskuuta 2001, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä
- Teollisuuden päästöjä koskeva politiikka: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/1/EY, annettu 15 päivänä tammikuuta 2008, ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä
- Jätteitä koskeva politiikka: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/65/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa (uudelleenlaadittu), Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/96/EY, annettu 27 päivänä tammikuuta 2003, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta
- Pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskeva politiikka: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 850/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, pysyvistä orgaanisista yhdisteistä
- Meriympäristön suojelemista koskeva politiikka: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi)

2. INTRESSITAHOJEN KUULEMISEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINNIN TULOKSET

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1600/2002/EY, tehty 22 päivänä heinäkuuta 2002, kuudennessa ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta (EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2002:242:0001:0015:FI:PDF>

- **Kuulemiset ja asiantuntijatiedon käyttö**

Tarkistusta varten tehtyä teknistä työtä eli priorisointia ja ympäristölaatu normien asettamista johtivat ympäristöasioiden pääosasto ja yhteinen tutkimuskeskus (JRC) ja ne toteutti asiantuntijaryhmä kaudella 2008–2010. Ryhmään kuului vesipuitedirektiivin yhteisen täytäntöönpanostrategian (CIS)⁷ alaisen, kemiallisten näkökohtien parissa työskentelevän työryhmän ja erityisesti työryhmän E kahden alaryhmän jäseniä sekä konsulttipalvelu INERISin (kansainvälisen vesiviraston IOW:n avustuksella) edustajia. Työryhmän E ja sen kahden alaryhmän jäseniä ovat komission pääosastot (ENV, ENTR ja SANCO), jäsenvaltiot ja sidosryhmien järjestöt, joihin kuuluu useita eurooppalaisia toimialajärjestöjä (AESGP, AISE, Business Europe, CEFIC, CEPI, CONCAWE, COPA-COGECA, ECPA, EFPIA, EUCETSA, EUDA, EUREAU, EURELECTRIC, EUROFER, EUROMETAUX, EUROMINES), kansalaisjärjestöjä (EEB, Greenpeace, WWF) ja hallitusten välisiä järjestöjä (OSPAR).

Työryhmä E osallistui tarkistamiseen merkittävällä panoksella tukemalla tiedonkeruuta (johon sisältyivät seuranta- ja vaarallisuustiedot), uusien aineiden tunnistamisessa sovellettavaa priorisointiprosessia, ympäristölaatu normien asettamista koskevien teknisten ohjeiden päivittämistä ja ympäristölaatu normien laatimista. Työryhmä tuki myös olemassa olevien prioriteettiaineiden ja ympäristölaatu normien tarkistamista. Suuren osan työstä tekivät työryhmän E kaksi alaryhmää, ilmastonlaatu normien teknisen ohjeasiakirjan asiantuntijaryhmä (EG-EQS) ja prioriteettiaineiden tarkistamisesta vastaava alaryhmä (SG-R), joiden yhteispuheenjohtajina toimivat yhteisen tutkimuskeskuksen ja Yhdistyneen kuningaskunnan asiantuntijat. Alaryhmien keskusteluihin varsinkin valintaprosessin loppuvaiheessa ja ympäristölaatu normien laatimisen yhteydessä osallistuivat työryhmään E kuuluvien toimialajärjestöjen tärkeimmät jäsenyritykset, joita edustivat yleensä tekniset asiantuntijat.

Ympäristölaatu normien luonnokset toimitettiin terveys- ja ympäristöriskejä käsittelevälle tiedekomitealle (SCHER)⁸ lausunnon antamista varten.

Lausunnossaan nikkelin ympäristölaatu normia koskevasta asiakirja-aineistosta SCHER totesi, että lopulliseen ympäristölaatu normiin voisi vaikuttaa perusteellinen analyysi, johon kuuluu joidenkin pidemmälle menevien tietojen erillinen tilastoanalyysi. Vaikka tähän on sen jälkeen pyritty, asiantuntijoiden mielipide-erojen vuoksi nikkelin AA-EQS-arvoksi (sisävesissä) on ehdotusluonnoksessa asetettu 4 µg/l eikä 2 µg/l siihen asti, kunnes SCHERiltä saadaan analyysin johtopäätöksiä koskevia tietoja.

- **Vaikutustenarviointi**

Kun tekninen työ oli loppuvaiheessa vuonna 2010, vaikutustenarviointi aloitettiin konsulttiyhtiö Entecin tekemällä tutkimuksella⁹. Konsulttiyhtiö laati selvitykset yksittäisten aineiden vaikutuksista ottaen huomioon teknisen työn¹⁰ lopputulokset, ja näitä selvityksiä

⁷ http://ec.europa.eu/environment/water/water-framework/objectives/implementation_en.htm

⁸ Terveys- ja ympäristöriskejä käsittelevä tiedekomitea on yksi komissiolle riippumatonta neuvontaa antavista tiedekomiteoista. Siihen kuuluu 17 asiantuntijaa. Lisätietoja on osoitteessa http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/environmental_risks/index_en.htm

⁹ Sopimusnro 070307/2009/547548/SER/D1.

¹⁰ Osan tarkistettavia olemassa olevia aineita koskevan tutkimuksen tukitiedoista valmisteli toinen konsulttiyritys WRc (Milieun avustuksella).

hyödynnettiin pitkälti tähän ehdotukseen liittyvässä vaikutustenarviointia koskevassa kertomuksessa.

Vaikutustenarvioinnin valmistelua tuki vaikutustenarvioinnin ohjausryhmä, johon osallistuivat seuraavat komission yksiköt: pääsihteeristö, AGRI, ENTR, JRC, MARE, REGIO, RTD ja SANCO.

Vaikutustenarviointia koskevan kertomuksen laatimista varten järjestettiin kuulemisia työryhmän E ja lisäksi joidenkin siihen kuulumattomien sidosryhmien kanssa.

Vaikutustenarviointilautakunta käsitteli vaikutustenarviointia koskevaa kertomusta kokouksessaan 22. kesäkuuta 2011. Esitettyjä huomautuksia käsiteltiin liitteenä olevassa vaikutustenarviointia koskevassa kertomuksessa.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

- **Oikeusperusta**

Ehdotuksen oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 192 artiklan 1 kohta.

- **Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet**

Vesien pilaantuminen on luonteeltaan merkittäväällä tavalla rajat ylittävää. Euroopan unionin alueista 60 prosenttia sijaitsee yhteisillä vesistöalueilla. Tämän vuoksi ja siksi, että monia pilaantumista aiheuttavia aineita käytetään kaikkialla EU:ssa, niille on tarkoituksenmukaista asettaa EU:n tasolla yhdenmukaiset ympäristölaatu-normit silloin, kun niiden on todettu aiheuttavan merkittävän riskin vesiympäristölle tai vesiympäristön välityksellä. Näin varmistetaan laajemman suojelun lisäksi tasapuolisemmat toimintaedellytykset kuin silloin, kun vain muutama jäsenvaltio on asettanut ympäristölaatu-normin tai kansalliset ympäristölaatu-normit ovat hyvin erilaisia.

Ehdotus rajoittuu prioriteettiaineiden tunnistamiseen ja EU:n tason ympäristölaatu-normien luomiseen. Uusia EU:n toimenpiteitä jo käytettävissä olevien lisäksi ei ehdoteta. Pilaantumisen valvonnan erityiset ja lisätoimenpiteet jätetään jäsenvaltioille, jotka voivat valita tehokkaimman tavan tavoitteiden saavuttamiseen paikalliset olosuhteet huomioiden.

- **Säätelytavan valinta**

Ehdotettu säätelytapa: direktiivi, jolla muutetaan vesipuitedirektiiviä ja ympäristön laatu-normidirektiiviä.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei odoteta olevan vaikutuksia talousarvioon.

5. LISÄTIETOJA

- **Ehdotuksen yksityiskohtainen kuvaus**

Ehdotuksella muutetaan ympäristölaatunormidirektiiviä ja vesipuidedirektiiviä, joista jälkimmäisestä vain liitettä X.

Ehdotuksen 1 artiklan mukaisesti vesipuidedirektiivin liite X korvataan tämän direktiivin liitteessä I olevalla tekstillä. Päivitetystä liitteestä X on uusia ehdotuksia prioriteettiaineiksi ja määritellään kaksi olemassa olevaa prioriteettiainetta vaarallisiksi prioriteettiaineiksi. Liitettä on yksinkertaistettu sisällyttämällä siihen tietoja, jotka olivat aiemmin taulukon alaviitteissä.

Tämän ehdotuksen 2 artiklalla muutetaan seuraavia ympäristölaatunormidirektiivin säännöksiä:

Direktiivin 2 artiklaa muutetaan niin, että siinä otetaan käyttöön määritelmä termille ”matriisi”. Matriisi on ympäristön osa, johon sovelletaan ympäristölaatunormia ja jossa on siksi seurattava prioriteettiaineiden ja vaarallisten prioriteettiaineiden pitoisuuksia. Matriisina on yleensä vesi, sedimentti tai eliöstö (kalat, ellei muuta ilmoiteta).

Direktiivin 3 artiklaa muutetaan niin, että se on yhdenmukainen liitteessä I olevan A osan uuden rakenteen (erityisesti liitteeseen sisällytettyjen eliöstönormien) kanssa ja että sillä muutetaan jäsenvaltioiden seurantamatriisin valintaa koskevia velvollisuuksia. Kullekin aineelle määritellään oletusarvoinen seurantamatriisi aineen luontaisten ominaisuuksien perusteella. Jäsenvaltiot voivat edelleen valita joustavasti vaihtoehdoisen matriisin, mutta sen ehtona on nyt komission direktiivin 2009/90/EY¹¹ 4 artiklan analyysimenetelmien suorituskykyä koskevien vähimmäisvaatimusten täyttyminen. Lisäksi raportointia helpotetaan yhdistämällä ympäristön laatunormidirektiivin 3 artiklan mukaiset ilmoitusvelvollisuudet vesipuidedirektiivin 15 artiklan nojalla tehtävään vesipiirin hoitosuunnitelmia koskevaan raportointiin. Lopuksi komitologiavaluudet liitteessä I olevan B osan 3 kohdan muuttamiseksi on sovitettu uusien delegoitujen valtuuksien mukaisiksi.

Direktiivin 4 artiklan 4 kohta ja 5 artiklan 6 kohta poistetaan, jotta säädös vastaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen uutta täytäntöönpanovaltaa. Tämä täytäntöönpanovalta ei ole teknisen ohjeiden hyväksymisen kannalta tarkoituksenmukainen, koska ohjeet eivät ole oikeudellisesti sitovia asiakirjoja.

Direktiivin 8 artikla päivitetään.

Lisätään uusi 8 a artikla, jossa on ubikvitaarisia eli kaikkialla esiintyviä, hitaasti hajoavia, biokertyviä ja myrkyllisiä aineita koskevia erityissäännöksiä.

Lisätään uusi 8 b artikla tarkkailtavien aineiden luettelon laatimisesta prioriteettiaineluettelon tulevia tarkistuksia tukevien seurantatietojen kohdennettua keräämistä varten.

Direktiivin 9 artiklaa muutetaan direktiivin saattamiseksi komission täytäntöönpanovallasta annetun uuden asetuksen (EU) N:o 182/2011¹² mukaiseksi, ja lisätään uusi 10 artikla siirretyn säädösvallan käyttämisestä.

¹¹ Komission direktiivi 2009/90/EY, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2009, veden tilaa koskevan kemiallisen analysoinnin ja seurannan teknisten eritelmien määrittämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY mukaisesti (EUVL L 201, 1.8.2009, s. 36). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:201:0036:0038:FI:PDF>

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission

Direktiivin liitteessä I oleva A osa korvataan tämän direktiivin liitteellä II, jossa lisätään ehdotetut uudet prioriteettiaineet, muutetaan joidenkin olemassa olevien prioriteettiaineiden ympäristölaatunormeja¹³ ja lisätään eliöstöä koskevien normien sarake. Viimeksi mainitussa sarakkeessa on kolmea eliöstöä koskevaa normia, jotka oli jo vahvistettu ympäristön laatunormidirektiivin 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, sekä joillekin muille olemassa oleville prioriteettiaineille ja joillekin uusille prioriteettiaineille asetettuja eliöstöä koskevia normeja. Eliöstöä koskevien normien luetteleminen ympäristön laatunormidirektiivin liitteessä I yksinkertaistaa esitystapaa ja lisää sen selkeyttä.

Direktiivin liitteessä I olevan B osan 2 kohtaa muutetaan niin, että siinä viitataan asianmukaisesti 9 artiklan mukaiseen täytäntöönpanovaltaan.

Direktiivin liite II, joka on vanhentunut, poistetaan.

Poistetaan nykyiseen 8 artiklaan liittyvä direktiivin liite III, joka on vanhentunut.

Tämän ehdotuksen 3 artiklassa vahvistetaan velvollisuudet, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja kansallisia säännöksiä koskevan ilmoituksen antamista komissiolle.

Tämän ehdotuksen 4 artikla koskee direktiivin voimaantuloa.

Tämän ehdotuksen 5 artiklassa ilmoitetaan, että direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille.

täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:055:0013:0018:FI:PDF>

¹³ Muutokset vaikuttavat seuraaviin olemassa oleviin aineisiin: numerot 2 (antraseeni), 5 (bromatut difenyylietterit), 15 (fluoranteeni), 20 (lyijy ja lyijy-yhdisteet), 22 (naftaleeni), 23 (nikkeli ja nikkeliyhdisteet) ja 28 (polyaromaattiset hiilivedyt).

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

**direktiivien 2000/60/EY ja 2008/105/EY muuttamisesta vesipolitiikan alan
prioriteettiaineiden osalta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁴,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon¹⁵,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Pintavesien kemiallinen pilaantuminen on uhka vesiympäristölle, ja se voi aiheuttaa muun muassa välitöntä ja kroonista myrkyllisyyttä vesieliöille, kertymistä ekosysteemiin ja luontotyyppien ja biologisen monimuotoisuuden häviämistä sekä uhan ihmisten terveydelle. Ensisijaisesti olisi selvitettävä pilaantumisen syyt, ja päästöihin olisi puututtava niiden lähteellä sekä taloudelliselta että ympäristön kannalta mahdollisimman tehokkaasti.
- (2) Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/60/EY¹⁶ luodaan strategia vesien pilaantumisen ehkäisemiseksi. Strategiaan kuuluu prioriteettiaineiden tunnistaminen niiden aineiden joukosta, joista aiheutuu merkittävä riski vesiympäristölle tai vesiympäristön välityksellä Euroopan tasolla. Vesipolitiikan alan prioriteettiaineiden luettelon vahvistamisesta ja direktiivin 2000/60/EY muuttamisesta 20 päivänä

¹⁴ EUVL C , , s. .

¹⁵ EUVL C , , s. .

¹⁶ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

marraskuuta 2001 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 2455/2001/EY¹⁷ määritettiin ensimmäinen luettelo 33 aineesta tai aineryhmästä, jotka priorisoitiin unionin tasolla ja jotka sisältyvät tällä hetkellä direktiivin 2000/60/EY liitteeseen X.

- (3) Ympäristölaatonormeista vesipolitiikan alalla 16 päivänä joulukuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/105/EY¹⁸ asetetaan päätöksessä N:o 2455/2001/EY yksilöityjen, unionin tasolla säänneltyjen 33 prioriteettiaineen ja kahdeksan muun pilaavan aineen ympäristölaatonormit direktiivin 2000/60/EY säännösten ja tavoitteiden mukaisesti.
- (4) Komissio on tarkistanut prioriteettiaineiden luettelon direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 4 kohdan ja direktiivin 2008/105/EY 8 artiklan mukaisesti ja päätenyt siihen, että on tarkoituksenmukaista muuttaa prioriteettiaineiden luetteloa yksilöimällä uusia prioriteettiaineita unionin tason ensisijaisia toimia varten, asettaa niille ympäristölaatonormit, päivittää joidenkin olemassa olevien aineiden ympäristölaatonormit tieteen kehityksen mukaisiksi ja asettaa eliöstöä koskevat ympäristölaatonormit joillekin olemassa oleville ja uusille prioriteettiaineille.
- (5) Prioriteettiaineluettelon tarkistamisen tueksi on kuultu laajasti komission yksiköitä, jäsenvaltioita, sidosryhmiä ja terveys- ja ympäristöriskejä käsittelevän tiedekomitean (SCHER) asiantuntijoita.
- (6) Direktiivin 2000/60/EY antamisen jälkeen on annettu useita unionin säädöksiä, joilla on luotu yksittäisten prioriteettiaineiden päästöjen valvontatoimenpiteitä mainitun direktiivin 16 artiklan mukaisesti. Lisäksi monet ympäristönsuojelutoimenpiteet kuuluvat unionin muun olemassa olevan lainsäädännön soveltamisalaan. Siksi etusijalle olisi asetettava olemassa olevien välineiden täytäntöönpano ja tarkistaminen uusien valvontakeinojen luomisen sijaan. Aineen sisällyttäminen direktiivin 2000/60/EY liitteeseen X ei estä kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21 päivänä lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 säännösten soveltamista¹⁹.
- (7) Sen jälkeen kun direktiivin 2000/60/EY liitteessä X luetelluille 33 prioriteettiaineelle on laadittu ympäristölaatonormit, on tehty useita olemassa olevien aineiden vaarojen arvioinnista ja valvonnasta 23 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93²⁰, joka on myöhemmin korvattu kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18 päivänä joulukuuta 2006 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1907/2006²¹, mukaisia riskiarviointeja. Joidenkin olemassa olevien aineiden ympäristölaatonormit on tarkistettava, jotta

¹⁷ EYVL L 331, 15.12.2001, s. 1.

¹⁸ EUVL L 348, 24.12.2008, s. 84.

¹⁹ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1.

²⁰ EYVL L 84, 5.4.1993, s. 1.

²¹ EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1.

voidaan varmistaa asianmukainen suojelun taso ja päivittää ympäristölaatunormit vesiympäristölle ja sen välityksellä aiheutuvia riskejä koskevan uusimman tieteellisen ja teknisen tietämyksen mukaisiksi.

- (8) Direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen lähestymistapojen avulla on tunnistettu ja määritelty prioriteettiaineiksi uusia aineita, jotka aiheuttavat merkittävän riskin vesiympäristölle tai sen välityksellä unionin tasolla ja ne on lisättävä prioriteettiaineiden luetteloon. Näiden aineiden ympäristölaatunormien laatimisessa on otettu huomioon uusin käytettävissä oleva tieteellinen ja tekninen tietämys.
- (9) Ympäristölaatunormien johtaminen vaarallisille prioriteettiaineille on yleensä paljon epävarmempaa kuin prioriteettiaineille, mutta ympäristölaatunormi toimii kuitenkin vertailukohtana arvioitaessa pintaveden kemiallisen hyvän tilan tavoitteen saavuttamista direktiivin 2000/60/EY 2 artiklan 24 kohdan ja 4 artiklan 1 kohdan ii ja iii alakohtien mukaisesti. Ympäristön ja ihmisten terveyden riittävän suojelun varmistamiseksi vaarallisia prioriteettiaineita koskevana perimmäisenä tavoitteena on kuitenkin päästöjen ja häviöiden lopettaminen kerralla tai vaiheittain direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan mukaisesti.
- (10) Pilaavien aineiden käyttäytymisestä ja vaikutuksista vedessä on saatu viime vuosina runsaasti uutta tutkimustietoa. Tiedämme entistä enemmän siitä, missä vesiympäristön osassa (vedessä, sedimentissä vai eliöstössä, jäljempänä "matriisi") ainetta todennäköisesti on ja missä sen pitoisuus siten on todennäköisimmin mitattavissa. Jotkin voimakkaasti vettä kartaavat aineet kertyvät eliöstöön, ja niitä on edistyneimmilläänkin analyysitekniikoilla vaikea havaita vedessä. Näille aineille olisi asetettava eliöstöä koskeva ympäristölaatunormi. Jäsenvaltioilla olisi kuitenkin oltava mahdollisuus käyttää seurantaan joustavasti vaihtoehtoisia matriiseja (vettä, sedimenttiä tai eliöstöä), jotta ne voisivat hyödyntää seurantastrategiaansa ja sopeuttaa sen paikallisiin olosuhteisiinsa, edellyttäen, että ympäristölaatunormin ja seurantajärjestelmän avulla saavutetaan yhtä hyvä suojelun taso kuin tässä direktiivissä säädetyn ympäristölaatunormin ja matriisin avulla.
- (11) Veden tilaa koskevan kemiallisen analysoinnin ja seurannan teknisten eritelmien määrittämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY mukaisesti 31 päivänä heinäkuuta 2009 annetussa komission direktiivissä 2009/90/EY²² vahvistetaan veden tilan seurantaan käytettyjen analyysimenetelmien suorituskykyä koskevat vähimmäisvaatimukset. Nämä vaatimukset takaavat merkityksellisen ja asiaankuuluvan seurantatiedon saannin, koska ne edellyttävät sellaisten analyysimenetelmien käyttöä, jotka ovat riittävän herkkiä varmistamaan kaikkien ympäristölaatunormien ylitysten luotettava havaitseminen ja mittaaminen. Jäsenvaltioille pitäisi sallia muidenkin kuin tässä direktiivissä määritettyjen seurantamatriisien käyttö vain, jos käytetty analyysimenetelmä täyttää direktiivin 2009/90/EY 4 artiklan mukaiset kyseisen ympäristölaatunormin ja matriisin suorituskyvyn vähimmäisvaatimukset tai jos se on huomattavasti suorituskykyisempi kuin tässä direktiivissä ympäristölaatunormille ja matriisille määritetty menetelmä.

²² EUVL L 201, 1.8.2009, s. 36.

- (12) Hitaasti hajoavia, biokertyviä ja myrkyllisiä aineita (PBT-aineita) ja muita aineita, jotka käyttäytyvät PBT-aineiden tavoin, saattaa vesiympäristöstä löytyä vuosikymmenien ajan merkittävän riskin aiheuttavia pitoisuuksia, vaikka mittavia toimenpiteitä päästöjen vähentämiseksi tai poistamiseksi on jo toteutettu. Osa niistä voi myös kulkeutua pitkiä matkoja, ja niitä esiintyy hyvin yleisesti ympäristössä. Monet näistä aineista kuuluvat olemassa oleviin ja ehdotettuihin vaarallisiin prioriteettiaineisiin, ja koska joitakin niistä esiintyy pitkään yleisesti ympäristössä, niiden vaikutus kemiallisen tilan esittämiseen direktiivin 2000/60/EY mukaisesti ja seuranta vaatimuksiin on otettava erityisesti huomioon.
- (13) Koskien kemiallisen tilan esittämistä direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevan 1 kohdan 4 alakohdan 3 alakohdan mukaisesti jäsenvaltioilla on oltava mahdollisuus esittää erikseen niiden aineiden kemiallisen tilan vaikutus, jotka käyttäytyvät ubikvitaaristen PBT-aineiden tavoin, jotta veden laadun parannukset muiden aineiden osalta eivät jää varjoon. Kaikki aineet kattavan pakollisen kartan lisäksi voidaan käyttää myös kahta lisäkarttaa, joista toisessa kuvataan aineet, jotka käyttäytyvät ubikvitaaristen PBT-aineiden tavoin, ja toisessa muut aineet.
- (14) Seuranta on sopeutettava pitoisuuksissa odotettavissa olevan vaihtelun alueellisen ja ajallisen laajuuden mukaan. Koska ubikvitaaristen PBT-aineiden tavoin käyttäytyvien aineiden odotettavissa oleva levinneisyys on laaja ja palautumisajat pitkiä, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus vähentää seuranta paikkojen määrää ja/tai seuranta tiheyttä, jos käytettävissä on tilastollisesti vankat seurannan lähtötiedot.
- (15) Vaikka unioni ja jäsenvaltiot kiinnittäisivät erityistä huomiota aineisiin, jotka käyttäytyvät ubikvitaaristen PBT-aineiden tavoin, se ei vapauta niitä velvollisuudesta toteuttaa jo toteutettujen toimenpiteiden lisäksi myös kansainvälisen tason toimenpiteitä näiden aineiden päästöjen ja häviöiden vähentämiseksi tai poistamiseksi, jotta saavutettaisiin direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan tavoitteet.
- (16) Uusien prioriteettiaineiden valintaa tukevia riskien arviointeja varten tarvitaan korkealaatuisia seuranta tietoja ja ekotoksikologisia vaikutuksia koskevia tietoja. Vaikka jäsenvaltioiden keräämät seuranta tiedot ovat parantuneet huomattavasti viime vuosina, ne eivät aina ole laadullisesti ja unionin kattavuuden suhteen tarkoitukseen sopivia. Seuranta tietoja puuttuu varsinkin monista uusista pilaavista aineista, jotka eivät tällä hetkellä kuulu unionin tason rutiininomaisiin seuranta ohjelmiin mutta voivat kuitenkin aiheuttaa merkittävän riskin ja vaativat siksi sääntelyä sen mukaan, mitkä ovat niiden mahdolliset (eko)toksiset ja terveysvaikutukset sekä pitoisuudet (vesi)ympäristössä.
- (17) Tarvitaan uusi mekanismi, jonka avulla komissio saa kohdennettuja korkealaatuisia seuranta tietoja aineiden pitoisuuksista vesiympäristössä niin, että painopiste on uusissa pilaavissa aineissa ja aineissa, joiden käytettävissä olevat seuranta tiedot eivät ole laadultaan riittäviä riskien arvioinnin tekemiseen. Uuden mekanismin pitäisi helpottaa näiden tietojen keräämistä unionin vesistöalueilta. Jotta seuranta kustannukset pysyisivät kohtuullisina, mekanismin pitäisi keskittyä rajalliseen määrään aineita, jotka ovat tilapäisesti mukana tarkkailtavien aineiden luettelossa, ja rajalliseen määrään seuranta paikkoja mutta tuottaa edustavia tietoja, jotka ovat unionin priorisointiprosessin kannalta tarkoituksenmukaisia. Luettelon pitäisi olla dynaaminen, jotta se vastaisi uusien pilaavien aineiden aiheuttamista mahdollisista riskeistä saatavaa uutta tietoa eikä aineita seurattaisi kauemmin kuin on tarpeen.

- (18) Jäsenvaltioiden raportointivelvollisuuksien yksinkertaistamiseksi ja virtaviivaistamiseksi ja yhdenmukaisuuden lisäämiseksi muiden vesienhoitoon liittyvien tekijöiden kanssa direktiivin 2008/105/EY 3 artiklan ilmoitusvaatimukset pitäisi yhdistää direktiivin 2000/60/EY 15 artiklan mukaisiin yleisiin raportointivelvollisuuksiin.
- (19) Hyväksymällä tämän ehdotuksen ja toimittamalla kertomuksensa Euroopan parlamentille ja neuvostolle komissio on saanut valmiiksi ensimmäisen direktiivin 2008/105/EY 8 artiklassa vaaditun prioriteettiaineluettelon tarkistuksen. Siihen liittyen komissio on tarkistanut kyseisen direktiivin liitteen III sisältämät aineet, joista osa on tunnistettu priorisointia varten. Tällä hetkellä ei ole riittävästi näyttöä muiden aineiden priorisointiin. Koska on mahdollista, että näistä aineista saadaan uusia tietoja, niitä ei suljeta pois tulevasta tarkistuksesta, niin kuin on tilanne muiden aineiden suhteen, joita on käsitelty tässä tarkistuksessa mutta ei priorisoitu. Näin ollen direktiivin 2008/105/EY liite III on vanhentunut ja se olisi poistettava. Mainitun direktiivin 8 artiklaa on muutettava vastaavasti myös koskien Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettavan kertomuksen määräpäivää.
- (20) Jotta komissio voisi reagoida hyvissä ajoin tämän direktiivin kattamaan alaan liittyvään tekniikan ja tieteen kehitykseen ja päivittää direktiivissä vahvistettujen ympäristölaatumormien soveltamista koskevia menetelmiä, sille olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti.
- (21) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tarkkailtavien aineiden luettelon laatimista, jotta se voisi parantaa prioriteettiaineiden, erityisesti uusien pilaavien aineiden, tulevan tunnistamisen tietopohjaa. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla.
- (22) Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (23) Jotta tämän direktiivin täytäntöönpanon ehdot, tarkkailtavien aineiden luettelon aineiden seurannassa käytettävät menetelmät ja komissiolle esitettävien raporttien muodot olisivat yhtenäiset, täytäntöönpanovalta olisi siirrettävä komissiolle. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti²³.
- (24) Koska jäsenvaltiot eivät voi riittävän hyvin saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli pintaveden hyvää kemiallista tilaa laatimalla ympäristölaatumormeja prioriteettiaineille ja tietyille muille pilaaville aineille ja koska tämä tavoite voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla säilyttämällä sama pintavesien suojelun taso koko unionissa, unioni voi hyväksyä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa

²³ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisia toimenpiteitä. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

(25) Sen vuoksi direktiiviä 2000/60/EY ja direktiiviä 2008/105/EY olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Korvataan direktiivin 2000/60/EY liite X tämän direktiivin liitteessä I olevalla tekstillä.

2 artikla

Muutetaan direktiivi 2008/105/EY seuraavasti:

1. Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä sovelletaan direktiivin 2000/60/EY 2 artiklassa ja direktiivin 2009/90/EY 2 artiklassa vahvistettuja määritelmiä.

Lisäksi sovelletaan seuraavaa määritelmää:

’Matriisi’ tarkoittaa vesiympäristön osaa, joka voi olla vesi, sedimentti tai eliöstö.”

2. Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

1. Tämän direktiivin 1 artiklan ja direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on sovellettava tämän direktiivin liitteessä I olevassa A osassa vahvistettuja ympäristölaatunormeja pintavesimuodostumiin.

Jäsenvaltioiden on sovellettava ympäristölaatunormeja pintavesimuodostumiin liitteessä I olevassa B osassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti. *[Huomautus: tätä kohtaa ei muuteta.]*

2. Jäsenvaltioiden on sovellettava liitteessä I olevan A osan mukaista eliöstöä koskevaa ympäristölaatunormia liitteessä I olevan A osan aineisiin, joiden numerot ovat 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 ja 44. Muihin aineisiin jäsenvaltioiden on sovellettava liitteessä I olevan A osan mukaista vettä koskevaa ympäristölaatunormia.

3. Jäsenvaltiot voivat halutessaan soveltaa jonkin muun kuin 2 kohdassa yksilöiden matriisin ympäristölaatunormia.

Tätä mahdollisuutta hyödyntävien jäsenvaltioiden on sovellettava asiaa koskevaa liitteessä I olevan A osan mukaista ympäristölaatunormia, tai jos siinä ei ole kyseiselle matriisille sopivaa ympäristölaatunormia, on laadittava sellainen normi, joka varmistaa vähintään sama suojelun tason kuin kyseisen liitteen mukainen ympäristölaatunormi.

Jäsenvaltiot voivat soveltaa tätä vaihtoehtoa vain, jos käytetty analyysimenetelmä täyttää komission direktiivin 2009/90/EY(*) 4 artiklassa asetetut suorituskyvyn vähimmäisvaatimukset. Jos nämä vaatimukset eivät täyty missään matriisissa, menetelmän suorituskyvyn on oltava merkittävästi parempi kuin 2 kohdassa yksilöidylle matriisille käytetyn menetelmän.

4. Jos aineeseen sovelletaan sedimenttiä ja/tai eliöstöä koskevaa ympäristölaatunormia, jäsenvaltioiden on seurattava ainetta asiaankuuluvassa matriisissa vähintään kerran vuodessa, ellei jokin muu aikaväli ole teknisen tietämyksen tai asiantuntija-arvion mukaan perusteltu.

5. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan 7 kohdan mukaisesti laadittuihin päivitettyihin vesipiirien hoitosuunnitelmiin

(a) taulukko, jossa esitetään sovellettujen analyysimenetelmien määrittämisrajat, ja tiedot näiden menetelmien suorituskyvystä suhteessa komission direktiivin 2009/90/EY 4 artiklassa säädettyihin vaatimuksiin;

(b) niiden aineiden osalta, joihin sovelletaan 3 kohdan vaihtoehtoa

(i) aineen käytön syyt ja perusteet;

(ii) tarvittaessa vahvistetut vaihtoehtoiset ympäristölaatunormit, näyttö siitä, että ne takaavat vähintään yhtä hyvän suojelun tason, ja niiden määrittelyssä käytetyt tiedot ja menetelmät ja pintavesijaotteluryhmät, joihin niitä sovellettaisiin;

(iii) vertailtavaksi tämän artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin tämän direktiivin liitteessä I olevassa A osassa määritetyn matriisin tai määritettyjen matriisien analyysimenetelmien määrittämisrajat mukaan lukien tiedot näiden menetelmien suorituskyvystä suhteessa komission direktiivin 2009/90/EY 4 artiklassa määritettyihin vaatimuksiin;

(c) perustelu 4 kohdan mukaisesti sovellettavalle seurantatiheydelle, jos seurantavälit ovat pidempiä kuin yksi vuosi.

6. Jäsenvaltioiden on järjestettävä direktiivin 2000/60/EY 8 artiklan mukaisesti suoritettavan veden tilan seurannan perusteella sellaisten liitteessä I olevassa A osassa lueteltujen prioriteettiaineiden pitoisuuksien pitkäaikaisten muutossuuntien analysointi, joita yleensä kerääntyy sedimenttiin ja/tai eliöstöön (kiinnittäen erityistä huomiota aineisiin nro 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 ja 44). Jollei direktiivin 2000/60/EY 4 artiklasta muuta johdu, jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä, joiden tavoitteena on varmistaa, että tällaiset pitoisuudet sedimentissä ja/tai asiaankuuluvassa eliöstössä eivät nouse merkittävästi.

[Huomautus: muutoksessa on vain lisätty viittaukset uusiin prioriteettiaineisiin (30–44).]

Jäsenvaltioiden on määriteltävä seurantatiheys sedimentissä ja/tai eliöstössä niin, että saadaan riittävästi tietoja luotettavaa pitkän aikavälin analyysiä varten. Seuranta olisi ohjeellisesti toteutettava kolmen vuoden välein, jollei muu aikaväli ole teknisen tietämyksen ja asiantuntija-arvioiden johdosta perusteltu. [Huomautus: tätä kohtaa ei muuteta.]

7. Komissio tarkastelee teknistä ja tieteellistä kehitystä, mukaan luettuina direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen riskinarviointien päätelmät ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 119 artiklan mukaisesti julkisesti saataville saatetut tiedot aineiden rekisteröinnistä, ja ehdottaa tarvittaessa tämän direktiivin liitteessä I olevassa A osassa säädettyjen ympäristölaatumormien tarkistamista EY:n perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 4 kohdassa säädetyn aikataulun mukaisesti. [Huomautus: tätä kohtaa ei muuteta.]

8. Siirretään komissiolle siirretään valta antaa 10 artiklan nojalla delegoituja säädöksiä tämän direktiivin liitteessä olevan B osan 3 kohdan muuttamisesta.

(*) EUVL L 201, 1.8.2009, s. 36.”

3. Poistetaan 4 artiklan 4 kohta ja 5 artiklan 6 kohta.

4. Korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

Direktiivin 2000/60/EY liitteen X tarkistaminen

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 4 kohdassa säädetystä mainitun direktiivin X liitteen säännöllisen tarkistuksen tuloksista. Komissio liittää kertomukseen tarvittaessa asiaankuuluvat ehdotukset, varsinkin ehdotukset, joissa määritellään uusia prioriteettiaineita tai vaarallisia prioriteettiaineita tai määritellään tietyt prioriteettiaineet vaarallisiksi prioriteettiaineiksi ja asetetaan vastaavat ympäristölaatumormit vedelle, sedimentille tai eliöstölle.”

5. Lisätään 8 a artikla seuraavasti:

”8 a artikla

Ubikvitaaristen hitaasti hajoavien, biokertyvien ja myrkyllisten aineiden tavoin käyttäytyviä aineita koskevat erityissäännökset

Tämän direktiivin liitteessä I olevaan A osaan sisältyvien aineiden, joiden numerot ovat 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 ja 44, osalta jäsenvaltiot voivat

(a) esittää kemiallista tilaa koskevat tiedot erillään direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan mukaisten vesipiirin hoitosuunnitelmien muiden aineiden tiedoista, rajoittamatta kuitenkaan kyseisen direktiivin liitteessä V olevan 1 kohdan 4 alakohdan 3 alakohdan yleisen kemiallisen tason esittämistä koskevien vaatimusten soveltamista, ja/tai

(b) seurata prioriteettiaineita tämän direktiivin 3 artiklan 4 kohdassa ja direktiivin 2000/60/EY liitteessä V vaadittua harvemmin edellyttäen, että seuranta on edustavaa ja näiden aineiden esiintymisestä vesiympäristössä on jo tilastollisesti vankat lähtötiedot, mutta kuitenkin niin, että seuranta kattaa vähintään vesipiirin hoitosuunnitelman yhden kuuden vuoden jakson.

Ensimmäistä kohtaa sovelletaan rajoittamatta kuitenkaan direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 11 artiklan 3 kohdan k alakohdan ja 16 artiklan 6 alakohdan tavoitteita ja velvollisuuksia.”

6. Lisätään 8 b artikla seuraavasti:

”8 b artikla

Tarkkailtavien aineiden luettelo

1. Komissio laatii luettelon tarkkailtavista aineista, joista kerätään unionin laajuisesti seurantatietoja direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 2 kohdan mukaisten tulevien priorisointien tueksi.

Tarkkailtavien aineiden luettelossa saa olla minä tahansa ajankohtana enintään 25 ainetta tai aineryhmää, ja siinä on mainittava kunkin aineen seurantamatriisi. Aineet on valittava niiden joukosta, joista saatavilla olevat tiedot osoittavat, että ne voivat unionin tasolla aiheuttaa vesiympäristölle tai vesiympäristön välityksellä huomattavan riskin. Valitessaan aineita tarkkailtavien aineiden luetteloon komissio ottaa huomioon kaikki käytettävissä olevat tiedot mukaan lukien tutkimushankkeet, direktiivin 2000/60/EY 5 ja 8 artiklan mukaiset jäsenvaltioiden ominaispiirteiden analysointiohjelmat ja seurantaohjelmat sekä tiedot tuotantomääristä, käyttötavoista, ympäristössä esiintyvistä pitoisuuksista ja vaikutuksista mukana lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/8/EY, 2001/82/EY* ja 2001/83/EY** sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 ja asetuksen (EY) N:o 1107/2009*** mukaisesti kerätyt tiedot.

2. Komissiolla on 10 artiklan mukaisesti valtuudet antaa delegoituja säädöksiä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettun tarkkailtavien aineiden luettelon laatimisesta.

3. Komissio laatii ensimmäisen 1 kohdassa tarkoitettun tarkkailtavien aineiden luettelon [...] ²⁴ mennessä.

4. Jäsenvaltioiden on seurattava tarkkailtavien aineiden luettelon jokaista ainetta tietyillä edustavilla seuranta-aseilla vähintään 12 kuukauden ajan; seuranta on aloitettava kolmen kuukauden kuluessa aineen lisäämisestä tarkkailtavien aineiden luetteloon.

²⁴ 12 kuukautta tämän direktiivin antamisen jälkeen.

Jokaisen jäsenvaltion on valittava vähintään yksi asema keskimäärin 15 000 km²:n laajuista maantieteellistä aluetta kohti kuitenkin niin, että jokaisessa jäsenvaltiossa on vähintään yksi asema.

Edustavien asemien ja kunkin aineen seurantatiheyden ja -ajoituksen valinnassa jäsenvaltioiden on otettava huomioon aineen käyttötavat. Seurantatiheyden on oltava vähintään yksi kerta vuodessa.

5. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle selvitys 4 kohdan mukaisesti tehdyistä seurantatuloksista 18 kuukauden kuluessa aineen lisäämisestä tarkkailtavien aineiden luetteloon ja sen jälkeen 12 kuukauden välein niin kauan, kun aine on luettelossa. Selvityksessä on oltava tiedot aseman edustavuudesta ja seurantastrategiasta.

6. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tarkkailtavien aineiden luetteloon sisältyvien aineiden seurannan tekniset määrittelyt ja komissiolle seurantatuloksista ja asiaan kuuluvista tiedoista annettavan selvityksen tekniset muodot. Nämä täytäntöönpanosäädökset annetaan 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti.

* EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1.

** EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67.

*** EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1.”

7. Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

1. Komissiota avustaa direktiivin 2000/60/EY 21 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea. Komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.^(*)

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklassa säädettyä menettelyä.

(*) EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.”

8. Korvataan 10 artikla seuraavasti:

”10 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyn edellytyksin.

2. Siirretään 3 artiklan 8 kohdassa ja 8 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle määräämättömäksi ajaksi [...] ²⁵ alkaen.

²⁵ Tämän direktiivin voimaantulopäivä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 artiklan 8 kohdassa ja 8 b artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 3 artiklan 8 kohdan ja 8 b artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.”

9. Korvataan liitteessä I oleva A osa tämän direktiivin liitteessä II olevalla tekstillä.

10. Korvataan liitteessä I olevan B osan 2 kohta seuraavasti:

”2. Taulukon sarakkeet 6 ja 7: ympäristölaatu normin suurimman sallitun pitoisuuden soveltaminen missä tahansa vesimuodostumassa tarkoittaa, että mitattu pitoisuus vesimuodostuman missä tahansa edustavassa seurantapisteessä ei ylitä normia.

Direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevan 1 kohdan 3 alakohdan 4 alakohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat kuitenkin ottaa käyttöön tilastollisia menetelmiä, kuten prosenttipisteisiin perustuvan laskentamenetelmän, jotta suurimman sallitun pitoisuuden ympäristölaatu normin noudattamiselle voidaan määrittellä hyväksyttävä luotettavuus- ja tarkkuustaso. Jos jäsenvaltiot ottavat käyttöön tällaisia tilastollisia menetelmiä, niissä on noudatettava tämän direktiivin 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen vahvistettuja yksityiskohtaisia sääntöjä.”

11. Poistetaan liitteet II ja III.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ²⁶. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisena nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

²⁶ 12 kuukautta tämän direktiivin antamisen jälkeen.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 31.1.2012.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

”LIITE X VESIPOLITIIKAN ALAN PRIORITEETTI-AINEIDEN LUETTELO

Numero	CAS-numero ¹	EU-numero ²	Prioriteettiaineen nimi ³	Yksilöity vaaralliseksi prioriteetti-aineeksi
(1)	15972-60-8	240-110-8	alakloori	
(2)	120-12-7	204-371-1	antraseeni	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	atrasiini	
(4)	71-43-2	200-753-7	bentseeni	
(5)	ei sovelleta	ei sovelleta	bromatut difenyylietterit	X ⁴
(6)	7440-43-9	231-152-8	kadmium ja kadmiumyhdisteet	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	kloorialkaanit, C ₁₀₋₁₃ -	X

Numero	CAS-numero ¹	EU-numero ²	Prioriteettiaineen nimi ³	Yksilöity vaaralliseksi prioriteetti-aineeksi
(8)	470-90-6	207-432-0	klorfenvinfossi	
(9)	2921-88-2	220-864-4	klorpyrifossi (klorpyrifossietyyli)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dikloorietaani	
(11)	75-09-2	200-838-9	dikloorimetaani	
(12)	117-81-7	204-211-0	di(2-etyyliheksyyli)ftalaatti (DEHP)	X
(13)	330-54-1	206-354-4	diuroni	
(14)	115-29-7	204-079-4	endosulfaani	X
(15)	206-44-0	205-912-4	fluoranteeni ⁵	
(16)	118-74-1	204-273-9	heksaklooribentseeni	X
(17)	87-68-3	201-765-5	heksaklooributadieeni	X
(18)	608-73-1	210-168-9	heksakloorisykloheksaani	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	isoproturoni	
(20)	7439-92-1	231-100-4	lyijy ja lyijy-yhdisteet	

Numero	CAS-numero ¹	EU-numero ²	Prioriteettiaineen nimi ³	Yksilöity vaaralliseksi prioriteettiaineeksi
(21)	7439-97-6	231-106-7	elohopea ja elohopeayhdisteet	X
(22)	91-20-3	202-049-5	naftaleeni	
(23)	7440-02-0	231-111-4	nikkeli ja nikkeliyhdisteet	
(24)	ei sovelleta	ei sovelleta	nonyylifenolit	X ⁶
(25)	ei sovelleta	ei sovelleta	oktyylifenolit ⁷	
(26)	608-93-5	210-172-0	pentaklooribentseeni	X
(27)	87-86-5	201-778-6	pentakloorifenoli	
(28)	ei sovelleta	ei sovelleta	polyaromaattiset hiilivedyt (PAH) ⁸	X

Numero	CAS-numero ¹	EU-numero ²	Prioriteettiaineen nimi ³	Yksilöity vaaralliseksi prioriteetti-aineeksi
(29)	122-34-9	204-535-2	simatsiini	
(30)	ei sovelleta	ei sovelleta	tributyylitinayhdisteet	X ⁹
(31)	12002-48-1	234-413-4	triklooribentseenit	
(32)	67-66-3	200-663-8	trikloorimetaani (kloroformi)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	trifluraliini	X
(34)	115-32-2	204-082-0	dikofoli	X
(35)	1763-23-1	217-179-8	perfluoro-oktaanisulfonihappo ja sen johdannaiset (PFOS)	X
(36)	124495-18-7	ei sovelleta	kinoksifeeni	X
(37)	ei sovelleta	ei sovelleta	dioksiinit ja dioksiinin kaltaiset yhdisteet	X ¹⁰
(38)	74070-46-5	277-704-1	aklonifeeni	
(39)	42576-02-3	255-894-7	bifenoksi	
(40)	28159-98-0	248-872-3	sybutryyni	
(41)	52315-07-8	257-842-9	sypermetriini ¹¹	
(42)	62-73-7	200-547-7	diklorvossi	
(43)	ei sovelleta	ei sovelleta	heksabromisyklododekaanit (HBCDD)	X ¹²
(44)	76-44-8 / 1024-57-3	200-962-3 / 213-831-0	heptakloori ja heptaklooriepoksidi	X
(45)	886-50-0	212-950-5	terbutryyni	
(46)	57-63-6	200-342-2	17-alfa-etinyyliestradioli ¹³	
(47)	50-28-2	200-023-8	17-beeta-estradioli ¹³	
(48)	15307-79-6	239-346-4	diklofenaakki ¹³	

¹ CAS: Chemical Abstracts Service.

2 EU-numero: Euroopassa kaupallisessa käytössä olevien kemiallisten aineiden luettelo (EINECS) tai Euroopassa ilmoitettujen kemiallisten aineiden luettelo (ELINCS).

3 Jos on valittu aineryhmä, tyypilliset yksittäiset ryhmän edustajat määritellään ympäristölaatu normien asettamisen yhteydessä, ellei asiasta ole erillistä mainintaa.

4 Vain tetra-, penta-, heksa- ja heptabromidifenyylieetteri (vastaavat CAS-numerot 93703-48-1, 32534-81-9, 36483-60-0 ja 68928-80-3).

5 Fluoranteeni on luettelossa muiden vaarallisempien polyaromaattisten hiilivetyjen osoittimena.

6 Nonyylifenoli (CAS 25154-52-3, EU 246-672-0) mukaan lukien isomeerit 4-nonyylifenoli (CAS 104-40-5, EU 203-199-4) ja 4-nonyylifenoli (haarautunut) (CAS 84852-15-3, EU 284-325-5).

7 Oktyylifenoli (CAS 1806-26-4, EU 217-302-5) mukaan lukien isomeeri 4-(1,1',3,3'-tetrametyylibutyli)-fenoli (CAS 140-66-9, EU 205-426-2).

8 Sisältää seuraavat aineet: bentso(a)pyreeni (CAS 50-32-8, EU 200-028-5), bentso(b)fluoranteeni (CAS 205-99-2, EU 205-911-9), bentso(g,h,i)peryleeni (CAS 191-24-2, EU 205-883-8), bentso(k)fluoranteeni (CAS 207-08-9, EU 205-916-6), indeno(1,2,3-cd)pyreeni (CAS 193-39-5, EU 205-893-2). Ei sisällä antraseenia, fluoranteenia ja naftaleenia, jotka mainitaan luettelossa erikseen.

9 Sisältää tributyylitina-kationin (CAS 36643-28-4).

10 Sisältää seuraavat yhdisteet:

7 polyklooratut dibentso-p-dioksiinit (PCDD:t): 2,3,7,8-T4CDD (CAS 1746-01-6), 1,2,3,7,8-P5CDD (CAS 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (CAS 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (CAS 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (CAS 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (CAS 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (CAS 3268-87-9)

10 polyklooratut dibentsofuraanit (PCDF:t): 2,3,7,8-T4CDF (CAS 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (CAS 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (CAS 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (CAS 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (CAS 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (CAS 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (CAS 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (CAS 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (CAS 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (CAS 39001-02-0)

12 dioksiinin kaltaiset polyklooratut bifenyylit (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, CAS 32598-13-3), 3,3',4',5'-T4CB (PCB 81, CAS 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, CAS 32598-14-4), 2,3,4,4',5'-P5CB (PCB 114, CAS 74472-37-0), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 118, CAS 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, CAS 65510-44-3), 3,3',4,4',5'-P5CB (PCB 126, CAS 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 156, CAS 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, CAS 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, CAS 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, CAS 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, CAS 39635-31-9).

- 11 Sisältää kahdeksan isomeeria, jotka liittyvät CAS-numeroon 52315-07-8, siten myös CAS-numeroon 67375-30-8 (alfa-sypermetriini).
- 12 Sisältää seuraavat aineet: 1,3,5,7,9,11-heksabromisyklododekaani (CAS 25637-99-4), 1,2,5,6,9,10-heksabromisyklododekaani (CAS 3194-55-6), α -heksabromisyklododekaani (CAS 134237-50-6), β -heksabromisyklododekaani (CAS 134237-51-7) ja γ -heksabromisyklododekaani (CAS 134237-52-8).
- 13 Näiden aineiden sisällyttäminen liitteeseen X ei vaikuta asetuksen (EY) N:o 76472004, direktiivin 2001/83/EY ja direktiivin 2001/78/27EY soveltamiseen.”

LIITE II

”A OSA: YMPÄRISTÖNLAATUNORMIT (EQS)

AA: vuosikeskiarvo.

MAC: sallittu enimmäispitoisuus.

Yksikkö: [µg/l] sarakkeissa (4)–(7)

[µg/kg märkápaino] sarakkeessa (8)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
N:o	Aineen nimi	CAS-numero ¹	AA-EQS ² Sisämaan pintavedet ³	AA-EQS ² Muut pintavedet	MAC-EQS ⁴ Sisämaan pintavedet ³	MAC-EQS ⁴ Muut pintavedet	EQS Eliöstö ¹²
(1)	alakloori	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	antraseeni	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	atrasiini	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	bentseeni	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	bromatut difenyylieetterit ⁵	32534-81-9	4,9 10 ⁻⁸	2,4 10 ⁻⁹	0,14	0,014	0,0085

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
N:o	Aineen nimi	CAS-numero ¹	AA-EQS ² Sisämaan pintavedet ³	AA-EQS ² Muut pintavedet	MAC-EQS ⁴ Sisämaan pintavedet ³	MAC-EQS ⁴ Muut pintavedet	EQS Eliöstö ¹²
(6)	kadmium ja kadmium-yhdisteet (veden kovuusluokasta riippuen) ⁶	7440-43-9	≤ 0,08 (luokka 1) 0,08 (luokka 2) 0,09 (luokka 3) 0,15 (luokka 4) 0,25 (luokka 5)	0,2	≤ 0,45 (luokka 1) 0,45 (luokka 2) 0,6 (luokka 3) 0,9 (luokka 4) 1,5 (luokka 5)	≤ 0,45 (luokka 1) 0,45 (luokka 2) 0,6 (luokka 3) 0,9 (luokka 4) 1,5 (luokka 5)	
(6a)	hiilitetrakloridi ⁷	56-23-5	12	12	ei sovelleta	ei sovelleta	
(7)	C10-13-kloorialkaanit ⁸	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	klorfenvinifossi	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	klorpyrifossi (klorpyrifossetyyli)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
N:o	Aineen nimi	CAS-numero ¹	AA-EQS ² Sisämaan pintavedet ³	AA-EQS ² Muut pintavedet	MAC-EQS ⁴ Sisämaan pintavedet ³	MAC-EQS ⁴ Muut pintavedet	EQS Eliöstö ¹²
(9a)	syklodieeni- torjunta- aineet: aldriini ⁷ dieltriini ⁷ endriini ⁷ isodriini ⁷	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	$\Sigma = 0,01$	$\Sigma = 0,005$	ei sovelleta	ei sovelleta	
(9b)	kokonais- DDT ^{7,9}	ei sovelleta	0,025	0,025	ei sovelleta	ei sovelleta	
	para- para-DDT ⁷	50-29-3	0,01	0,01	ei sovelleta	ei sovelleta	
(10)	1,2- dikloorietaan i	107-06-2	10	10	ei sovelleta	ei sovelleta	
(11)	dikloorimetaa ni	75-09-2	20	20	ei sovelleta	ei sovelleta	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
N:o	Aineen nimi	CAS-numero ¹	AA-EQS ² Sisämaan pintavedet ³	AA-EQS ² Muut pintavedet	MAC-EQS ⁴ Sisämaan pintavedet ³	MAC-EQS ⁴ Muut pintavedet	EQS Eliöstö ¹²
(12)	di(2-etyyliheksyyli)ftalaatti (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	ei sovelleta	ei sovelleta	
(13)	diuroni	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	endosulfaani	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	fluoranteeni	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	heksaklooribentseeni	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	heksaklooributadieeni	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	heksakloorisykloheksaani	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	isoproturoni	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	lyijy ja lyijyhdisteet	7439-92-1	1,2 ¹³	1,3	14	14	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
N:o	Aineen nimi	CAS-numero ¹	AA-EQS ² Sisämaan pintavedet ³	AA-EQS ² Muut pintavedet	MAC-EQS ⁴ Sisämaan pintavedet ³	MAC-EQS ⁴ Muut pintavedet	EQS Eliöstö ¹²
(21)	elohopea ja elohopeayhdisteet	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	naftaleeni	91-20-3	2	2	130	130	
(23)	nikkeli ja nikkeliyhdisteet	7440-02-0	4 ¹³	8,6	34	34	
(24)	nonyylifenolit (4-nonyylifenoli)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	oktyylifenolit ((4-(1,1',3,3'-tetrametyylilybityyli)-fenoli))	140-66-9	0,1	0,01	ei sovelleta	ei sovelleta	
(26)	pentaklooribentseeni	608-93-5	0,007	0,0007	ei sovelleta	ei sovelleta	
(27)	pentakloorifenoli	87-86-5	0,4	0,4	1	1	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
N:o	Aineen nimi	CAS-numero ¹	AA-EQS ² Sisämaan pintavedet ³	AA-EQS ² Muut pintavedet	MAC-EQS ⁴ Sisämaan pintavedet ³	MAC-EQS ⁴ Muut pintavedet	EQS Eliöstö ¹²
(28)	polyaromaattiset hiilivedyt (PAH) ¹¹	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta	
	bentso(a)pyreeni	50-32-8	1,7 10 ⁻⁴	1,7 10 ⁻⁴	0,27	0,027	2 kalalle
	bentso(b)fluoranteeni	205-99-2			0,017	0,017	5 äyriäisille ja pääjalkaisille
	bentso(k)fluoranteeni	207-08-9			0,017	0,017	
	bentso(g,h,i)peryleeni	191-24-2			8,2 10 ⁻³	8,2 10 ⁻⁴	10 nilviäisille
	indeno(1,2,3-cd)pyreeni	193-39-5					
(29)	simatsiini	122-34-9	1	1	4	4	
(29a)	tetrakloorieteeni ⁷	127-18-4	10	10	ei sovelleta	ei sovelleta	
(29b)	trikloorieteeni ⁷	79-01-6	10	10	ei sovelleta	ei sovelleta	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
N:o	Aineen nimi	CAS-numero ¹	AA-EQS ² Sisämaan pintavedet ³	AA-EQS ² Muut pintavedet	MAC-EQS ⁴ Sisämaan pintavedet ³	MAC-EQS ⁴ Muut pintavedet	EQS Eliöstö ¹²
(30)	tributyylitinayhdisteet (tributyylitinkationi)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	
(31)	triklooribentseenit	12002-48-1	0,4	0,4	ei sovelleta	ei sovelleta	
(32)	trikloorimetani	67-66-3	2,5	2,5	ei sovelleta	ei sovelleta	
(33)	trifluraliini	1582-09-8	0,03	0,03	ei sovelleta	ei sovelleta	
(34)	dikofoli	115-32-2	1,3 10 ⁻³	3,2 10 ⁻⁵	ei sovelleta ¹⁰	ei sovelleta ¹⁰	33
(35)	perfluorooktaanisulfonihappo ja sen johdannaiset (PFOS)	1763-23-1	6,5 10 ⁻⁴	1,3 10 ⁻⁴	36	7,2	9,1
(36)	kinoksifeeni	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	
(37)	dioksiinit ja dioksiinin kaltaiset yhdisteet	Katso direktiivin 2000/60/EY liitteen X alaviite 10					Summa PCDD +PCDF+PCB -DL 0,008 µg.kg ⁻¹ TEQ ¹⁴
(38)	aklonifeeni	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	bifenoksi	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	sybutryyni	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	sypermetriini	52315-07-8	8 10 ⁻⁵	8 10 ⁻⁶	6 10 ⁻⁴	6 10 ⁻⁵	
(42)	diklorovossi	62-73-7	6 10 ⁻⁴	6 10 ⁻⁵	7 10 ⁻⁴	7 10 ⁻⁵	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
N:o	Aineen nimi	CAS-numero ¹	AA-EQS ² Sisämaan pintavedet ³	AA-EQS ² Muut pintavedet	MAC-EQS ⁴ Sisämaan pintavedet ³	MAC-EQS ⁴ Muut pintavedet	EQS Eliöstö ¹²
(43)	heksabromisyklododekaani (HBCDD)	Katso direktiivin 2000/60/EY liitteen X alaviite 12	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167
(44)	heptakloori ja heptaklooriepoksidi	76-44-8 / 1024-57-3	2 10 ⁻⁷	1 10 ⁻⁸	3 10 ⁻⁴	3 10 ⁻⁵	6,7 10 ⁻³
(45)	terbutryyni	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	
(46)	17-alfa-etinyyliestradioli	57-63-6	3,5 10 ⁻⁵	7 10 ⁻⁶	ei sovelleta	ei sovelleta	
(47)	17-beeta-estradioli	50-28-2	4 10 ⁻⁴	8 10 ⁻⁵	ei sovelleta	ei sovelleta	
(48)	diklofenaakki	15307-79-6	0,1	0,01	ei sovelleta ¹⁰	ei sovelleta ¹⁰	

¹ CAS: Chemical Abstracts Service.

² Tämä parametri on vuosikeskiarvona ilmaistu ympäristölaatu normi (AA-EQS). Sitä sovelletaan kaikkien isomeerien kokonaispitoisuuteen, jollei toisin säädetä.

³ Sisämaan pintavedet käsittävät joet ja järvet sekä niihin liittyvät keinotekoiset tai voimakkaasti muutetut vesimuodostumat.

⁴ Tämä parametri on sallittuna enimmäispitoisuutena ilmaistu ympäristölaatu normi (MAC-EQS). Kun parametrin MAC-EQS kohdalle on merkitty ”ei sovelleta”, AA-EQS-arvojen katsotaan tarjoavan suojan lyhytaikaisilta pilaantumishuipuilta jatkuvissa päästöissä, koska ne ovat merkittävästi alhaisempia kuin välittömän myrkyllisyyden perusteella johdetut arvot.

- 5 Bromattuihin difenyylieettereihin (N:o 5) kuuluvien prioriteettiaineiden osalta ympäristölaatu normia on verrattava yhdistenumeroiden 28, 47, 99, 100, 153 ja 154 pitoisuuksien summaan.
- 6 Kadmiumin ja kadmiumyhdisteiden (N:o 6) osalta ympäristölaatu normit vaihtelevat riippuen veden kovuudesta eriteltynä viiteen luokkaan: luokka 1 <40 mg CaCO₃/l, luokka 2: 40–<50 mg CaCO₃/l, luokka 3: 50–<100 mg CaCO₃/l, luokka 4: 100–<200 mg CaCO₃/l ja luokka 5: ≥200 mg CaCO₃/l).
- 7 Tämä aine ei ole prioriteettiaine, vaan muu pilaava aine; tällaisten aineiden kohdalla ympäristölaatu normit vastaavat ennen 13 päivää tammikuuta 2009 sovelletussa lainsäädännössä vahvistettuja normeja.
- 8 Tälle aineryhmälle ei ole annettu viitteellisiä parametreja. Viitteelliset parametrit on määriteltävä analyttisellä menetelmällä.
- 9 Kokonais-DDT on isomeerien 1,1,1-trikloori-2, 2-bis (p-kloorifenyyl)etaanin (CAS-numero 50-29-3), EU-numero 200-024-3), 1,1,1-trikloori-2 (o-kloorifenyyl)2-(p-kloorifenyyl) etaanin (CAS-numero 789-02-6), EU-numero 212-332-5), 1,1-dikloori-2,2 bis (p-kloorifenyyl) etyleenin (CAS-numero 72-55-9, EU-numero 200-784-6), ja 1,1-dikloori-2,2 bis (p-kloorifenyyl) etaanin (CAS-numero 7254-8, EU-numero 200-783-0) summa.
- 10 Näiden aineiden MAC-EQS:n määrittelemiseen ei ole käytettävissä riittävästi tietoja.
- 11 Polyaromaattisiin hiilivetyihin (PAH) kuuluvien prioriteettiaineiden (N:o 28) osalta eliöstöä koskeva EQS perustuu bentso(a)pyreenin myrkyllisyyteen, jota olisi käytettävä muiden polyaromaattisten hiilivetyjen indikaattorina ja jonka pitoisuutta olisi verrattava EQS:ään. AA-EQS vedessä on vastaava arvo.
- 12 Eliöstön EQS:t viittaavat kalaan, ellei muuta ilmoiteta.
- 13 Nämä EQS:t tarkoittavat eliöstöön kertyviä kyseisten aineiden pitoisuuksia.
- 14 PCDD: polyklooratut dibentso-p-dioksiinit, PCDF: polyklooratut dibentsofuraanit, PCB-DL: dioksiinin kaltaiset polyklooratut bifenyylit, TEQ: toksisuusekvivalentit.

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 31.1.2012
COM(2011) 876 final

2011/0429 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av direktiven 2000/60/EG och 2008/105/EG vad gäller prioriterade ämnen
på vattenpolitikens område**

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2011) 1546 final}
{SEC(2011) 1547 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte**

Detta förslag från kommissionen gäller översynen av förteckningen över prioriterade ämnen inom vattenpolitikens område, dvs. kemikalier som bedöms innebära en betydande risk för eller via vattenmiljön på EU-nivå. Dessa förtecknas i bilaga X till ramdirektivet för vatten (2000/60/EG)¹ (nedan kallat *vattendirektivet*). Enligt artikel 16.4 i vattendirektivet ska kommissionen se över förteckningen minst vart fjärde år. I direktivet om miljökvalitetsnormer (2008/105/EG)² anges miljökvalitetsnormer³ för prioriterade ämnen, och enligt dess artikel 8 ska kommissionen rapportera resultatet av sin första översyn till Europaparlamentet och rådet 2011. Som en del av översynen ska kommissionen bland annat gå igenom ämnena i bilaga III till det direktivet för att eventuellt ta upp dem i förteckningen. Kommissionen ska också vid behov lägga fram lämpliga förslag om nya prioriterade ämnen och fastställa miljökvalitetsnormer för ytvatten, sediment eller biota⁴ där så är lämpligt samt se över miljökvalitetsnormer och status för befintliga prioriterade ämnen.

- **Allmän bakgrund**

I vattendirektivet konstateras att vattenmiljön är utsatt för stor påverkan, bland annat från kemisk förorening, och att det behövs en hållbar vattenförvaltning. I direktivets miljömål ingår att uppnå god kemisk och ekologisk status för ytvatten och grundvatten samt att förhindra försämring av statusen. Direktivet genomförs på avrinningsdistriktsnivå. För varje avrinningsdistrikt skulle medlemsstaterna senast 2009 anta dels en förvaltningsplan för avrinningsdistrikt baserat bland annat på en analys av påverkan och effekter samt övervakningsresultat, dels ett åtgärdsprogram.

För att ha god kemisk status måste vattenförekomsterna uppfylla de miljökvalitetsnormer som fastställts för prioriterade ämnen och åtta andra föroreningar som redan regleras på EU-nivå. De nuvarande 33 prioriterade ämnena omfattar flera olika industrikemikalier, växtskyddsmedel och metaller eller metallföreningar. Vissa prioriterade ämnen betraktas som prioriterade farliga ämnen på grund av att de är långlivade, bioackumulerbara och/eller toxiska eller inger motsvarande betänkligheter, vilket är kriterier som överensstämmer med

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:02000L0060-20090113:SV:NOT>.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG av den 16 december 2008 om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring och senare upphävande av rådets direktiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG, samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG (EUT L 348, 24.12.2008, s. 84). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32008L0105:SV:NOT>.

³ En miljökvalitetsnorm definieras som ”koncentrationen av ett visst förorenande ämne eller en viss grupp av förorenande ämnen i vatten, sediment eller biota som, för att skydda människors hälsa och miljön, inte bör överskridas” (artikel 2.35 i vattendirektivet).

⁴ Biota avser varje grupp av levande akvatiska organismer som kan analyseras som föroreningsindikatorer, t.ex. fisk, musslor, ryggradslösa djur.

kriterierna för ämnen som inger mycket stora betänkligheter enligt Reach⁵. Medlemsstaterna ska övervaka prioriterade ämnen i ytvatten och rapportera om miljökvalitetsnormerna överskrids. Enligt vattendirektivet ska åtgärder antas för att begränsa utsläpp och spill av prioriterade ämnen och prioriterade farliga ämnen till vattenmiljön – gradvis minskning när det gäller prioriterade ämnen, upphörande eller stegvis eliminering när det gäller prioriterade farliga ämnen.

För kemikalier som identifierats som potentiellt skadliga ämnen på lokal/avrinningsområdes-/nationell nivå men inte som prioriterade ämnen på EU-nivå innebär målet om god ekologisk status att standarder måste fastställas på nationell nivå. Dessa kemikalier kallas avrinningsområdesspecifika föroreningar.

Det tekniska arbetet med översynen av förteckningen över prioriterade ämnen inleddes 2007 med ett prioriteringsarbete för att identifiera eventuella nya prioriterade ämnen, och detta följdes av arbetet med att fastställa miljökvalitetsnormer för dessa och se över miljökvalitetsnormer och status för de befintliga prioriterade ämnena. De föreslagna nya ämnena och ändringarna av befintliga ämnen förväntas beaktas i 2015 års uppdaterade förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt och åtgärdsprogram.

I samband med översynen av förteckningen över prioriterade ämnen identifierades möjligheter att göra direktivet om miljökvalitetsnormer mer välfungerande och en mekanism för att förbättra identifieringen av ytterligare prioriterade ämnen vid framtida översyner.

- **Gällande bestämmelser**

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG av den 16 december 2008 om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring och senare upphävande av rådets direktiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG, samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG
- Kommissionens direktiv 2009/90/EG av den 31 juli 2009 om bestämmelser, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, om tekniska specifikationer och standardmetoder för kemisk analys och övervakning av vattenstatus

- **Förenlighet med Europeiska unionens politik på andra områden**

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32006R1907:SV:NOT>.

I sjätte miljöhandlingsprogrammet identifieras åtgärderna för prioriterade ämnen som en nyckelåtgärd (se artikel 7.2 e i beslut nr 1600/2002/EG⁶). Förslaget är förenligt med relaterade politikområden och central lagstiftning enligt följande:

- Kemikaliepolitik: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet
- Växtskyddsmedelspolitik: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel
- Biocidpolitik: Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden
- Läkemedelspolitik: Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel
- Politik för industriutsläpp: Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG av den 15 januari 2008 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp
- Avfallspolitik: Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall; Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EG av den 8 juni 2011 om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska eller elektroniska produkter (omarbetning); Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG av den 27 januari 2003 om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE)
- Politik för långlivade organiska föroreningar (POP): Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 av den 29 april 2004 om långlivade organiska föroreningar
- Politik för skydd av havsmiljön: Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi)

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd och extern experthjälp**

⁶ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG av den 22 juli 2002 om fastställande av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram (EGT L 242, 10.9.2002, s. 1). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2002:242:0001:0015:SV:PDF>.

Det tekniska arbetet med översynen, dvs. huvudsakligen prioriteringsarbete och fastställande av miljökvalitetsnormer, leddes av GD Miljö och JRC och utfördes av flera olika experter under perioden 2008–2010. Dessa innefattade medlemmar i arbetsgrupp E för kemiska aspekter inom strategin för gemensamt genomförande av vattendirektivet⁷, i synnerhet två undergrupper av arbetsgrupp E, och konsultföretaget INERIS (med bidrag från *International Office for Water*, IOW). Medlemmarna i arbetsgrupp E och de två undergrupperna utgörs av kommissionens generaldirektorat (ENV, ENTR och SANCO), medlemsstater och intresseorganisationer inbegripet många europeiska branschorganisationer (AESGP, AISE, Business Europe, CEFIC, CEPI, CONCAWE, COPA-COGECA, ECPA, EFPIA, EUCETSA, EUDA, Eureau, Eurelectric, Eurofer, Eurometaux och Euromines), icke-statliga organisationer (EEB, Greenpeace, WWF) och mellanstatliga organisationer (Ospar).

Arbetsgrupp E lämnade ett betydande bidrag till översynen genom att stödja insamlingen av data (inbegripet övervaknings- och farodata), prioriteringsprocessen för att identifiera nya ämnen, uppdateringen av dokumentet med tekniska riktlinjer för fastställande av miljökvalitetsnormer och utarbetandet av miljökvalitetsnormer. Den stödde också översynen av befintliga prioriterade ämnen och miljökvalitetsnormer. De två undergrupper av arbetsgrupp E som utförde mycket av arbetet var expertgruppen för dokumentet med tekniska riktlinjer för miljökvalitetsnormer (EG-EQS) och undergruppen för översyn av prioriterade ämnen (SG-R), båda under gemensamt ordförandeskap av experter från JRC och Storbritannien. Från intressentgrupperna för industrin i arbetsgrupp E deltog de mest relevanta medlemsföretagen, i allmänhet företrädare av tekniska experter, i undergruppernas diskussioner, särskilt när urvalsförandet nått sin slutfas och miljökvalitetsnormer utarbetades.

Utkastet till miljökvalitetsnormer överlämnades till vetenskapliga kommittén för hälso- och miljörisker (SCHER)⁸ för yttrande.

I sitt yttrande om dokumentationen om miljökvalitetsnormer för nickel påpekade SCHER att en ingående analys, inklusive oberoende statistisk analys, av vissa data på högre nivå skulle kunna påverka de slutliga miljökvalitetsnormerna. Ett försök till analys har gjorts, men på grund av meningsskiljaktigheter mellan experterna har AA-MKN (inlandsvatten) för nickel i utkastet till förslag satts till 4 µg/l i stället för 2 µg/l, i avvaktan på resultatet av ytterligare samråd med SCHER beträffande slutsatserna av analysen.

- **Konsekvensbedömning**

När det tekniska arbetet var i sin slutfas 2010, inleddes arbetet med konsekvensbedömningen med en studie utförd av konsultföretaget Entec⁹. Konsultföretaget utarbetade konsekvensrapporter för enskilda ämnen med beaktande av slutsatserna av det tekniska arbetet¹⁰, och dessa utnyttjades till stor del för den åtföljande konsekvensbedömningsrapporten.

⁷ http://ec.europa.eu/environment/water/water-framework/objectives/implementation_en.htm.

⁸ SCHER är en av de vetenskapliga kommittéer som ger kommissionen oberoende rådgivning. Den består av 17 forskare. Mer information finns på http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/environmental_risks/index_en.htm.

⁹ Kontrakt nr 070307/2009/547548/SER/D1.

¹⁰ För befintliga ämnen som är föremål för granskning utarbetades vissa underlag för studien av ett annat konsultföretag, WRc (med bidrag från Milieu).

En ledningsgrupp för konsekvensbedömningen stödde utarbetandet av konsekvensbedömningen, med deltagande av följande avdelningar inom kommissionen: generalsekretariatet (SG), AGRI, ENTR, JRC, MARE, REGIO, RTD, och SANCO.

För utarbetandet av konsekvensbedömningsrapporten genomfördes samråd med arbetsgrupp E och med andra berörda parter som inte var representerade i den arbetsgruppen.

Konsekvensbedömningsnämnden diskuterade konsekvensbedömningsrapporten vid sitt möte den 22 juni 2011. De synpunkter som lämnades har behandlats i den åtföljande konsekvensbedömningsrapporten.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

- **Rättslig grund**

Förslagets rättsliga grund är artikel 192.1 i fördraget.

- **Subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna**

Vattenföroreningar är en i hög grad gränsöverskridande företeelse. 60 % av EU:s territorium utgörs av gemensamma avrinningsområden. På grund av detta, och eftersom många ämnen som ger upphov till föroreningar används i hela EU, bör harmoniserade miljökvalitetsnormer fastställas för dem på EU-nivå om en betydande risk för eller via vattenmiljön har identifierats. Bortsett från det allmänna skyddet skulle detta ge mer likvärdiga förutsättningar än om endast ett fåtal medlemsstater fastställer en miljökvalitetsnorm eller om de nationella miljökvalitetsnormerna är mycket olika.

Detta förslag är begränsat till identifiering av prioriterade ämnen och fastställande av miljökvalitetsnormer på EU-nivå. Inga nya EU-åtgärder föreslås utöver dem som redan finns. Särskilda och kompletterande åtgärder för begränsning av föroreningar överläts åt medlemsstaterna, som kan välja det effektivaste sättet att uppnå målen med hänsyn till lokala förhållanden.

- **Val av regleringsform**

Föreslagen regleringsform: Direktiv om ändring av vattendirektivet och direktivet om miljökvalitetsnormer.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Inga budgetkonsekvenser förväntas.

5. ÖVRIGT

- **Närmare redogörelse för förslaget**

Genom förslaget ändras direktivet om miljökvalitetsnormer och vattendirektivet, det sistnämnda endast vad gäller bilaga X.

Artikel 1 ersätter bilaga X till vattendirektivet med texten i bilaga I till det här direktivet. Den uppdaterade bilaga X innehåller de nya föreslagna prioriterade ämnena och identifierar två befintliga prioriterade ämnen som prioriterade farliga ämnen. Bilagan förenklas genom att viss information som tidigare fanns i tabellen nu ingår i fotnoter.

Artikel 2 i detta förslag ändrar följande bestämmelser i direktivet om miljö kvalitetsnormer:

Artikel 2 ändras för att införa en definition av termen *matris*, dvs. den del av miljön på vilken miljö kvalitetsnormen tillämpas och i vilka koncentrationer av prioriterade ämnen och prioriterade farliga ämnen därför ska övervakas, vanligen vatten, sediment eller biota (fisk om inte annat anges).

Artikel 3 ändras så att den stämmer överens med den nya strukturen i del A i bilaga I (särskilt genom införande av miljö kvalitetsnormer för biota i bilagan) och för att ändra medlemsstaternas skyldigheter när det gäller val av matrisen för övervakning. En standardmatris för övervakning anges för varje ämne, på grundval av dess inneboende egenskaper. Medlemsstaternas nuvarande flexibilitet att välja en alternativ matris bibehålls, men den är nu beroende av att de minimikriterier för analysmetoder som anges i artikel 4 i kommissionens direktiv 2009/90/EG¹¹ är uppfyllda. För att förenkla rapporteringen har dessutom de underrättelseskyldigheter som anges i artikel 3 i direktivet om miljö kvalitetsnormer integrerats i rapporteringen om förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt i enlighet med artikel 15 i vattendirektivet. Mandatet att genom kommittéförfarande ändra punkt 3 i del B i bilaga I anpassas också till de nya delegerade befogenheterna.

Artiklarna 4.4 och 5.6 upphävs till följd av anpassningen av akten till de nya genomförandebefogenheterna i fördraget. Befogenheterna kan inte användas för antagande av tekniska riktlinjer eftersom dessa inte är rättsligt bindande dokument.

Artikel 8 uppdateras.

En ny artikel 8a införs för att åtgärda särskilda bestämmelser för ämnen som uppträder som allmänt förekommande långlivade, bioackumulerbara och toxiska ämnen.

En ny artikel 8b införs för att upprätta en bevakningslista för målinriktad insamling av övervakningsdata för att stödja framtida översyner av förteckningen över prioriterade ämnen.

Artikel 9 ändras för att anpassas till den nya förordning (EU) nr 182/2011¹² om kommissionens genomförandebefogenheter, och det införs en ny artikel 10 om delegering.

Del A i bilaga I ersätts med bilaga II till det här direktivet, vilken innehåller de nya föreslagna prioriterade ämnena, ändrar miljö kvalitetsnormerna för vissa av de befintliga prioriterade

¹¹ Kommissionens direktiv 2009/90/EG av den 31 juli 2009 om bestämmelser, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, om tekniska specifikationer och standardmetoder för kemisk analys och övervakning av vattenstatus (EUT L 201, 1.8.2009, s. 36). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:201:0036:0038:SV:PDF>.

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:055:0013:0018:SV:PDF>.

ämnena¹³ och inför en kolumn för normer för biota. Den sistnämnda kolumnen innehåller de tre normer för biota som redan fastställts i artikel 3.2 a i direktivet om miljökvalitetsnormer samt normer för biota för vissa andra befintliga prioriterade ämnen och vissa nya prioriterade ämnen. Genom att normerna för biota förtecknas i bilaga I till direktivet om miljökvalitetsnormer blir presentationen enklare och texten tydligare.

Punkt 2 i del B i bilaga I till direktivet om miljökvalitetsnormer ändras för att ge lämplig hänvisning till genomförandebefogenheterna enligt artikel 9.

Bilaga II till direktivet om miljökvalitetsnormer blir obsolet och ska utgå.

Bilaga III till direktivet om miljökvalitetsnormer, som är kopplat till nuvarande artikel 8, blir obsolet och ska utgå.

Artikel 3 i förslaget fastställer skyldigheterna vad gäller införlivande i nationell lagstiftning och anmälan av de nationella bestämmelserna till kommissionen.

Artikel 4 avser ikraftträdandet.

Artikel 5 anger att direktivet riktar sig till medlemsstaterna.

¹³ Förändringarna berör följande befintliga ämnen: nummer 2 (antracen (2)), 5 (bromerade difenyletrar), 15 (fluoranten), 20 (bly och blyföreningar), 22 (naftalen), 23 (nickel och nickelföreningar) och 28 (polyaromatiska kolväten).

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiven 2000/60/EG och 2008/105/EG vad gäller prioriterade ämnen på vattenpolitikens område

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁴,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁵,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Kemisk förorening av ytvatten utgör ett hot mot vattenmiljön genom verkningar såsom akut och kronisk toxicitet för vattenorganismer, ackumulering i ekosystemet och förlust av livsmiljöer och biologisk mångfald samt hot mot människors hälsa. I första hand bör föroreningsorsaker identifieras och utsläpp bekämpas vid källan, på ett så ekonomiskt och ekologiskt effektivt sätt som möjligt.
- (2) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område¹⁶ anges en strategi mot vattenförorening. Denna strategi innebär att man identifierar prioriterade ämnen bland dem som orsakar en betydande risk för eller via vattenmiljön på unionsnivå. I Europaparlamentets och rådets beslut nr 2455/2001/EG av den 20 november 2001 om upprättande av en lista över prioriterade ämnen på vattenpolitikens

¹⁴ EUT C , , s. .

¹⁵ EUT C , , s. .

¹⁶ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

område och om ändring av direktiv 2000/60/EG¹⁷ fastställs en första förteckning över 33 ämnen eller grupper av ämnen som har prioriterats för åtgärder på unionsnivå.

- (3) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG av den 16 december 2008 om miljö kvalitetsnormer på vattenpolitikens område¹⁸ fastställs miljö kvalitetsnormer för 33 prioriterade ämnen som identifierats i beslut nr 2455/2001/EG och åtta andra föroreningar som redan regleras på unionsnivå, i enlighet med bestämmelserna och målen i direktiv 2000/60/EG.
- (4) Kommissionen har gjort en översyn av förteckningen över prioriterade ämnen enligt artikel 16.4 i direktiv 2000/60/EG och artikel 8 i direktiv 2008/105/EG och har dragit slutsatsen att förteckningen över prioriterade ämnen bör ändras genom att nya ämnen identifieras för prioriterade åtgärder på unionsnivå, genom att miljö kvalitetsnormer fastställs för dem, miljö kvalitetsnormen för vissa befintliga ämnen uppdateras i enlighet med vetenskapliga framsteg och genom att miljö kvalitetsnormer för biota fastställs för vissa befintliga och nya prioriterade ämnen.
- (5) Översynen av förteckningen över prioriterade ämnen har underbyggts genom ett omfattande samråd med experter från kommissionen, medlemsstaterna, berörda parter och vetenskapliga kommittén för hälso- och miljörisker (SCHER).
- (6) Många unionsrättsakter har antagits sedan antagandet av direktiv 2000/60/EG, vilka utgör åtgärder för utsläppsreglering i enlighet med artikel 16 i det direktivet för enskilda prioriterade ämnen. Dessutom ingår många miljöskyddsåtgärder i andra delar av den gällande unionslagstiftningen. Det är därför viktigare att genomföra och se över befintliga instrument än att fastställa nya regleringar. Införande av ett ämne i bilaga X till direktiv 2000/60/EG påverkar inte tillämpningen av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG¹⁹.
- (7) Efter utarbetandet av miljö kvalitetsnormer för de 33 prioriterade ämnena i bilaga X till direktiv 2000/60/EG har ett antal riskbedömningar slutförts enligt rådets förordning (EEG) nr 793/93 av den 23 mars 1993 om bedömning och kontroll av risker med existerande ämnen²⁰, senare ersatt med förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG²¹. För att säkerställa en lämplig skyddsnivå och uppdatera miljö kvalitetsnormerna till den senaste vetenskapliga och tekniska kunskapen om risker för eller via vattenmiljön, behöver miljö kvalitetsnormerna för vissa av de befintliga ämnena revideras.

¹⁷ EGT L 331, 15.12.2001, s. 1.

¹⁸ EUT L 348, 24.12.2008, s. 84.

¹⁹ EUT L 309, 24.11.2009, s. 1.

²⁰ EGT L 84, 5.4.1993, s. 1.

²¹ EUT L 396, 30.12.2006, s. 1.

- (8) Ytterligare ämnen som utgör en betydande risk för eller via vattenmiljön på unionsnivå har identifierats och prioriterats med hjälp av de metoder som anges i artikel 16.2 i direktiv 2000/60/EG och behöver läggas till i förteckningen över prioriterade ämnen. Den senaste tillgängliga vetenskapliga och tekniska informationen har beaktats vid utarbetandet av miljökvalitetsnormer för dessa ämnen.
- (9) Utarbetandet av miljökvalitetsnormer för prioriterade farliga ämnen innebär vanligtvis högre grad av osäkerhet än för prioriterade ämnen, men miljökvalitetsnormerna utgör fortfarande ett riktmärke för att utvärdera överensstämmelse med målet att uppnå god kemisk ytvattenstatus, enligt definitionen i artikel 2.24 och artikel 4.1 a ii och iii i direktiv 2000/60/EG. För att säkerställa en adekvat skyddsnivå för miljön och människors hälsa är emellertid det slutliga målet enligt artikel 4.1 a iv i direktiv 2000/60/EG att utsläpp och spill av de prioriterade farliga ämnena ska upphöra eller stegvis elimineras.
- (10) Den vetenskapliga kunskapen om föroreningars förekomst och effekter i vatten har utvecklats avsevärt under senare år. Vi vet mer om i vilken del av vattenmiljön (vatten, sediment eller biota, nedan kallat *matris*) ett ämne kan påträffas, och således var det är mest sannolikt att ämnets koncentration är mätbar. Vissa mycket hydrofoba ämnen ackumuleras i biota och är knappast påvisbara i vatten ens med hjälp av de mest avancerade analysteknikerna. För dessa ämnen bör miljökvalitetsnormerna fastställas för biota. För att dra fördel av sin övervakningsstrategi och anpassa den till de lokala förhållandena bör medlemsstaterna dock ha möjlighet att använda alternativa matriser (vatten, sediment eller biota) för övervakning, under förutsättning att den skyddsnivå som miljökvalitetsnormen och övervakningssystemet ger är lika hög som den som uppnås genom den miljökvalitetsnorm och matris som fastställs i detta direktiv.
- (11) I kommissionens direktiv 2009/90/EG av den 31 juli 2009 om bestämmelser, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, om tekniska specifikationer och standardmetoder för kemisk analys och övervakning av vattenstatus²² fastställs minimikriterier för de analysmetoder som används för övervakning av vattenstatus. Dessa kriterier säkerställer meningsfull och relevant övervakningsinformation genom att kräva användning av analytiska metoder som är tillräckligt känsliga för att säkerställa att varje överskridande av miljökvalitetsnormerna kan fastställas och mätas på ett tillförlitligt sätt. Medlemsstaterna bör tillåtas att använda andra övervakningsmatriser än de som anges i detta direktiv endast om den analysmetod som används uppfyller minimikriterierna i artikel 4 i direktiv 2009/90/EG för miljökvalitetsnormen och matrisen i fråga, eller ger ett avsevärt bättre resultat än den metod som används för den miljökvalitetsnorm och matris som anges i detta direktiv.
- (12) Långlivade, bioackumulerbara och toxiska ämnen (nedan kallade *PBT-ämnen*) och andra ämnen som uppträder som PBT-ämnen kan finnas i årtionden i vattenmiljön i halter som medför en betydande risk, även om omfattande åtgärder för att minska eller eliminera utsläpp redan har vidtagits. Vissa kan också spridas långt och är till stor del allmänt förekommande i miljön. Flera sådana ämnen finns bland de befintliga och föreslagna prioriterade farliga ämnena och på grund av deras långvariga allmänna förekomst kräver vissa av dem särskild uppmärksamhet vad gäller deras inverkan på

²² EUT L 201, 1.8.2009, s. 36.

presentationen av kemisk status i enlighet med direktiv 2000/60/EG och vad gäller övervakningskrav.

- (13) Vad gäller presentationen av kemisk status enligt avsnitt 1.4.3 i bilaga V till direktiv 2000/60/EG bör medlemsstaterna tillåtas att separat presentera inverkan på kemisk status av ämnen som uppträder som allmänt förekommande PBT-ämnen så att förbättringar av vattenkvaliteten med avseende på andra ämnen inte döljs. Utöver den obligatoriska kartan som omfattar alla ämnen kan två kompletterande kartor tillhandahållas, en som omfattar endast ämnen som uppträder som allmänt förekommande PBT-ämnen och en annan som omfattar övriga ämnen.
- (14) Övervakningen bör anpassas till hur koncentrationerna kan förväntas variera i rum och över tid. Mot bakgrund av den stora spridning och de långa återhämtningstider som förväntas för ämnen som uppträder som allmänt förekommande PBT-ämnen bör medlemsstaterna tillåtas att minska antalet övervakningsplatser och/eller övervakningsfrekvensen för dessa ämnen, så länge det finns statistiskt tillförlitliga referensvärden för övervakningen.
- (15) Den särskilda behandlingen av ämnen som uppträder som allmänt förekommande PBT-ämnen fritar inte unionen eller medlemsstaterna från skyldigheten att vidta ytterligare åtgärder utöver dem som redan vidtagits, även på internationell nivå, för att minska eller eliminera utsläpp och spill av dessa ämnen i syfte att uppnå de mål som anges i artikel 4.1 a i direktiv 2000/60/EG.
- (16) Övervakningsdata av hög kvalitet, tillsammans med data om ekotoxikologiska effekter, behövs för att göra de riskbedömningar som stöder urvalet av nya prioriterade ämnen. De övervakningsdata som samlas in från medlemsstaterna är, även om de förbättrats avsevärt under de senaste åren, inte alltid lämpliga för ändamålet när det gäller kvalitet och unionstäckning. Övervakningsdata saknas särskilt för många nya föroreningar som kan definieras som föroreningar som för närvarande inte ingår i rutinmässiga övervakningsprogram på unionsnivå men som kan utgöra en betydande risk som kräver reglering beroende på deras potentiella (eko)toxikologiska effekter och hälsoeffekter och på deras halter i (vatten)miljön.
- (17) En ny mekanism behövs för att ge kommissionen riktad högkvalitativ övervakningsinformation om koncentrationen av ämnen i vattenmiljön, med fokus på nya föroreningar och ämnen för vilka tillgängliga övervakningsdata inte är av tillräcklig kvalitet för riskbedömning. Den nya mekanismen bör underlätta insamling av sådan information i unionens avrinningsområden. För att hålla övervakningskostnaderna på en rimlig nivå bör mekanismen inriktas på ett begränsat antal ämnen som tillfälligt ingår i en bevakningslista, och ett begränsat antal övervakningsplatser, men den bör tillhandahålla representativa data som är lämpliga för unionens prioriteringsprocess. Listan bör vara dynamisk för att kunna anpassas till ny information om de potentiella riskerna med nya föroreningar och för att undvika att ämnen övervakas längre tid än nödvändigt.
- (18) I syfte att förenkla och rationalisera medlemsstaternas rapporteringskrav och öka samstämmigheten med andra relaterade delar av vattenförvaltning, bör kraven på underrättelser enligt artikel 3 i direktiv 2008/105/EG slås samman med de allmänna rapporteringskraven enligt artikel 15 i direktiv 2000/60/EG.

- (19) Med antagandet av detta förslag och överlämnandet av sin rapport till Europaparlamentet och rådet, har kommissionen slutfört sin första översyn av förteckningen över prioriterade ämnen i enlighet med artikel 8 i direktiv 2008/105/EG. Denna har inbegripit en översyn av ämnena i bilaga III till det direktivet, av vilka några har identifierats för prioritering. Det finns för närvarande inte tillräckligt underlag för att prioritera övriga ämnen. Möjligheten att ny information om dessa ämnen kan bli tillgänglig innebär att de är inte uteslutna från framtida översyn, och detta gäller även övriga ämnen som behandlats men inte prioriterats i den aktuella översynen. Bilaga III till direktiv 2008/105/EG har därför blivit obsolet och bör utgå. Artikel 8 i det direktivet bör ändras i enlighet med detta, även när det gäller tidpunkten för rapportering till Europaparlamentet och rådet.
- (20) I syfte att reagera på relevant teknisk och vetenskaplig utveckling inom det område som omfattas av detta direktiv i tid, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på uppdatering av metoderna för tillämpning av de miljökvalitetsnormer som fastställs i direktivet.
- (21) I syfte att förbättra informationsbasen för framtida identifiering av prioriterade ämnen, särskilt vad gäller nya föroreningar, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på utarbetandet av en bevakningslista. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå.
- (22) Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (23) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv, av de metoder som används för att övervaka ämnen på bevakningslistan och av formaten för rapportering av övervakningsdata och information till kommissionen, bör genomförandebefogenheter delegeras till kommissionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter²³.
- (24) Eftersom målet för detta direktiv, att uppnå en god kemisk ytvattenstatus genom att fastställa miljökvalitetsnormer för prioriterade ämnen och vissa andra förorenande ämnen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan bättre kan uppnås på unionsnivå för att samma skyddsnivå för ytvatten ska kunna upprätthållas i hela unionen, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (25) Direktiv 2000/60/EG och direktiv 2008/105/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

²³ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga X till direktiv 2000/60/EG ska ersättas med texten i bilaga I till det här direktivet.

Artikel 2

Direktiv 2008/105/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller definitionerna i artikel 2 i direktiv 2000/60/EEG och i artikel 2 i direktiv 2009/90/EG.

Dessutom gäller följande definition:

matris: en del av vattenmiljön, som vatten, sediment eller biota.”

2. Artikel 3 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

1. I enlighet med artikel 1 i detta direktiv och artikel 4 i direktiv 2000/60/EG ska medlemsstaterna på ytvattenförekomster tillämpa de miljökvalitetsnormer som fastställs i del A i bilaga I till det här direktivet.

Medlemsstaterna ska tillämpa miljökvalitetsnormerna på ytvattenförekomster i enlighet med de krav som anges i del B i bilaga I. [*Obs: detta stycke är inte ändrat*]

2. För ämnena nr 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 och 44 i del A i bilaga I ska medlemsstaterna tillämpa den miljökvalitetsnorm för biota som anges i del A i bilaga I. För övriga ämnen ska medlemsstaterna tillämpa de miljökvalitetsnormer för vatten som anges i del A i bilaga I.

3. Medlemsstaterna får välja att tillämpa en miljökvalitetsnorm för en annan matris än den som anges i punkt 2.

Medlemsstater som väljer detta alternativ ska tillämpa den relevanta miljökvalitetsnorm som anges i del A i bilaga I eller, om det inte finns någon norm för matrisen i fråga, fastställa en norm som ger minst samma skyddsnivå som den miljökvalitetsnorm som föreskrivs i den bilagan.

Medlemsstaterna får använda detta alternativ endast om den analysmetod som används för den utvalda matrisen uppfyller de minimikriterier som anges i artikel 4 i kommissionens direktiv 2009/90/EG(*) eller, om dessa kriterier inte är uppfyllda för

någon matris, metoden fungerar betydligt bättre än den som används för den matris som anges i punkt 2.

4. De ämnen för vilka miljökvalitetsnormer för sediment och/eller biota tillämpas ska medlemsstaterna övervaka i relevant matris minst en gång om året, såvida inte tekniska kunskaper och expertbedömning motiverar ett annat intervall.

5. Medlemsstaterna ska i de uppdaterade förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt som utarbetas enligt artikel 13.7 i direktiv 2000/60/EG inkludera

- a) en tabell över kvantifieringsgränserna för de analysmetoder som tillämpas och information om dessa metoders prestanda i förhållande till kriterierna i artikel 4 i kommissionens direktiv 2009/90/EG,
- b) för de ämnen för vilka alternativet i punkt 3 har använts,
 - i) skälen och grunden för detta,
 - ii) om så är lämpligt, de alternativa miljökvalitetsnormer som fastställts, bevis för att de ger minst samma skyddsnivå, de data och metoder som använts för att utarbeta dem samt de kategorier av ytvatten för vilka de ska tillämpas,
 - iii) för jämförelse med den information som avses i punkt 5 a i denna artikel, kvantifieringsgränserna för analysmetoderna för den eller de matriser som anges i del A i bilaga I till detta direktiv och information om dessa metoders prestanda i förhållande till kriterierna i artikel 4 i kommissionens direktiv 2009/90/EG,
- c) motivering för den kontrollfrekvens som tillämpas enligt punkt 4, om övervakningsintervallen är längre än 1 år.

6. Medlemsstaterna ska se till att det görs långsiktiga trendanalyser av koncentrationen av de prioriterade ämnen i del A i bilaga I som tenderar att ackumuleras i sediment och/eller biota, särskilt ämnena nr 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 och 44, på grundval av den övervakning av vattenstatus som utförts i enlighet med artikel 8 i direktiv 2000/60/EG. De ska vidta åtgärder i syfte att säkerställa att koncentrationerna inte ökar signifikant i sediment och/eller relevant biota, om inte annat följer av artikel 4 i direktiv 2000/60/EG. *[Obs: ändringen omfattar endast tillägg av hänvisningar till nya prioriterade ämnen (30–44)]*

Medlemsstaterna ska bestämma övervakningsfrekvensen för sediment och/eller biota för att få fram tillräckligt med uppgifter för en tillförlitlig långsiktig trendanalys. Som riktlinje bör övervakning ske vart tredje år, såvida inte teknisk kunskap och expertutlåtande motiverar ett annat intervall. *[Obs: detta stycke är inte ändrat]*

7. Kommissionen ska granska den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, inbegripet slutsatserna från riskbedömningarna enligt artikel 16.2 a och b i direktiv 2000/60/EG och information hämtad från registrering av ämnen offentliggjord enligt artikel 119 i förordning (EG) nr 1907/2006 och, om nödvändigt, föreslå att de miljökvalitetsnormer som anges i del A i bilaga I till det här direktivet

revideras i enlighet med förfarandet i artikel 294 i fördraget i linje med den tidtabell som föreskrivs i artikel 16.4 i direktiv 2000/60/EG. [Obs: detta stycke är inte ändrat]

8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 10 med avseende på ändringen av del B punkt 3 i bilaga I till detta direktiv.

(*) EUT L 201, 1.8.2009, s. 36.”

3. Artikel 4.4 och artikel 5.6 ska utgå.
4. Artikel 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

Översyn av bilaga X till direktiv 2000/60/EG

Kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet resultaten av den regelbundna översyn av bilaga X till direktiv 2000/60/EG som föreskrivs i artikel 16.4 i det direktivet. Rapporten ska vid behov åtföljas av lämpliga förslag, särskilt förslag för att identifiera nya prioriterade ämnen och prioriterade farliga ämnen eller för att identifiera vissa prioriterade ämnen som prioriterade farliga ämnen och för att fastställa motsvarande miljökvalitetsnormer för ytvatten, sediment eller biota där så är lämpligt.”

5. Följande artikel ska införas som artikel 8a:

”Artikel 8a

Särskilda bestämmelser för ämnen som uppträder som allmänt förekommande långlivade, bioackumulerbara och toxiska ämnen

För ämnena nr 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 och 44 i del A i bilaga I till detta direktiv, får medlemsstaterna

a) presentera information om kemisk status separat från informationen för övriga ämnen i de förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt som utarbetas i enlighet med artikel 13 i direktiv 2000/60/EG, utan att det påverkar tillämpningen av kraven i avsnitt 1.4.3 i bilaga V till det direktivet när det gäller presentation av den allmänna kemiska statusen, och/eller

b) övervaka mindre intensivt än vad som krävs för prioriterade ämnen i enlighet med artikel 3.4 i detta direktiv och i bilaga V till direktiv 2000/60/EG, förutsatt att övervakningen är representativ och att det redan finns en statistiskt tillförlitlig referens när det gäller förekomsten av dessa ämnen i vattenmiljön, omfattande minst en sexårig planeringscykel för förvaltning av avrinningsdistrikt.

Första stycket ska inte påverka tillämpningen av de mål och skyldigheter som anges i artiklarna 4.1 a, 11.3 k och 16.6 i direktiv 2000/60/EG.”

6. Följande artikel ska införas som artikel 8b:

”Artikel 8b

Bevakningslista

1. Kommissionen ska utarbeta en bevakningslista över ämnen för vilka unionsomfattande övervakningsdata ska samlas in för att stödja framtida prioriteringsförslag enligt artikel 16.2 i direktiv 2000/60/EG.

Observationslistan får vid en given tidpunkt inte innehålla mer än 25 ämnen eller grupper av ämnen, och den ska ange övervakningsmatris för varje ämne. Ämnena ska väljas ut bland ämnen för vilka tillgänglig information tyder på att de kan utgöra en betydande risk på unionsnivå för eller via vattenmiljön. Vid urvalet av ämnen för bevakningslistan ska kommissionen ta hänsyn till all tillgänglig information, däribland forskningsprojekt, medlemsstaternas karakteriserings- och övervakningsprogram enligt artiklarna 5 och 8 i direktiv 2000/60/EG och information om produktionsvolym, användningsmönster, koncentrationer i miljön och effekter, inbegripet information som samlats in enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG, 2001/82/EG* och 2001/83/EG** samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1907/2006 och (EG) nr 1107/2009***.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 10 med avseende på utarbetandet av den bevakningslista som avses i punkt 1 i den här artikeln.

3. Kommissionen ska utarbeta den första bevakningslistan enligt punkt 1 senast den [...] ²⁴.

4. Medlemsstaterna ska övervaka varje ämne på bevakningslistan vid utvalda representativa övervakningsstationer under minst en tolv månadersperiod, med början inom 3 månader efter det att ämnet tas upp på bevakningslistan.

Varje medlemsstat ska välja minst en station per i genomsnitt 15 000 km² geografiskt område, dock minst en per medlemsstat.

Vid urvalet av representativa stationer, övervakningsfrekvens och -tidpunkt för varje ämne ska medlemsstaterna beakta ämnets användningsmönster. Övervakningsfrekvensen får inte vara mindre än en gång per år.

5. Medlemsstaterna ska rapportera resultaten av den kontroll som utförts enligt punkt 4 till kommissionen inom 18 månader efter det att ämnena tas upp på bevakningslistan, och därefter var tolfte månad så länge ämnet finns kvar på listan. Rapporten ska innehålla information om stationens representativitet och övervakningsstrategin.

6. Kommissionen får anta genomförandeakter om fastställande av tekniska specifikationer för övervakning av ämnena på bevakningslistan och tekniska format för rapportering av övervakningsresultat och tillhörande information till kommissionen. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 9.2.

²⁴ 12 månader efter antagandet av detta direktiv.

- * EGT L 311, 28.11.2001, s. 1.
- ** EGT L 311, 28.11.2001, s. 67.
- *** EGT L 309, 24.11.2009, s. 1.”

7. Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 21.1 i direktiv 2000/60/EG. Kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.^(*)

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

(*) EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.”

8. Artikel 10 ska ersättas med följande:

”Artikel 10

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.8 och 8b.2 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den [...] ²⁵.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.8 och 8b.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Beslutet om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.8 och 8b.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

9. Del A i bilaga I ska ersättas med texten i bilaga II till det här direktivet.

²⁵ Dagen för ikraftträdandet av detta direktiv.

10. Del B punkt 2 i bilaga I ska ersättas med följande:

‘2. Kolumnerna 6 och 7 i tabellen: Vid tillämpning av MAC-MKN på en ytvattenförekomst får den uppmätta koncentrationen vid de representativa övervakningspunkterna inom vattenförekomsten inte överskrida normens värde.

I enlighet med avsnitt 1.3.4 i bilaga V till direktiv 2000/60/EG får dock medlemsstaterna införa statistiska metoder, som percentilberäkning, för att säkerställa en godtagbar konfidensnivå och noggrannhet för bestämning av efterlevnaden av MAC-MKN. Om de gör detta måste de statistiska metoderna följa de detaljerade regler som fastställts i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 9.2 i det här direktivet.

11. Bilagorna II och III ska utgå.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna ska senast den ²⁶ sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 31.1.2012

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

²⁶ 12 månader efter antagandet av detta direktiv.

BILAGA I

”BILAGA X FÖRTECKNING ÖVER PRIORITERADE ÄMNEN INOM VATTENPOLITIKENS OMRÅDE

Nummer	CAS-nummer ¹	EU-nummer ²	Det prioriterade ämnets namn ³	Identifierat som prioriterat farligt ämne
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alaklor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracen	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazin	
(4)	71-43-2	200-753-7	Bensen	
(5)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Bromerade difenyletrar	X ⁴
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmium och kadmiumföreningar	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Kloralkaner, C ₁₀₋₁₃	X

Nummer	CAS-nummer ¹	EU-nummer ²	Det prioriterade ämnets namn ³	Identifierat som prioriterat farligt ämne
(8)	470-90-6	207-432-0	Klorfenvinfos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Klorpyrifos (Klorpyrifosetyl)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-diklorethan	
(11)	75-09-2	200-838-9	Diklormetan	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP)	X
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluoranten ⁵	
(16)	118-74-1	204-273-9	Hexaklorbensen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Hexaklorbutadien	X
(18)	608-73-1	210-168-9	Hexaklorcyklohexan	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Isoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Bly och blyföreningar	

Nummer	CAS-nummer ¹	EU-nummer ²	Det prioriterade ämnets namn ³	Identifierat som prioriterat farligt ämne
(21)	7439-97-6	231-106-7	Kvicksilver kvicksilverföreningar och	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalen	
(23)	7440-02-0	231-111-4	Nickel och nickelföreningar	
(24)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Nonylfenoler	X ⁶
(25)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Oktylfenoler ⁷	
(26)	608-93-5	210-172-0	Pentaklorbensen	X
(27)	87-86-5	201-778-6	Pentaklorfenol	
(28)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Polyaromatiska kolväten (PAH) ⁸	X

Nummer	CAS-nummer ¹	EU-nummer ²	Det prioriterade ämnets namn ³	Identifierat som prioriterat farligt ämne
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazin	
(30)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Tributyltennföreningar	X ⁹
(31)	12002-48-1	234-413-4	Triklorbensener	
(32)	67-66-3	200-663-8	Triklormetan (kloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin	X
(34)	115-32-2	204-082-0	Dikofol	X
(35)	1763-23-1	217-179-8	Perfluoroktansulfonsyra och dess derivat (PFOS)	X
(36)	124495-18-7	Ej tillämpligt	Kinoxifen	X
(37)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Dioxiner och dioxinlika föreningar	X ¹⁰
(38)	74070-46-5	277-704-1	Aklonifen	
(39)	42576-02-3	255-894-7	Bifenox	
(40)	28159-98-0	248-872-3	Cybutryn	
(41)	52315-07-8	257-842-9	Cypermtrin ¹¹	
(42)	62-73-7	200-547-7	Diklorvos	
(43)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Hexabromcyklododekan (HBCDD)	X ¹²
(44)	76-44-8 / 1024-57-3	200-962-3 / 213-831-0	Heptaklor och heptakloreoxid	X
(45)	886-50-0	212-950-5	Terbutryn	
(46)	57-63-6	200-342-2	17-alfa-etinylöstradiol ¹³	
(47)	50-28-2	200-023-8	17-beta-östradiol ¹³	
(48)	15307-79-6	239-346-4	Diklofenak ¹³	

¹ CAS: Chemical Abstracts Service.

2 EU-nummer: Europeiska förteckningen över existerande, kommersiellt använda kemiska ämnen (Einecs) eller Europeiska förteckningen över anmälda kemiska ämnen (Elincs).

3 För grupper av ämnen definieras typiska enskilda representanter i samband med fastställande av miljökvalitetsnormer, om inte annat uttryckligen anges.

4 Endast tetra-, penta-, hexa- och heptabromdifenyleter (CAS-nr 93703-48-1, 32534 81 9, 36483-60-0 respektive 68928-80-3).

5 Fluoranten anges i förteckningen som indikator för andra, farligare polyaromatiska kolväten.

6 Nonylfenol (CAS-nr 25154-52-3, EU-nr 246-672-0) inklusive isomererna 4-nonylfenol (CAS-nr 104-40-5, EU-nr 203-199-4) och 4-nonylfenol (grenad) (CAS-nr 84852-15-3, EU-nr 284-325-5).

7 Oktylfenol (CAS-nr 1806-26-4, EU-nr 217-302-5) inklusive isomeren 4-(1,1',3,3'-tetrametylbutyl)-fenol (CAS-nr 140-66-9, EU-nr 205-426-2).

8 Inklusive bens(a)pyren (CAS-nr 50-32-8, EU-nr 200-028-5), benso(b)fluoranten CAS-nr 205-99-2, EU-nr 205-911-9) benso(g,h,i)perylen (CAS-nr 191-24-2, EU-nr 205-883-8), benso(k)fluoranten (CAS-nr 207-08-9, EU-nr 205-916-6), indeno(1,2,3-cd)pyren (CAS-nr 193-39-5, EU-nr 205-893-2) och exklusive antracen, fluoranten och naftalen, som förtecknas separat.

9 Inklusive tributyltenn-katjon (CAS-nr 36643-28-4).

10 Detta omfattar följande föreningar:

7 polyklorerade dibenso-p-dioxiner (PCDD): 2,3,7,8-T4CDD (CAS-nr 1746-01-6), 1,2,3,7,8-P5CDD (CAS 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (CAS-nr 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (CAS 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (CAS-nr 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (CAS 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (CAS-nr 3268-87-9)

10 polyklorerade dibensofuraner (PCDF): 2,3,7,8-T4CDF (CAS-nr 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (CAS-nr 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (CAS-nr 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (CAS-nr 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (CAS-nr 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (CAS-nr 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (CAS-nr 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (CAS-nr 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (CAS-nr 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (CAS-nr 39001-02-0)

12 dioxinlika polyklorerade bifenyler (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, CAS-nr 32598-13-3), 3,3',4',5-T4CB (PCB 81, CAS-nr 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, CAS-nr 32598-14-4), 2,3,4,4',5-P5CB (PCB 114, CAS-nr 74472-37-0), 2,3',4,4',5-P5CB (PCB 118, CAS-nr 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, CAS-nr 65510-44-3), 3,3',4,4',5-P5CB (PCB 126, CAS-nr 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5-H6CB (PCB 156, CAS-nr 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, CAS-nr 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, CAS-nr 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, CAS-nr 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, CAS-nr 39635-31-9).

- 11 Omfattar de åtta isomerer som bidrar till CAS-nr 52315-07-8, och därmed också CAS-nr 67375-30-8 (alfacypermetrin).
- 12 Detta omfattar 1,3,5,7,9,11-hexabromcyklododekan (CAS-nr 25637-99-4), 1,2,5,6,9,10-hexabromcyklododekan (CAS-nr 3194-55-6), α -hexabromcyklododekan (CAS-nr 134237-50-6), β -hexabromcyklododekan (CAS-nr 134237-51-7) och γ -hexabromcyklododekan (CAS-nr 134237-52-8).
- 13 Införandet av dessa ämnen i bilaga X påverkar inte tillämpningen av förordning (EG) nr 726/2004, direktiv 2001/83/EG och direktiv 2001/82/EG.”

BILAGA II

”DEL A: MILJÖKVALITETSNORMER (MKN)

AA: årsmedelvärde

MAC: maximal tillåten koncentration

Enhet: [$\mu\text{g/l}$] för kolumnerna 4–7

[$\mu\text{g/kg}$ våtvikt] för kolumn 8

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer ¹	AA-MKN ² Inlandsytvatten ³	AA-MKN ² Andraytvatten	MAC-MKN ⁴ Inlandsytvatten ³	MAC-MKN ⁴ Andraytvatten	MKN Biota ¹²
(1)	Alaklor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	Antracen	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	Atrazin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	Bensen	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	Bromerade difenyletrar ⁵	32534-81-9	$4,9 \cdot 10^{-8}$	$2,4 \cdot 10^{-9}$	0,14	0,014	0,0085

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer ¹	AA-MKN ² Inlandsytvatten ³	AA-MKN ² Andraytvatten	MAC-MKN ⁴ Inlandsytvatten ³	MAC-MKN ⁴ Andraytvatten	MKN Biota ¹²
(6)	Kadmium och kadmiumföreningar (beroende på vattenhårdhetsklass) ⁶	7440-43-9	≤ 0,08 (klass 1) 0,08 (klass 2) 0,09 (klass 3) 0,15 (klass 4) 0,25 (klass 5)	0,2	≤ 0,45 (klass 1) 0,45 (klass 2) 0,6 (klass 3) 0,9 (klass 4) 1,5 (klass 5)	≤ 0,45 (klass 1) 0,45 (klass 2) 0,6 (klass 3) 0,9 (klass 4) 1,5 (klass 5)	
(6a)	Koltetraklorid ⁷	56-23-5	12	12	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(7)	C10–13 kloralkaner ⁸	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	Klorfenvinfos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	Klorpyrifos (klorpyrifosetyl)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer ¹	AA-MKN ² Inlandsytvatten ³	AA-MKN ² Andraytvatten	MAC-MKN ⁴ Inlandsytvatten ³	MAC-MKN ⁴ Andraytvatten	MKN Biota ¹²
(9a)	Cyklodiena bekämpnings medel: Aldrin ⁷ Dieldrin ⁷ Endrin ⁷ Isodrin ⁷	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	$\Sigma = 0,01$	$\Sigma = 0,005$	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(9b)	DDT total ^{7,9} para-para-DDT ⁷	Ej tillämpligt 50-29-3	0,025 0,01	0,025 0,01	Ej tillämpligt Ej tillämpligt	Ej tillämpligt Ej tillämpligt	
(10)	1,2-diklorethan	107-06-2	10	10	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(11)	Diklormetan	75-09-2	20	20	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer ¹	AA-MKN ² Inlandsytvatten ³	AA-MKN ² Andraytvatten	MAC-MKN ⁴ Inlandsytvatten ³	MAC-MKN ⁴ Andraytvatten	MKN Biota ¹²
(12)	Di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(13)	Diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	Endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	Fluoranten	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	Hexaklorbensen	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	Hexaklorbutadien	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	Hexaklorcyklohexan	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	Isoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	Bly och blyföreningar	7439-92-1	1,2 ¹³	1,3	14	14	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer ¹	AA-MKN ² Inlandsytvatten ³	AA-MKN ² Andraytvatten	MAC-MKN ⁴ Inlandsytvatten ³	MAC-MKN ⁴ Andraytvatten	MKN Biota ¹²
(21)	Kvicksilver och kvicksilverföreningar	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	Naftalen	91-20-3	2	2	130	130	
(23)	Nickel och nickelföreningar	7440-02-0	4 ¹³	8,6	34	34	
(24)	Nonylfenoler (4-nonylfenol)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	Oktylfenoler ((4-(1,1',3,3'-tetrametylbutyl)-fenol))	140-66-9	0,1	0,01	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(26)	Pentaklorbensin	608-93-5	0,007	0,0007	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(27)	Pentaklorfenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer ¹	AA-MKN ² Inlandsytvatten ³	AA-MKN ² Andraytvatten	MAC-MKN ⁴ Inlandsytvatten ³	MAC-MKN ⁴ Andraytvatten	MKN Biota ¹²
(28)	Polyaromatiska kolväten (PAH) ¹¹	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
	Bens(a)pyren	50-32-8	1,7 10 ⁻⁴	1,7 10 ⁻⁴	0,27	0,027	2 för fisk 5 för kräftdjur och bläckfisk 10 för blötdjur
	Benso(b)fluoranten	205-99-2			0,017	0,017	
	Benso(k)fluoranten	207-08-9			0,017	0,017	
	Benso(g,h,i)perylen	191-24-2			8,2 10 ⁻³	8,2 10 ⁻⁴	
	Indeno(1,2,3-cd)pyren	193-39-5					
(29)	Simazin	122-34-9	1	1	4	4	
(29a)	Tetrakloretylen ⁷	127-18-4	10	10	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(29b)	Triklöretylen ⁷	79-01-6	10	10	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer ¹	AA-MKN ² Inlandsytvatten ³	AA-MKN ² Andraytvatten	MAC-MKN ⁴ Inlandsytvatten ³	MAC-MKN ⁴ Andraytvatten	MKN Biota ¹²
(30)	Tributyltennföreningar (Tributyltennkatjon)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	
(31)	Triklorbensen er	12002-48-1	0,4	0,4	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(32)	Triklormetan	67-66-3	2,5	2,5	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(33)	Trifluralin	1582-09-8	0,03	0,03	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(34)	Dikofol	115-32-2	1,3 10 ⁻³	3,2 10 ⁻⁵	Ej tillämpligt ¹⁰	Ej tillämpligt ¹⁰	33
(35)	Perfluoroktansulfonsyra och dess derivat (PFOS)	1763-23-1	6,5 10 ⁻⁴	1,3 10 ⁻⁴	36	7,2	9,1
(36)	Kinoxifen	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	
(37)	Dioxiner och dioxinlika föreningar	Se fotnot 10 i bilaga X till direktiv 2000/60/EG					Summa PCDD + PCDF + PCB-DL 0,008 µg.kg ⁻¹ TEQ ¹⁴
(38)	Aklonifen	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	Bifenox	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	Cybutryn	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	Cypermethrin	52315-07-8	8 10 ⁻⁵	8 10 ⁻⁶	6 10 ⁻⁴	6 10 ⁻⁵	
(42)	Diklorvos	62-73-7	6 10 ⁻⁴	6 10 ⁻⁵	7 10 ⁻⁴	7 10 ⁻⁵	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Ämnets namn	CAS-nummer ¹	AA-MKN ² Inlandsytvatten ³	AA-MKN ² Andraytvatten	MAC-MKN ⁴ Inlandsytvatten ³	MAC-MKN ⁴ Andraytvatten	MKN Biota ¹²
(43)	Hexabromcyklododekan (HBCDD)	Se fotnot 12 i bilaga X till direktiv 2000/60/EG	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167
(44)	Heptaklor och heptakloreoxid	76-44-8 / 1024-57-3	$2 \cdot 10^{-7}$	$1 \cdot 10^{-8}$	$3 \cdot 10^{-4}$	$3 \cdot 10^{-5}$	$6,7 \cdot 10^{-3}$
(45)	Terbutryn	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	
(46)	17-alfa-etinylöstradiol	57-63-6	$3,5 \cdot 10^{-5}$	$7 \cdot 10^{-6}$	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(47)	17-beta-östradiol	50-28-2	$4 \cdot 10^{-4}$	$8 \cdot 10^{-5}$	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(48)	Diklofenak	15307-79-6	0,1	0,01	Ej tillämpligt ¹⁰	Ej tillämpligt ¹⁰	

¹ CAS: Chemical Abstracts Service.

² Denna parameter är miljö kvalitetsnormen uttryckt som ett medelvärde på årsnivå (AA-MKN). Om inte annat anges gäller den för den totala koncentrationen av alla isomerer.

³ Inlandsytvatten omfattar floder och sjöar och därmed sammanhängande konstgjorda eller kraftigt modifierade vattenförekomster.

⁴ Denna parameter är miljö kvalitetsnormen uttryckt som maximal tillåten koncentration (MAC-MKN). Där MAC-MKN anges som "ej tillämpligt" anses värdena på AA-MKN utgöra skydd mot kortvariga föroreningstoppar vid kontinuerliga utsläpp eftersom de är avsevärt lägre än de värden som tagits fram utifrån akut toxicitet.

- 5 För den grupp av prioriterade ämnen som utgörs av bromerade difenyletrar (nr 5) bör miljö kvalitetsnormen jämföras med summan av koncentrationerna för kongener med numren 28, 47, 99, 100, 153 och 154.
- 6 För kadmium och dess föreningar (nr 6) varierar miljö kvalitetsnormvärdet beroende på vattnets hårdhetsklass (klass 1: <40 mg CaCO₃/l, klass 2: 40 till <50 mg CaCO₃/l, klass 3: 50 till <100 mg CaCO₃/l, klass 4: 100 till <200 mg CaCO₃/l och klass 5: ≥200 mg CaCO₃/l).
- 7 Detta ämne är inte ett prioriterat ämne utan ett av de övriga förorenande ämnen för vilka MKN är lika med det värde som fastställts i den lagstiftning som gällde före den 13 januari 2009.
- 8 Ingen indikativ parameter anges för denna ämnesgrupp. Den eller de indikativa parametrarna ska fastställas med analysmetoden.
- 9 DDT total består av summan av isomererna 1,1,1-triklor-2,2-bis(p-klorfenyl)etan (CAS-nr 50-29-3), EU-nr 200-024-3); 1,1,1-triklor-2(2-o-klorfenyl)-2-(p-klorfenyl)etan (CAS-nr 789-02-6), EU-nr 212-332-5); 1,1-diklor-2,2-bis(p-klorfenyl)etylen (CAS-nummer 72-55-9), EU-nr 200-784-6); och 1,1-diklor-2,2-bis(p-klorfenyl)etan (CAS-nr 72-54-8), EU-nr 200-783-0).
- 10 Det finns inte tillräcklig information för att fastställa en MAC-MKN för dessa ämnen.
- 11 För prioriterade ämnen i gruppen polyaromatiska kolväten (PAH) (nr 28) bygger miljö kvalitetsnormen för biota på toxicitet för bens(a)pyren, som bör mätas som en markör för övriga PAH och vars koncentration bör jämföras med miljö kvalitetsnormen. AA-MKN i vatten är ett motsvarande värde.
- 12 Miljö kvalitetsnormen för biota avser fisk om inget annat uttryckligen anges.
- 13 Dessa miljö kvalitetsnormer avser biotillgängliga koncentrationer av ämnena.
- 14 PCDD: polyklorerade dibenso-p-dioxiner; PCDF: polyklorerade dibensofuraner; PCB-DL: dioxinlika polyklorerade bifenyler; TEQ: toxiska ekvivalenter.

EUROPEAN COMMISSION

Brussels, 31.1.2012
COM(2011) 876 final

2011/0429 (COD)

Proposal for a

DIRECTIVE OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL

amending Directives 2000/60/EC and 2008/105/EC as regards priority substances in the field of water policy

(Text with EEA relevance)

{SEC(2011) 1546 final}
{SEC(2011) 1547 final}

EXPLANATORY MEMORANDUM

1. CONTEXT OF THE PROPOSAL

• Grounds for and objectives of the proposal

This Commission proposal concerns the review of the list of priority substances (PS) in the field of water policy, i.e. the chemicals identified among those presenting a significant risk to or via the aquatic environment at EU level which are listed in Annex X to the Water Framework Directive (WFD) 2000/60/EC¹. WFD Article 16(4) requires the Commission to review the list of PS at least every four years; Article 8 of the Environmental Quality Standards Directive (EQSD) 2008/105/EC², in which Directive the environmental quality standards (EQS)³ for the PS are set, requires the Commission to report the outcome of its first review to the European Parliament and the Council in 2011. As part of the review, the Commission has to consider *inter alia* the substances in Annex III to that Directive for possible inclusion in the list. It is also required to put forward proposals, if appropriate, for new PS, to set EQS for surface water, sediment or biota⁴ as appropriate, and to review the EQS and status of existing PS.

• General context

The WFD acknowledges the existence of considerable pressures on the aquatic environment, including that from chemical pollution, and the need for sustainable water management. Its environmental objectives include the achievement of good chemical and ecological status for surface and groundwater bodies, and the prevention of deterioration. The Directive is implemented at the level of river basin districts (RBDs). Member States were required to adopt by 2009 a River Basin Management Plan (RBMP) based *inter alia* on a pressures and impact analysis and the results of monitoring, and a programme of measures for each district.

To meet good chemical status, water bodies must meet the EQS set for the PS and other 8 pollutants that were already regulated at EU level. The current 33 PS include a range of industrial chemicals, plant protection products and metals/metal compounds. Some PS are identified as Priority Hazardous Substances (PHS) because of their persistence, bioaccumulation and/or toxicity or equivalent level of concern, criteria consistent with the criteria for Substances of Very High Concern (SVHCs) under REACH⁵. Member States are

¹ Directive 2000/60/EC of the European Parliament and of the Council of 23 October 2000 establishing a framework for Community action in the field of water policy (OJ L 327, 22.12.2000, p. 1). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:02000L0060-20090113:EN:NOT>

² Directive 2008/105/EC of the European Parliament and of the Council of 16 December 2008 on environmental quality standards in the field of water policy, amending and subsequently repealing Council Directives 82/176/EEC, 83/513/EEC, 84/156/EEC, 84/491/EEC, 86/280/EEC and amending Directive 2000/60/EC of the European Parliament and of the Council (OJ L 348, 24.12.2008, p. 84). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32008L0105:EN:NOT>

³ An EQS is defined as ‘the concentration of a particular pollutant or group of pollutants in water, sediment or biota which should not be exceeded in order to protect human health and the environment’ (WFD Article 2(35))

⁴ Biota refers to any groups of living aquatic organisms that can be analysed and used as indicators of pollution such as fish, mussels, invertebrates, etc.

⁵ Regulation (EC) No 1907/2006 of the European Parliament and of the Council of 18 December 2006 concerning the Registration, Evaluation, Authorisation and Restriction of Chemicals (REACH),

required to monitor the PS in surface water bodies, and to report exceedances of the EQS. The WFD requires the adoption of measures to control the discharges, emissions and losses of PS and PHS to the aquatic environment – progressive reduction in the case of PS, cessation or phasing out in the case of PHS.

The objective of good ecological status requires that for chemicals identified as substances of concern at local/river-basin/national level but not as PS at EU level, standards have to be set at national level. These chemicals are known as river basin specific pollutants.

Technical work on the review of the PS list began in 2007 with a prioritisation exercise to identify possible new PS, and this was followed by the processes of setting EQS for them and reviewing the EQS for and status of the existing PS. The proposed new substances and changes to existing substances are expected to be taken into account in the 2015 updated RBMPs and programmes of measures.

In the course of reviewing the PS list, improvements in the functioning of the EQSD were identified, as well as a mechanism for improving the identification of additional PS in future reviews.

- **Existing provisions in this area**

- Directive 2000/60/EC of the European Parliament and of the Council of 23 October 2000 establishing a framework for Community action in the field of water policy
- Directive 2008/105/EC of the European Parliament and of the Council of 16 December 2008 on environmental quality standards in the field of water policy, amending and subsequently repealing Council Directives 82/176/EEC, 83/513/EEC, 84/156/EEC, 84/491/EEC, 86/280/EEC and amending Directive 2000/60/EC of the European Parliament and of the Council
- Commission Directive 2009/90/EC of 31 July 2009 laying down, pursuant to Directive 2000/60/EC of the European Parliament and of the Council, technical specifications for chemical analysis and monitoring of water status

- **Consistency with other policies**

The 6th Environmental Action Programme identifies the measures for priority substances as a key action (see Article 7(2)(e) of Decision 1600/2002/EC⁶). The proposal is consistent with related policies and key legislation such as:

- Chemicals policy: Regulation (EC) No 1907/2006 of the European Parliament and of the Council of 18 December 2006 concerning the Registration, Evaluation,

establishing a European Chemicals Agency, amending Directive 1999/45/EC and repealing Council Regulation (EEC) No 793/93 and Commission Regulation (EC) No 1488/94 as well as Council Directive 76/769/EEC and Commission Directives 91/155/EEC, 93/67/EEC, 93/105/EC and 2000/21/EC (OJ L 396, 30.12.2006, p. 1). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32006R1907:EN:NOT>

⁶ Decision No 1600/2002/EC of the European Parliament and of the Council of 22 July 2002 laying down the Sixth Community Environment Action Programme (OJ L 242, 10.9.2002, p. 1). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2002:242:0001:0015:EN:PDF>

Authorisation and Restriction of Chemicals (REACH), establishing a European Chemicals Agency

- Plant Protection Products policy: Regulation (EC) No 1107/2009 of the European Parliament and of the Council of 21 October 2009 concerning the placing of plant protection products on the market and repealing Council Directives 79/117/EEC and 91/414/EEC, and Directive 2009/128/EC of the European Parliament and of the Council of 21 October 2009 establishing a framework for Community action to achieve the sustainable use of pesticides
- Biocides policy: Directive 98/8/EC of the European Parliament and of the Council of 16 February 1998 concerning the placing of biocidal products on the market
- Pharmaceuticals policy: Directive 2001/82/EC of the European Parliament and of the Council of 6 November 2001 on the Community code relating to veterinary medicinal products, and Directive 2001/83/EC of the European Parliament and of the Council of 6 November 2001 on the Community code relating to medicinal products for human use
- Industrial emissions policy: Directive 2008/1/EC of the European Parliament and of the Council of 15 January 2008 concerning integrated pollution prevention and control and Directive 2010/75/EU of the European Parliament and of the Council of 24 November 2010 on industrial emissions
- Waste policy: Directive 2008/98/EC of the European Parliament and of the Council of 19 November 2008 on Waste; Directive 2011/65/EU of the European Parliament and of the Council of 8 June 2011 on the restriction of the use of certain hazardous substances in electrical and electronic equipment (recast); Directive 2002/96/EC of the European Parliament and of the Council of 27 January 2003 on waste electrical and electronic equipment (WEEE)
- Persistent Organic Pollutants (POPs) policy: Regulation (EC) No 850/2004 of the European Parliament and of the Council of 29 April 2004 on persistent organic pollutants
- Policy for the protection of the marine environment: Directive 2008/56/EC of the European Parliament and of the Council of 17 June 2008 establishing a framework for community action in the field of marine environmental policy (Marine Strategy Framework Directive)

2. RESULTS OF CONSULTATIONS WITH THE INTERESTED PARTIES AND IMPACT ASSESSMENTS

• Consultations and use of expertise

The technical work for the review, i.e. principally the prioritisation and EQS setting, was led by DG ENV and the JRC and carried out by a range of experts in the period 2008-2010. These included members of the Chemical Aspects Working Group E under the WFD Common Implementation Strategy (CIS)⁷, in particular two sub-groups of WG E, and the consultancy

⁷ http://ec.europa.eu/environment/water/water-framework/objectives/implementation_en.htm

INERIS (with input from the International Office for Water, IOW). The membership of WG E and the two sub-groups consists of Commission DGs (ENV, ENTR and SANCO), Member States and stakeholder organisations including a range of European industry associations (AESGP, AISE, Business Europe, CEFIC, CEPI, CONCAWE, COPA-COGECA, ECPA, EFPIA, EUCETSA, EUDA, EUREAU, EURELECTRIC, EUROFER, EUROMETAUX, EUROMINES), NGOs (EEB, Greenpeace, WWF) and intergovernmental organisations (OSPAR).

WG E contributed significantly to the review by supporting the collection of data (including monitoring and hazard data), the prioritisation process for identifying new substances, the update of the Technical Guidance Document on EQS setting, and the derivation of EQS. It also supported the review of the existing priority substances and EQS. The two sub-groups of WG E that carried out much of the work were the Expert Group on the Technical Guidance Document EQS (EG-EQS), and the Sub-Group on Review of Priority Substances (SG-R), both co-chaired by experts from the JRC and the UK. The WG E industry stakeholder groups involved their most relevant member companies, generally represented by technical experts, in the sub-group discussions, particularly as the selection procedure reached its final stages and EQS were developed.

The draft EQS were submitted to the Scientific Committee on Health and Environmental Risks (SCHER)⁸ for its opinion.

In its opinion on the EQS dossier for Nickel, the SCHER noted that in-depth analysis, including independent statistical analysis, of some higher-tier data, could influence the final EQS. Although this has since been attempted, difference of opinion among the experts means that, in the draft proposal, the AA-EQS (inland waters) for Nickel has been set at 4 rather than 2 µg/l, pending the outcome of further consultation with the SCHER regarding the conclusions of the analysis.

- **Impact assessment**

As the technical work was in its final stages in 2010, work on the impact assessment began with the commencement of a study by the consultancy Entec⁹. The consultant drafted individual substance impacts reports taking into account the conclusions of the technical work¹⁰, and these were drawn upon for a large part of the accompanying Impact Assessment Report.

An Impact Assessment Steering Group supported the preparation of the impact assessment, with the participation of the following Commission services: the Secretariat-General (SG), AGRI, ENTR, JRC, MARE, REGIO, RTD, and SANCO.

For the development of the impact assessment report, consultations were undertaken with WG E and with additional stakeholders not represented in that WG.

⁸ The SCHER is one of the Scientific Committees providing the Commission with independent advice. It is made up of 17 scientists. More information at http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/environmental_risks/index_en.htm

⁹ Contract No 070307/2009/547548/SER/D1

¹⁰ For the existing substances under review, some of the supporting information for the study was prepared by a second consultancy, WRc (with input from Milieu).

The Impact Assessment Board discussed the Impact Assessment report at its meeting on 22 June 2011. The comments made were addressed in the accompanying Impact Assessment report.

3. LEGAL ELEMENTS OF THE PROPOSAL

- **Legal basis**

The legal basis of the proposal is Article 192(1) of the Treaty.

- **Subsidiarity and proportionality principles**

Water pollution has a very important transboundary character. 60% of the EU territory lies in shared river basins. Because of this, and because many substances that cause pollution are used across the EU, it is appropriate to set harmonised EQS for them at EU level where a significant risk to or via the aquatic environment is identified. Apart from the wider protection, a more level playing field is ensured than when only a few Member States set an EQS or the national EQS are very different.

This proposal is limited to the identification of priority substances and to establishing EQS at EU level. No additional EU measures are proposed, beyond those already available. Specific and additional pollution control measures are left to the Member States, which can choose the most effective way of achieving the objectives taking into account local conditions.

- **Choice of instrument**

Proposed instrument: Directive amending WFD and EQSD.

4. BUDGETARY IMPLICATIONS

No budgetary implications are expected.

5. ADDITIONAL INFORMATION

- **Detailed explanation of the proposal**

The proposal amends the EQSD and the WFD, the latter only as regards Annex X.

Article 1 replaces Annex X to the WFD with the text set out in Annex I to this Directive. The updated Annex X includes the newly proposed PS and identifies two existing PS as PHS. The Annex is simplified by including some of the information that was previously in the table in footnotes.

Article 2 of this proposal amends the following provisions of the EQSD:

Article 2 is amended to introduce a definition for the term "matrix", i.e. the environmental compartment to which the EQS apply and in which the concentrations of PS and PHS are therefore to be monitored, usually water, sediment or biota (fish unless otherwise stated).

Article 3 is amended to make it coherent with the new structure of Part A of Annex I (in particular with the inclusion of biota standards in the Annex), and to amend the obligations of the Member States as regards the selection of the matrix for monitoring. A default monitoring matrix is specified for each substance, on the basis of its intrinsic properties. The existing flexibility for Member States to choose an alternative matrix is retained, but it is now conditioned to the fulfilment of the minimum analytical performance criteria in Article 4 of Commission Directive 2009/90/EC¹¹. In addition, to simplify reporting, the notification obligations set out in Article 3 of the EQSD are integrated into the reporting of the river basin management plans under Article 15 of the WFD. Finally, the comitology mandate to amend paragraph 3 of Part B of Annex I is aligned to the new delegated powers.

Articles 4(4) and 5(6) are deleted as a consequence of the alignment of the act to the new implementing powers in the Treaty. Such powers are not adequate for the adoption of technical guidelines as these are not legally binding documents.

Article 8 is updated.

A new Article 8a is inserted that addresses specific provisions for substances behaving as ubiquitous persistent, bioaccumulative and toxic substances.

A new Article 8b is inserted to establish a watch list for the targeted collection of monitoring data to support future reviews of the PS list.

Article 9 is amended to be aligned to the new Regulation (EU) No 182/2011¹² on Commission implementing powers and introduces a new Article 10 on the exercise of delegated powers.

Part A of Annex I is replaced by Annex II to this Directive, which introduces the newly proposed PS, amends the EQS for some of the existing PS¹³ and introduces a column for biota standards. This latter column includes the three biota standards that were already established by EQSD Article 3(2)(a) as well as biota standards for some other existing PS and some new PS. Listing the biota standards in Annex I of the EQSD simplifies presentation and improves clarity.

Paragraph 2 of Part B of Annex I to the EQSD is amended to make appropriate reference to the implementing powers under Article 9.

Annex II to the EQSD is rendered obsolete and is deleted.

Annex III to the EQSD, linked to the current Article 8, is rendered obsolete and is deleted.

¹¹ Commission Directive 2009/90/EC of 31 July 2009 laying down, pursuant to Directive 2000/60/EC of the European Parliament and of the Council, technical specifications for chemical analysis and monitoring of water status (OJ L 201, 1.8.2009, p. 36). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:201:0036:0038:EN:PDF>

¹² Regulation (EU) No 182/2011 of the European Parliament and of the Council of 16 February 2011 laying down the rules and general principles concerning mechanisms for control by Member States of the Commission's exercise of implementing powers (OJ L 55, 28.2.2011, p. 13). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:055:0013:0018:EN:PDF>

¹³ Changes affect the following existing substances: numbers 2 (Anthracene), 5 (Brominated diphenyl ethers), 15 (Fluoranthene), 20 (Lead and its compounds), 22 (Naphthalene), 23 (Nickel and its compounds) and 28 (Polyaromatic hydrocarbons).

Article 3 of this proposal establishes the obligations as regards transposition into national legislation and notification to the Commission of the national provisions.

Article 4 refers to the entry into force.

Article 5 establishes that the Directive is addressed to Member States.

Proposal for a

DIRECTIVE OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL

amending Directives 2000/60/EC and 2008/105/EC as regards priority substances in the field of water policy

(Text with EEA relevance)

THE EUROPEAN PARLIAMENT AND THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

Having regard to the Treaty on the Functioning of the European Union, and in particular Article 192(1) thereof,

Having regard to the proposal from the European Commission,

After transmission of the draft legislative act to the national Parliaments,

Having regard to the opinion of the European Economic and Social Committee¹⁴,

Having regard to the opinion of the Committee of the Regions¹⁵,

Acting in accordance with the ordinary legislative procedure,

Whereas:

- (1) Chemical pollution of surface water presents a threat to the aquatic environment with effects such as acute and chronic toxicity to aquatic organisms, accumulation in the ecosystem and loss of habitats and biodiversity, as well as a threat to human health. As a matter of priority, causes of pollution should be identified and emissions should be dealt with at source, in the most economically and environmentally effective manner.
- (2) Directive 2000/60/EC of the European Parliament and of the Council of 23 October 2000 establishing a framework for Community action in the field of water policy¹⁶ lays down a strategy against the pollution of water. That strategy involves the identification of priority substances among those causing a significant risk to or via the aquatic environment at Union level. Decision No 2455/2001/EC of the European Parliament and of the Council of 20 November 2001 establishing the list of priority substances in the field of water policy¹⁷ set out the first list of 33 substances or groups

¹⁴ OJ C , , p. .

¹⁵ OJ C , , p. .

¹⁶ OJ L 327, 22.12.2000, p. 1.

¹⁷ OJ L 331, 15.12.2001, p. 1.

of substances that were prioritised at Union level and that are currently included in Annex X to Directive 2000/60/EC.

- (3) Directive 2008/105/EC of the European Parliament and of the Council of 16 December 2008 on environmental quality standards in the field of water policy¹⁸ lays down environmental quality standards (EQS) for the 33 priority substances identified in Decision No 2455/2001/EC and 8 other pollutants that were already regulated at Union level, in accordance with the provisions and objectives of Directive 2000/60/EC.
- (4) The Commission has conducted a review of the list of priority substances according to Article 16(4) of Directive 2000/60/EC and to Article 8 of Directive 2008/105/EC and come to the conclusion that it is appropriate to amend the list of priority substances by identifying new substances for priority action at Union level, setting EQS for them, updating according to scientific progress the EQS for some existing substances, and setting biota EQS for some existing and new priority substances.
- (5) The review of the priority substances list has been supported by an extensive consultation with experts from the Commission services, Member States, stakeholders and the Scientific Committee on Health and Environmental Risks (SCHER).
- (6) Numerous Union acts have been adopted since the adoption of Directive 2000/60/EC, which constitute emission control measures in accordance with Article 16 of that Directive for individual priority substances. Moreover, many environmental protection measures fall under the scope of other existing Union legislation. Therefore, priority should be given to implementing and revising existing instruments rather than establishing new controls. The inclusion of a substance in Annex X to Directive 2000/60/EC is without prejudice to the application of the provisions of Regulation (EC) No 1107/2009 of the European Parliament and of the Council of 21 October 2009 concerning the placing of plant protection products on the market and repealing Council Directives 79/117/EEC and 91/414/EEC¹⁹.
- (7) Since the derivation of the EQS for the 33 priority substances included in Annex X to Directive 2000/60/EC a number of risk assessments under Council Regulation (EEC) No 793/93 of 23 March 1993 on the evaluation and control of the risks of existing substances,²⁰ later replaced by Regulation (EC) No 1907/2006 of the European Parliament and of the Council of 18 December 2006 concerning the Registration, Evaluation, Authorisation and Restriction of Chemicals (REACH), establishing a European Chemicals Agency, amending Directive 1999/45/EC and repealing Council Regulation (EEC) No 793/93 and Commission Regulation (EC) No 1488/94 as well as Council Directive 76/769/EEC and Commission Directives 91/155/EEC, 93/67/EEC, 93/105/EC and 2000/21/EC,²¹ have been concluded. In order to ensure an appropriate level of protection and to update the EQS to the latest scientific and technical knowledge as regards risks to or via the aquatic environment, the EQS for some of the existing substances need to be revised.

¹⁸ OJ L 348, 24.12.2008, p. 84.

¹⁹ OJ L 309, 24.11.2009, p. 1.

²⁰ OJ L 84, 5.4.1993, p. 1.

²¹ OJ L 396, 30.12.2006, p. 1.

- (8) Additional substances posing a significant risk to or via the aquatic environment at Union level have been identified and prioritised using the approaches specified in Article 16(2) of Directive 2000/60/EC and need to be added to the list of priority substances. The latest available scientific and technical information has been taken into account in deriving the EQS for these substances.
- (9) The derivation of EQS for priority hazardous substances usually involves higher levels of uncertainty than is the case for priority substances but the EQS still establishes a benchmark to assess compliance with the objective of good surface water chemical status, as defined in Article 2(24) and points (ii) and (iii) of Article 4(1)(a) of Directive 2000/60/EC. However, in order to ensure an adequate level of protection for the environment and human health, the ultimate aim for the priority hazardous substances is the cessation or phase out of emissions, discharges and losses, as established in Article 4(1)(a)(iv) of Directive 2000/60/EC.
- (10) Scientific knowledge about the fate and effects of pollutants in water has evolved significantly over recent years. We know more about which compartment of the aquatic environment (water, sediment or biota, hereinafter "matrix") a substance is likely to be found in, and therefore where its concentration is most likely to be measurable. Some very hydrophobic substances accumulate in biota and are hardly detectable in water even using the most advanced analytical techniques. For these substances, EQS should be set in biota. Nevertheless, in order to take advantage of their monitoring strategy and adapt it to their local circumstances, Member States should have flexibility to use alternative matrices (water, sediment or biota) for monitoring provided the level of protection afforded by the EQS and the monitoring system is as good as that provided by the EQS and matrix laid down in this Directive.
- (11) Commission Directive 2009/90/EC of 31 July 2009 laying down, pursuant to Directive 2000/60/EC of the European Parliament and of the Council, technical specifications for chemical analysis and monitoring of water status²², establishes minimum performance criteria for the analytical methods used in monitoring water status. Those criteria ensure meaningful and relevant monitoring information by requiring the use of analytical methods that are sensitive enough to ensure that any exceedance of the EQS can be reliably detected and measured. Member States should be permitted to use monitoring matrices other than those specified by this Directive only if the analytical method used meets the minimum performance criteria in Article 4 of Directive 2009/90/EC for the relevant EQS and matrix, or performs significantly better than the method used for the EQS and matrix specified in this Directive.
- (12) Persistent, bioaccumulative and toxic substances (PBTs) and other substances that behave like PBTs may be found for decades in the aquatic environment at levels posing a significant risk, even if extensive measures to reduce or eliminate emissions have already been taken. Some are also capable of long-range transport and are largely ubiquitous in the environment. Several such substances are among the existing and proposed priority hazardous substances and, because of their long-term ubiquity, some of them need special consideration as regards their impact on the presentation of chemical status under Directive 2000/60/EC and as regards monitoring requirements.

²² OJ L 201, 1.8.2009, p. 36.

- (13) As regards the presentation of chemical status according to Section 1.4.3 of Annex V to Directive 2000/60/EC, Member States should be allowed to present separately the impact on chemical status of substances that behave as ubiquitous PBTs so that improvements in water quality achieved in relation to other substances are not obscured. In addition to the obligatory map covering all substances, two additional maps, one covering only substances behaving as ubiquitous PBTs and one covering other substances, could be provided.
- (14) Monitoring should be adapted to the spatial and temporal scale of the expected variation in concentrations. Given the widespread distribution and long recovery times expected for substances behaving as ubiquitous PBTs, Member States should be allowed to reduce the number of monitoring sites and/or frequency of monitoring for those substances, as long as a statistically robust monitoring baseline is available.
- (15) The special consideration given to substances behaving as ubiquitous PBTs does not exempt the Union or the Member States from taking measures additional to those already taken, including at international level, to reduce or eliminate emissions, discharges and losses of those substances to achieve the objectives set out in Article 4(1)(a) of Directive 2000/60/EC.
- (16) High-quality monitoring data, along with data on ecotoxicological effects, are needed for the risk assessments that support the selection of new priority substances. The monitoring data collected from Member States, although significantly improved over the past years, is not always fit for purpose in terms of quality and Union coverage. Monitoring data are particularly lacking for many emerging pollutants, which can be defined as pollutants currently not included in routine monitoring programmes at Union level but which could pose a significant risk requiring regulation, depending upon their potential (eco)toxicological and health effects and on their levels in the (aquatic) environment.
- (17) A new mechanism is needed to provide the Commission with targeted high-quality monitoring information on the concentration of substances in the aquatic environment, with a focus on emerging pollutants and substances for which available monitoring data are not of sufficient quality for the purpose of risk assessment. The new mechanism should facilitate the gathering of that information across Union river basins. In order to maintain the monitoring costs at reasonable levels, the mechanism should focus on a limited number of substances, included temporarily in a watch list, and a limited number of monitoring sites, but deliver representative data that are fit for the purpose of the Union prioritisation process. The list should be dynamic, to respond to new information on the potential risks posed by emerging pollutants and avoid monitoring substances for longer than necessary.
- (18) In order to simplify and streamline reporting obligations for the Member States, and increase coherence with other related elements of water management, the notification requirements in Article 3 of Directive 2008/105/EC should be merged with the overall reporting obligations under Article 15 of Directive 2000/60/EC.
- (19) With the adoption of this proposal and submission of its report to the European Parliament and to the Council, the Commission has completed its first review of the list of Priority Substances as required by Article 8 of Directive 2008/105/EC. This has included a review of the substances in Annex III to that Directive, some of which have

been identified for prioritisation. There is currently insufficient evidence to prioritise the other substances. The possibility that new information regarding those substances may become available means that they are not excluded from future review, as it is true for the other substances considered but not prioritised in the present review. Therefore, Annex III to Directive 2008/105/EC has become obsolete and should be deleted. Article 8 of that Directive should be amended accordingly, also regarding the date of reporting to the European Parliament and to the Council.

- (20) In order to react to relevant technical and scientific progress in the area covered by this Directive in a timely manner, the power to adopt acts in accordance with Article 290 of the Treaty on the Functioning of the European Union should be delegated to the Commission in respect of the updating of the methods for applying the environmental quality standards laid down in the Directive.
- (21) Furthermore, in order to improve the information basis for future identification of priority substances, in particular as regards emerging pollutants, the power to adopt acts in accordance with Article 290 of the Treaty on the Functioning of the European Union should be delegated to the Commission in respect of the drawing up of a watch list. It is of particular importance that the Commission carry out appropriate consultations during its preparatory work, including at expert level.
- (22) The Commission, when preparing and drawing-up delegated acts, should ensure simultaneous, timely and appropriate transmission of relevant documents to the European Parliament and to the Council.
- (23) In order to ensure uniform conditions for the implementation of this Directive, of the monitoring methods used for monitoring the substances on the watch list and of the reporting formats for the reporting to the Commission of the monitoring data and information, implementing powers should be conferred on the Commission. Those powers should be exercised in accordance with Regulation (EU) No 182/2011 of the European Parliament and of the Council of 16 February 2011 laying down the rules and general principles concerning mechanisms for control by the Member States of the Commission's exercise of implementing powers²³.
- (24) Since the objective of this Directive, namely that of achieving good surface water chemical status by laying down EQS for priority substances and certain other pollutants, cannot be sufficiently achieved by the Member States and can therefore, by reason of maintaining the same level of protection of surface water throughout the Union, be better achieved at Union level, the Union may adopt measures, in accordance with the principle of subsidiarity as set out in Article 5 of the Treaty on the European Union. In accordance with the principle of proportionality, as set out in that Article, this Directive does not go beyond what is necessary in order to achieve that objective.
- (25) Directive 2000/60/EC and Directive 2008/105/EC should therefore be amended accordingly,

²³ OJ L 55, 28.2.2011, p. 13.

HAVE ADOPTED THIS DIRECTIVE:

Article 1

Annex X to Directive 2000/60/EC is replaced by the text set out in Annex I to this Directive.

Article 2

Directive 2008/105/EC is amended as follows:

1. Article 2 is replaced by the following:

‘Article 2

Definitions

For the purposes of this Directive, the definitions laid down in Article 2 of Directive 2000/60/EC and in Article 2 of Directive 2009/90/EC shall apply.

In addition, the following definition shall apply:

'Matrix' means a compartment of the aquatic environment, being water, sediment or biota.'

2. Article 3 is replaced by the following:

‘Article 3

1. In accordance with Article 1 of this Directive and Article 4 of Directive 2000/60/EC, Member States shall apply the EQS laid down in Part A of Annex I to this Directive in bodies of surface water.

Member States shall apply the EQS in bodies of surface water in accordance with the requirements laid down in Part B of Annex I. *[Note: this paragraph is not amended]*

2. For the substances numbered 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 and 44 in Part A of Annex I, Member States shall apply the biota EQS laid down in Part A of Annex I. For the rest of the substances, Member States shall apply the water EQS laid down in Part A of Annex I.

3. Member States may opt to apply an EQS for a matrix different from that specified in paragraph 2.

Member States that make use of that option shall apply the relevant EQS laid down in Part A of Annex I or, if none is included for the relevant matrix, establish one that offers at least the same level of protection as the EQS provided for in that annex.

Member States may use that option only where the method of analysis used for the selected matrix fulfils the minimum performance criteria laid down in Article 4 of Commission Directive 2009/90/EC(*) or, where those criteria are not met for any

matrix, the method performs significantly better than that used for the matrix specified in paragraph 2.

4. For the substances for which an EQS for sediment and/or biota is applied, Member States shall monitor the substance in the relevant matrix at least once every year, unless technical knowledge and expert judgment justify another interval.

5. Member States shall include in the updated river basin management plans produced in accordance with Article 13(7) of Directive 2000/60/EC:

- (a) a table presenting the limits of quantification of the methods of analysis applied, and information on the performance of those methods in relation to the criteria laid down in Article 4 of Commission Directive 2009/90/EC;
- (b) for the substances for which the option in paragraph 3 has been used:
 - (i) the reasons and basis for using it;
 - (ii) where relevant, the alternative EQS established, evidence that they would be at least as protective, including the data and methodology used to derive them, and the categories of surface water to which they would apply;
 - (iii) for comparison with the information referred to in point (a) of paragraph 5 of this Article, the limits of quantification of the methods of analysis for the matrix or matrices specified in Part A of Annex I to this Directive, including information on the performance of those methods in relation to the criteria laid down in Article 4 of Commission Directive 2009/90/EC;
- (c) justification for the frequency of monitoring applied in accordance with paragraph 4, if monitoring intervals are longer than 1 year.

6. Member States shall arrange for the long-term trend analysis of concentrations of those priority substances listed in Part A of Annex I that tend to accumulate in sediment and/or biota, giving particular consideration to the substances numbered 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 and 44, on the basis of the monitoring of water status carried out in accordance with Article 8 of Directive 2000/60/EC. They shall take measures aimed at ensuring, subject to Article 4 of Directive 2000/60/EC that such concentrations do not significantly increase in sediment and/or relevant biota. *[Note: amendment includes only the addition of references to new priority substances (30 to 44)]*

Member States shall determine the frequency of monitoring in sediment and/or biota so as to provide sufficient data for a reliable long-term trend analysis. As a guideline, monitoring should take place every three years, unless technical knowledge and expert judgment justify another interval. *[Note: this paragraph is not amended]*

7. The Commission shall examine technical and scientific progress, including the conclusion of risk assessments as referred to in Article 16(2)(a) and (b) of Directive 2000/60/EC and information from the registration of substances made publicly available according to Article 119 of Regulation (EC) No 1907/2006, and, if necessary, propose that the EQS laid down in Part A of Annex I to this Directive be

revised in accordance with the procedure laid down in Article 294 of the Treaty in line with the timetable provided for in Article 16(4) of Directive 2000/60/EC. [Note: this paragraph is not amended]

8. The Commission shall be empowered to adopt delegated acts in accordance with Article 10 concerning the amendment of point 3 of Part B of Annex I to this Directive.

(*) OJ L 201, 1.8.2009, p. 36.’

3. Paragraph 4 of Article 4 and paragraph 6 of Article 5 are deleted.
4. Article 8 is replaced by the following:

‘Article 8

Review of Annex X to Directive 2000/60/EC

The Commission shall report to the European Parliament and to the Council the outcome of the regular review of Annex X to Directive 2000/60/EC provided for in Article 16(4) of that Directive. It shall accompany the report, if appropriate, with relevant proposals, in particular proposals to identify new priority substances or priority hazardous substances or to identify certain priority substances as priority hazardous substances and to set corresponding EQS for surface water, sediment or biota, as appropriate.’

5. The following Article 8a is inserted:

‘Article 8a

Specific provisions for substances behaving as ubiquitous persistent, bioaccumulative and toxic substances

For the substances numbered 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 and 44 in Part A of Annex I to this Directive, Member States may:

(a) present the chemical status information separately from that for the rest of the substances in the river basin management plans produced in accordance with Article 13 of Directive 2000/60/EC, without prejudice to the requirements of Section 1.4.3 of Annex V to that Directive regarding the presentation of the overall chemical status, and/or

(b) monitor less intensively than required for priority substances in accordance with Article 3(4) of this Directive and Annex V to Directive 2000/60/EC, provided that the monitoring is representative and a statistically robust baseline regarding the presence of those substances in the aquatic environment already exists, covering at least one river basin management planning cycle of six years.

The first paragraph shall be without prejudice to the objectives and obligations laid down in Articles 4(1)(a), 11(3)(k) and 16(6) of Directive 2000/60/EC.’

6. The following Article 8b is inserted:

‘Article 8b

Watch list

1. The Commission shall draw up a watch list of substances for which Union-wide monitoring data shall be gathered for the purpose of supporting future prioritisation exercises in accordance with Article 16(2) of Directive 2000/60/EC.

The watch list shall contain no more than 25 substances or groups of substances at any given time and shall indicate the monitoring matrix for each substance. The substances shall be selected from among those for which the available information indicates that they may pose a significant risk at Union level to or via the aquatic environment. In selecting the substances for the watch list the Commission shall take into account all available information including research projects, Member States' characterisation and monitoring programmes under Articles 5 and 8 of Directive 2000/60/EC and information on production volumes, use patterns, concentrations in the environment and effects, including that gathered in accordance with Directives 98/8/EC, 2001/82/EC* and 2001/83/EC of the European Parliament and of the Council**, and with Regulation (EC) No 1907/2006 and Regulation (EC) No 1107/2009 of the European Parliament and of the Council***.

2. The Commission shall be empowered to adopt delegated acts in accordance with Article 10 concerning the drawing up of the watch list referred to in paragraph 1 of this Article.

3. The Commission shall draw up the first watch list as referred to in paragraph 1 by[...]²⁴.

4. Member States shall monitor each substance in the watch list at selected representative monitoring stations over at least a 12-month period commencing within 3 months of its inclusion in the watch list.

Each Member State shall select at least one station per, on average, 15000 km² geographical area, with a minimum of one per Member State.

In selecting the representative stations, the monitoring frequency and timing for each substance, Member States shall take into account the use patterns of the substance. The frequency of monitoring shall not be less than once per year.

5. Member States shall report the results of the monitoring carried out under paragraph 4 to the Commission within 18 months of the inclusion of the substance in the watch list, and every 12 months thereafter while the substance is kept on the list. The report shall include information on the representativeness of the station and monitoring strategy.

6. The Commission may adopt implementing acts laying down technical specifications for the monitoring of the substances in the watch list and technical

²⁴ 12 months after the adoption of this Directive.

formats for the reporting to the Commission of the monitoring results and related information. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 9(2).

* OJ L 311, 28.11.2001, p. 1.

** OJ L 311, 28.11.2001, p. 67.

*** OJ L 309, 24.11.2009, p. 1.’

7. Article 9 is replaced by the following:

‘Article 9

1. The Commission shall be assisted by the Committee established by Article 21(1) of Directive 2000/60/EC. That committee shall be a committee within the meaning of Regulation (EU) No 182/2011.^(*)

2. Where reference is made to this paragraph, Article 5 of Regulation (EU) No 182/2011 shall apply.

(*) OJ L 55, 28.2.2011, p. 13.’

8. Article 10 is replaced by the following:

‘Article 10

Exercise of the delegation

1. The power to adopt delegated acts is conferred on the Commission subject to the conditions laid down in this Article.

2. The power to adopt delegated acts referred to in Articles 3(8) and 8b(2) shall be conferred on the Commission for an indeterminate period of time from the [...] ²⁵.

3. The delegation of power referred to in Article 3(8) and 8b(2) may be revoked at any time by the European Parliament or by the Council. A decision to revoke shall put an end to the delegation of the power specified in that decision. It shall take effect the day following the publication of the decision in the *Official Journal of the European Union* or at a later date specified therein. It shall not affect the validity of any delegated acts already in force.

4. As soon as it adopts a delegated act, the Commission shall notify it simultaneously to the European Parliament and to the Council.

5. A delegated act adopted pursuant to Article 3(8) and 8b(2) shall enter into force only if no objection has been expressed either by the European Parliament or the Council within a period of two months of notification of that act to the European Parliament and the Council or if, before the expiry of that period, the European

²⁵ Date of the entry into force of this Directive.

Parliament and the Council have both informed the Commission that they will not object. That period shall be extended by two months at the initiative of the European Parliament or of the Council.’

9. In Annex I, Part A is replaced by the text set out in Annex II to this Directive.
10. In Annex I, point 2 of Part B is replaced by the following:

‘2. Columns 6 and 7 of the table: For any given surface water body, applying the MAC-EQS means that the measured concentration at any representative monitoring point within the water body does not exceed the standard.

However, in accordance with Section 1.3.4 of Annex V to Directive 2000/60/EC, Member States may introduce statistical methods, such as a percentile calculation, to ensure an acceptable level of confidence and precision for determining compliance with the MAC-EQS. If they do so, such statistical methods shall comply with detailed rules laid down in accordance with the examination procedure referred to in Article 9(2) of this Directive.’
11. Annexes II and III are deleted.

Article 3

1. Member States shall bring into force the laws, regulations and administrative provisions necessary to comply with this Directive by ²⁶ at the latest. They shall forthwith communicate to the Commission the text of those provisions and a correlation table between those provisions and this Directive.

When Member States adopt those provisions, they shall contain a reference to this Directive or be accompanied by such a reference on the occasion of their official publication. Member States shall determine how such reference is to be made.

2. Member States shall communicate to the Commission the text of the main provisions of national law which they adopt in the field covered by this Directive.

Article 4

This Directive shall enter into force on the twentieth day following that of its publication in the *Official Journal of the European Union*.

²⁶ 12 months after the adoption of this Directive.

Article 5

This Directive is addressed to the Member States.

Done at Brussels, 31.1.2012

For the European Parliament
The President

For the Council
The President

ANNEX I

‘ANNEX X LIST OF PRIORITY SUBSTANCES IN THE FIELD OF WATER POLICY

Number	CAS number ¹	EU number ²	Name of priority substance ³	Identified as priority hazardous substance
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alachlor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Anthracene	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazine	
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzene	
(5)	not applicable	not applicable	Brominated diphenylethers	X ⁴
(6)	7440-43-9	231-152-8	Cadmium and its compounds	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Chloroalkanes, C ₁₀₋₁₃	X

Number	CAS number ¹	EU number ²	Name of priority substance ³	Identified as priority hazardous substance
(8)	470-90-6	207-432-0	Chlorfenvinphos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Chlorpyrifos (Chlorpyrifos-ethyl)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dichloroethane	
(11)	75-09-2	200-838-9	Dichloromethane	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-ethylhexyl)phthalate (DEHP)	X
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluoranthene ⁵	
(16)	118-74-1	204-273-9	Hexachlorobenzene	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Hexachlorobutadiene	X
(18)	608-73-1	210-168-9	Hexachlorocyclohexane	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Isoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Lead and its compounds	

Number	CAS number ¹	EU number ²	Name of priority substance ³	Identified as priority hazardous substance
(21)	7439-97-6	231-106-7	Mercury and its compounds	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naphthalene	
(23)	7440-02-0	231-111-4	Nickel and its compounds	
(24)	not applicable	not applicable	Nonylphenols	X ⁶
(25)	not applicable	not applicable	Octylphenols ⁷	
(26)	608-93-5	210-172-0	Pentachlorobenzene	X
(27)	87-86-5	201-778-6	Pentachlorophenol	
(28)	not applicable	not applicable	Polyaromatic hydrocarbons (PAH) ⁸	X

Number	CAS number ¹	EU number ²	Name of priority substance ³	Identified as priority hazardous substance
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazine	
(30)	not applicable	not applicable	Tributyltin compounds	X ⁹
(31)	12002-48-1	234-413-4	Trichlorobenzenes	
(32)	67-66-3	200-663-8	Trichloromethane (chloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin	X
(34)	115-32-2	204-082-0	Dicofol	X
(35)	1763-23-1	217-179-8	Perfluorooctane sulfonic acid and its derivatives (PFOS)	X
(36)	124495-18-7	not applicable	Quinoxifen	X
(37)	not applicable	not applicable	Dioxins and dioxin-like compounds	X ¹⁰
(38)	74070-46-5	277-704-1	Aclonifen	
(39)	42576-02-3	255-894-7	Bifenox	
(40)	28159-98-0	248-872-3	Cybutryne	
(41)	52315-07-8	257-842-9	Cypermethrin ¹¹	
(42)	62-73-7	200-547-7	Dichlorvos	
(43)	not applicable	not applicable	Hexabromocyclododecanes (HBCDD)	X ¹²
(44)	76-44-8 / 1024-57-3	200-962-3 / 213-831-0	Heptachlor and heptachlor epoxide	X
(45)	886-50-0	212-950-5	Terbutryn	
(46)	57-63-6	200-342-2	17alpha-ethinylestradiol ¹³	
(47)	50-28-2	200-023-8	17beta-estradiol ¹³	
(48)	15307-79-6	239-346-4	Diclofenac ¹³	

¹ CAS: Chemical Abstracts Service.

2 EU-number: European Inventory of Existing Commercial Substances (EINECS) or
European List of Notified Chemical Substances (ELINCS).

3 Where groups of substances have been selected, unless explicitly noted, typical
individual representatives are defined in the context of the setting of environmental
quality standards.

4 Only Tetra, Penta, Hexa and Heptabromodiphenylether (CAS-numbers 93703-48-1,
32534-81-9, 36483-60-0, 68928-80-3, respectively).

5 Fluoranthene is on the list as an indicator of other, more dangerous polyaromatic
hydrocarbons.

6 Nonylphenol (CAS 25154-52-3, EU 246-672-0) including isomers 4-nonylphenol
(CAS 104-40-5, EU 203-199-4) and 4-nonylphenol (branched) (CAS 84852-15-3,
EU 284-325-5).

7 Octylphenol (CAS 1806-26-4, EU 217-302-5) including isomer 4-(1,1',3,3'-
tetramethylbutyl)-phenol (CAS 140-66-9, EU 205-426-2).

8 Including benzo(a)pyrene (CAS 50-32-8, EU 200-028-5), benzo(b)fluoranthene
(CAS 205-99-2, EU 205-911-9), benzo(g,h,i)perylene (CAS 191-24-2, EU 205-883-
8), benzo(k)fluoranthene (CAS 207-08-9, EU 205-916-6), indeno(1,2,3-cd)pyrene
(CAS 193-39-5, EU 205-893-2) and excluding anthracene, fluoranthene and
naphthalene, which are listed separately.

9 Including tributyltin-cation (CAS 36643-28-4).

10 This includes the following compounds:

7 polychlorinated dibenzo-p-dioxins (PCDDs): 2,3,7,8-T4CDD (CAS 1746-01-6),
1,2,3,7,8-P5CDD (CAS 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (CAS 39227-28-6),
1,2,3,6,7,8-H6CDD (CAS 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (CAS 19408-74-3),
1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (CAS 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (CAS 3268-87-9)

10 polychlorinated dibenzofurans (PCDFs): 2,3,7,8-T4CDF (CAS 51207-31-9),
1,2,3,7,8-P5CDF (CAS 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (CAS 57117-31-4),
1,2,3,4,7,8-H6CDF (CAS 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (CAS 57117-44-9),
1,2,3,7,8,9-H6CDF (CAS 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (CAS 60851-34-5),
1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (CAS 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (CAS 55673-89-7),
1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (CAS 39001-02-0)

12 dioxin-like polychlorinated biphenyls (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, CAS
32598-13-3), 3,3',4',5-T4CB (PCB 81, CAS 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB
105, CAS 32598-14-4), 2,3,4,4',5-P5CB (PCB 114, CAS 74472-37-0), 2,3',4,4',5-
P5CB (PCB 118, CAS 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, CAS 65510-44-3),
3,3',4,4',5-P5CB (PCB 126, CAS 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5-H6CB (PCB 156, CAS
38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, CAS 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB
(PCB 167, CAS 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, CAS 32774-16-6),
2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, CAS 39635-31-9).

- ¹¹ This includes the eight isomers contributing to CAS 52315-07-8, and therefore also CAS 67375-30-8 (Alpha cypermethrin).
- ¹² This includes 1,3,5,7,9,11-Hexabromocyclododecane (CAS 25637-99-4), 1,2,5,6,9,10-Hexabromocyclododecane (CAS 3194-55-6), α -Hexabromocyclododecane (CAS 134237-50-6), β -Hexabromocyclododecane (CAS 134237-51-7) and γ -Hexabromocyclododecane (CAS 134237-52-8).
- ¹³ The inclusion of these substances in Annex X is without prejudice to Regulation (EC) 726/2004, Directive 2001/83/EC and Directive 2001/82/EC.’

ANNEX II

‘PART A: ENVIRONMENTAL QUALITY STANDARDS (EQS)

AA: annual average.

MAC: maximum allowable concentration.

Unit: [$\mu\text{g/l}$] for columns (4) to (7)

[$\mu\text{g/kg wet weight}$] for column (8)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
No	Name of substance	CAS number ¹	AA-EQS ² Inland surface waters ³	AA-EQS ² Other surface waters	MAC-EQS ⁴ Inland surface waters ³	MAC-EQS ⁴ Other surface waters	EQS Biota ¹²
(1)	Alachlor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	Anthracene	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	Atrazine	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	Benzene	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	Brominated diphenylethers ⁵	32534-81-9	$4,9 \cdot 10^{-8}$	$2,4 \cdot 10^{-9}$	0,14	0,014	0,0085

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
No	Name of substance	CAS number ¹	AA-EQS ² Inland surface waters ³	AA-EQS ² Other surface waters	MAC-EQS ⁴ Inland surface waters ³	MAC-EQS ⁴ Other surface waters	EQS Biota ¹²
(6)	Cadmium and its compounds (depending on water hardness classes) ⁶	7440-43-9	≤ 0,08 (Class 1) 0,08 (Class 2) 0,09 (Class 3) 0,15 (Class 4) 0,25 (Class 5)	0,2	≤ 0,45 (Class 1) 0,45 (Class 2) 0,6 (Class 3) 0,9 (Class 4) 1,5 (Class 5)	≤ 0,45 (Class 1) 0,45 (Class 2) 0,6 (Class 3) 0,9 (Class 4) 1,5 (Class 5)	
(6a)	Carbon-tetrachloride ⁷	56-23-5	12	12	not applicable	not applicable	
(7)	C10-13 Chloroalkanes ⁸	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	Chlorfenvinphos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	Chlorpyrifos (Chlorpyrifos-ethyl)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
No	Name of substance	CAS number ¹	AA-EQS ² Inland surface waters ³	AA-EQS ² Other surface waters	MAC-EQS ⁴ Inland surface waters ³	MAC-EQS ⁴ Other surface waters	EQS Biota ¹²
(9a)	Cyclodiene pesticides: Aldrin ⁷ Dieldrin ⁷ Endrin ⁷ Isodrin ⁷	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	$\Sigma = 0,01$	$\Sigma = 0,005$	not applicable	not applicable	
(9b)	DDT total ^{7,9}	not applicable	0,025	0,025	not applicable	not applicable	
	para-para-DDT ⁷	50-29-3	0,01	0,01	not applicable	not applicable	
(10)	1,2-Dichloroethane	107-06-2	10	10	not applicable	not applicable	
(11)	Dichloromethane	75-09-2	20	20	not applicable	not applicable	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
No	Name of substance	CAS number ¹	AA-EQS ² Inland surface waters ³	AA-EQS ² Other surface waters	MAC-EQS ⁴ Inland surface waters ³	MAC-EQS ⁴ Other surface waters	EQS Biota ¹²
(12)	Di(2-ethylhexyl)-phthalate (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	not applicable	not applicable	
(13)	Diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	Endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	Fluoranthene	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	Hexachloro-benzene	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	Hexachloro-butadiene	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	Hexachloro-cyclohexane	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	Isoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	Lead and its compounds	7439-92-1	1,2 ¹³	1,3	14	14	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
No	Name of substance	CAS number ¹	AA-EQS ² Inland surface waters ³	AA-EQS ² Other surface waters	MAC-EQS ⁴ Inland surface waters ³	MAC-EQS ⁴ Other surface waters	EQS Biota ¹²
(21)	Mercury and its compounds	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	Naphthalene	91-20-3	2	2	130	130	
(23)	Nickel and its compounds	7440-02-0	4 ¹³	8,6	34	34	
(24)	Nonylphenols (4-Nonylphenol)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	Octylphenols ((4-(1,1',3,3'-tetramethylbutyl)-phenol))	140-66-9	0,1	0,01	not applicable	not applicable	
(26)	Pentachlorobenzene	608-93-5	0,007	0,0007	not applicable	not applicable	
(27)	Pentachlorophenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
No	Name of substance	CAS number ¹	AA-EQS ² Inland surface waters ³	AA-EQS ² Other surface waters	MAC-EQS ⁴ Inland surface waters ³	MAC-EQS ⁴ Other surface waters	EQS Biota ¹²
(28)	Polyaromatic hydrocarbons (PAH) ¹¹	not applicable	not applicable	not applicable	not applicable	not applicable	
	Benzo(a)pyrene	50-32-8	1,7 10 ⁻⁴	1,7 10 ⁻⁴	0,27	0,027	2 for fish
	Benzo(b)fluoranthene	205-99-2			0,017	0,017	5 for crustaceans and cephalopods
	Benzo(k)fluoranthene	207-08-9			0,017	0,017	
	Benzo(g,h,i)perylene	191-24-2			8,2 10 ⁻³	8,2 10 ⁻⁴	10 for molluscs
	Indeno(1,2,3-cd)-pyrene	193-39-5					
(29)	Simazine	122-34-9	1	1	4	4	
(29a)	Tetrachloroethylene ⁷	127-18-4	10	10	not applicable	not applicable	
(29b)	Trichloroethylene ⁷	79-01-6	10	10	not applicable	not applicable	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
No	Name of substance	CAS number ¹	AA-EQS ² Inland surface waters ³	AA-EQS ² Other surface waters	MAC-EQS ⁴ Inland surface waters ³	MAC-EQS ⁴ Other surface waters	EQS Biota ¹²
(30)	Tributyltin compounds (Tributhyltin-cation)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	
(31)	Trichlorobenzenes	12002-48-1	0,4	0,4	not applicable	not applicable	
(32)	Trichloromethane	67-66-3	2,5	2,5	not applicable	not applicable	
(33)	Trifluralin	1582-09-8	0,03	0,03	not applicable	not applicable	
(34)	Dicofol	115-32-2	1,3 10 ⁻³	3,2 10 ⁻⁵	not applicable ¹⁰	not applicable ¹⁰	33
(35)	Perfluorooctane sulfonic acid and its derivatives (PFOS)	1763-23-1	6,5 10 ⁻⁴	1,3 10 ⁻⁴	36	7,2	9,1
(36)	Quinoxifen	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	
(37)	Dioxins and dioxin-like compounds	See footnote 10 in Annex X to Directive 2000/60/EC					Sum of PCDD +PCDF+PCB-DL 0,008 µg.kg ⁻¹ TEQ ¹⁴
(38)	Aclonifen	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	Bifenox	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	Cybutryne	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	Cypermethrin	52315-07-8	8 10 ⁻⁵	8 10 ⁻⁶	6 10 ⁻⁴	6 10 ⁻⁵	
(42)	Dichlorvos	62-73-7	6 10 ⁻⁴	6 10 ⁻⁵	7 10 ⁻⁴	7 10 ⁻⁵	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
No	Name of substance	CAS number ¹	AA-EQS ² Inland surface waters ³	AA-EQS ² Other surface waters	MAC-EQS ⁴ Inland surface waters ³	MAC-EQS ⁴ Other surface waters	EQS Biota ¹²
(43)	Hexabromocyclododecane (HBCDD)	See footnote 12 in Annex X to Directive 2000/60/EC	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167
(44)	Heptachlor and heptachlor epoxide	76-44-8 / 1024-57-3	$2 \cdot 10^{-7}$	$1 \cdot 10^{-8}$	$3 \cdot 10^{-4}$	$3 \cdot 10^{-5}$	$6,7 \cdot 10^{-3}$
(45)	Terbutryn	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	
(46)	17alpha-ethinylestradiol	57-63-6	$3,5 \cdot 10^{-5}$	$7 \cdot 10^{-6}$	not applicable	not applicable	
(47)	17beta-estradiol	50-28-2	$4 \cdot 10^{-4}$	$8 \cdot 10^{-5}$	not applicable	not applicable	
(48)	Diclofenac	15307-79-6	0,1	0,01	not applicable ¹⁰	not applicable ¹⁰	

¹ CAS: Chemical Abstracts Service.

² This parameter is the EQS expressed as an annual average value (AA-EQS). Unless otherwise specified, it applies to the total concentration of all isomers.

³ Inland surface waters encompass rivers and lakes and related artificial or heavily modified water bodies.

⁴ This parameter is the EQS expressed as a maximum allowable concentration (MAC-EQS). Where the MAC-EQS are marked as "not applicable", the AA-EQS values are considered protective against short-term pollution peaks in continuous discharges since they are significantly lower than the values derived on the basis of acute toxicity.

- 5 For the group of priority substances covered by brominated diphenylethers (No 5), the EQS should be compared with the sum of the concentrations of congener numbers 28, 47, 99, 100, 153 and 154.
- 6 For Cadmium and its compounds (No 6) the EQS values vary depending on the hardness of the water as specified in five class categories (Class 1: <40 mg CaCO₃/l, Class 2: 40 to <50 mg CaCO₃/l, Class 3: 50 to <100 mg CaCO₃/l, Class 4: 100 to <200 mg CaCO₃/l and Class 5: ≥200 mg CaCO₃/l).
- 7 This substance is not a priority substance but one of the other pollutants for which the EQS are identical to those laid down in the legislation that applied prior to 13 January 2009.
- 8 No indicative parameter is provided for this group of substances. The indicative parameter(s) must be defined through the analytical method.
- 9 DDT total comprises the sum of the isomers 1,1,1-trichloro-2,2 bis (p-chlorophenyl) ethane (CAS number 50-29-3; EU number 200-024-3); 1,1,1-trichloro-2 (o-chlorophenyl)-2-(p-chlorophenyl) ethane (CAS number 789-02-6; EU Number 212-332-5); 1,1-dichloro-2,2 bis (p-chlorophenyl) ethylene (CAS number 72-55-9; EU Number 200-784-6); and 1,1-dichloro-2,2 bis (p-chlorophenyl) ethane (CAS number 72-54-8; EU Number 200-783-0).
- 10 There is not sufficient information available to set a MAC-EQS for these substances.
- 11 For the group of priority substances of polyaromatic hydrocarbons (PAH) (No 28), the biota EQS is based on the toxicity of benzo(a)pyrene, which should be measured as a marker for the other PAHs, and whose concentration should be compared with the EQS. The AA-EQS in water is a corresponding value.
- 12 Unless explicitly indicated, the biota EQS refer to fish.
- 13 These EQS refer to bioavailable concentrations of the substances.
- 14 PCDD: polychlorinated dibenzo-p-dioxins; PCDF: polychlorinated dibenzofurans; PCB-DL: dioxin-like polychlorinated biphenyls; TEQ: toxic equivalents.

COMMISSION EUROPÉENNE

Bruxelles, le 31.1.2012
COM(2011) 876 final

2011/0429 (COD)

Proposition de

DIRECTIVE DU PARLEMENT EUROPÉEN ET DU CONSEIL

modifiant les directives 2000/60/CE et 2008/105/CE en ce qui concerne les substances prioritaires pour la politique dans le domaine de l'eau

(Texte présentant de l'intérêt pour l'EEE)

{SEC(2011) 1546 final}
{SEC(2011) 1547 final}

EXPOSÉ DES MOTIFS

1. CONTEXTE DE LA PROPOSITION

- **Motivation et objectifs de la proposition**

La proposition ci-jointe de la Commission concerne le réexamen de la liste des substances prioritaires pour la politique dans le domaine de l'eau, c'est-à-dire les substances chimiques recensées parmi celles qui présentent un risque significatif pour ou via l'environnement aquatique au niveau de l'UE; cette liste figure à l'annexe X de la directive-cadre sur l'eau (directive 2000/60/CE¹). L'article 16, paragraphe 4, de la directive-cadre sur l'eau prévoit que la Commission réexamine la liste des substances prioritaires tous les quatre ans au moins; l'article 8 de la directive 2008/105/CE établissant des normes de qualité environnementale², qui définit des normes de qualité environnementale (NQE)³ notamment pour les substances prioritaires, impose à la Commission de faire rapport au Parlement européen et au Conseil sur les résultats de ce premier réexamen en 2011. Dans le cadre du réexamen, la Commission doit envisager, entre autres, l'inclusion des substances qui figurent à l'annexe III de ladite directive dans la liste. Elle est également tenue de présenter, le cas échéant, des propositions visant à définir de nouvelles substances prioritaires, à établir des NQE pour les eaux de surface, les sédiments ou le biote⁴, suivant le cas, ainsi que de réexaminer les NQE et le statut des substances prioritaires existantes.

- **Contexte général**

La directive-cadre sur l'eau fait état des pressions considérables qui s'exercent sur le milieu aquatique, y compris du fait de la pollution chimique, et reconnaît la nécessité d'une gestion durable de l'eau. La réalisation du bon état chimique et écologique des masses d'eaux souterraines et d'eaux de surface, ainsi que la prévention de la détérioration de cet état font partie des objectifs environnementaux de la directive. La directive est mise en œuvre au niveau des districts hydrographiques. Les États membres étaient tenus d'adopter, pour 2009, un plan de gestion de district hydrographique reposant notamment sur une analyse des pressions et incidences et sur les résultats de la surveillance, ainsi qu'un programme de mesures pour chaque district.

Pour répondre à la définition de bon état chimique, les masses d'eau doivent satisfaire aux normes de qualité environnementale qui ont été établies pour les substances prioritaires et pour huit autres polluants déjà réglementés au niveau de l'UE. Les trente-trois substances

¹ Directive 2000/60/CE du Parlement européen et du Conseil du 23 octobre 2000 établissant un cadre pour une politique communautaire dans le domaine de l'eau (JO L 327 du 22.12.2000, p. 1). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:02000L0060-20090113:FR:NOT>

² Directive 2008/105/CE du Parlement européen et du Conseil du 16 décembre 2008 établissant des normes de qualité environnementale dans le domaine de l'eau, modifiant et abrogeant les directives du Conseil 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE, 84/491/CEE, 86/280/CEE et modifiant la directive 2000/60/CE (JO L 348 du 24.12.2008, p. 84). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32008L0105:FR:NOT>

³ Une norme de qualité environnementale est définie comme la concentration d'un polluant ou d'un groupe de polluants dans l'eau, les sédiments ou le biote qui ne doit pas être dépassée, afin de protéger la santé humaine et l'environnement (article 2, point 35), de la directive-cadre sur l'eau.

⁴ Le biote désigne les groupes d'organismes aquatiques vivants tels que poissons, moules, invertébrés, etc., qui peuvent être analysés et servir d'indicateurs de la pollution.

prioritaires actuelles incluent une série de produits chimiques industriels, de produits phytosanitaires et de composés métalliques ou métaux. Certaines substances prioritaires sont répertoriées en tant que substances dangereuses prioritaires en raison de leur persistance, de leur bioaccumulation et/ou de leur toxicité, ou du degré de préoccupation équivalent qu'elles suscitent; ces critères correspondent aux critères qui caractérisent les substances extrêmement préoccupantes dans le cadre de REACH⁵. Les États membres ont l'obligation de surveiller les substances prioritaires dans les masses d'eaux de surface, et de signaler les dépassements des normes de qualité environnementale. La directive-cadre sur l'eau requiert l'adoption de mesures pour maîtriser les rejets, les émissions et les pertes de substances prioritaires et de substances dangereuses prioritaires dans le milieu aquatique; ces mesures doivent conduire à une réduction progressive des rejets, émissions et pertes dans le cas des substances prioritaires et à un arrêt ou une suppression progressive dans le cas des substances dangereuses prioritaires.

L'objectif de bon état écologique requiert que, dans le cas des substances chimiques qui sont répertoriées comme substances préoccupantes au niveau local, au niveau des bassins hydrographiques ou au niveau national, mais qui ne sont pas recensées en tant que substances prioritaires au niveau de l'UE, les normes soient fixées à l'échelon national. Ces substances chimiques sont dénommées polluants spécifiques de bassins hydrographiques.

Les études techniques relatives au réexamen de la liste des substances prioritaires ont débuté en 2007 par l'établissement de priorités pour le recensement d'éventuelles nouvelles substances prioritaires; elles ont ensuite consisté à établir les NQE pour ces nouvelles substances prioritaires et à réexaminer les NQE des substances prioritaires existantes ainsi que le statut de ces dernières. Les nouvelles substances proposées et les modifications des substances existantes devraient être prises en compte dans la mise à jour de 2015 des plans de gestion de district hydrographique et des programmes de mesures.

Dans le cadre du réexamen de la liste des substances prioritaires, des possibilités d'amélioration du fonctionnement de la directive NQE ont été mises en évidence, de même que la possibilité de créer un mécanisme destiné à améliorer le recensement de nouvelles substances prioritaires lors des futurs réexamens.

- **Dispositions en vigueur dans le domaine concerné**

- Directive 2000/60/CE du Parlement européen et du Conseil du 23 octobre 2000 établissant un cadre pour une politique communautaire dans le domaine de l'eau
- Directive 2008/105/CE du Parlement européen et du Conseil du 16 décembre 2008 établissant des normes de qualité environnementale dans le domaine de l'eau, modifiant et abrogeant les directives du Conseil 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE, 84/491/CEE, 86/280/CEE et modifiant la directive 2000/60/CE

⁵ Règlement (CE) n° 1907/2006 du Parlement européen et du Conseil du 18 décembre 2006 concernant l'enregistrement, l'évaluation et l'autorisation des substances chimiques, ainsi que les restrictions applicables à ces substances (REACH), instituant une agence européenne des produits chimiques, modifiant la directive 1999/45/CE et abrogeant le règlement (CEE) n° 793/93 du Conseil et le règlement (CE) n° 1488/94 de la Commission ainsi que la directive 76/769/CEE du Conseil et les directives 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE et 2000/21/CE de la Commission (JO L 396 du 30.12.2006, p. 1). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32006R1907:FR:NOT>

- Directive 2009/90/CE de la Commission du 31 juillet 2009 établissant, conformément à la directive 2000/60/CE du Parlement européen et du Conseil, des spécifications techniques pour l'analyse chimique et la surveillance de l'état des eaux

- **Cohérence avec les autres politiques**

Le 6e programme d'action pour l'environnement désigne comme essentielles les mesures concernant les substances prioritaires (voir l'article 7, paragraphe 2, point e), de la décision 1600/2002/CE⁶). La proposition cadre avec les politiques et les principaux textes législatifs connexes tels que:

- la politique des produits chimiques: règlement (CE) n° 1907/2006 du Parlement européen et du Conseil du 18 décembre 2006 concernant l'enregistrement, l'évaluation et l'autorisation des substances chimiques, ainsi que les restrictions applicables à ces substances (REACH), et instituant une Agence européenne des produits chimiques;
- la politique relative aux produits phytopharmaceutiques: règlement (CE) n° 1107/2009 du Parlement européen et du Conseil du 21 octobre 2009 concernant la mise sur le marché des produits phytopharmaceutiques et abrogeant les directives 79/117/CEE et 91/414/CEE, et directive 2009/128/CE du Parlement européen et du Conseil du 21 octobre 2009 instituant un cadre d'action communautaire pour parvenir à une utilisation durable des pesticides;
- la politique des produits biocides: directive 98/8/CE du Parlement européen et du Conseil du 16 février 1998 concernant la mise sur le marché des produits biocides;
- la politique en matière de produits pharmaceutiques: directive 2001/82/CE du Parlement européen et du Conseil du 6 novembre 2001 instituant un code communautaire relatif aux médicaments vétérinaires et directive 2001/83/CE du Parlement européen et du Conseil du 6 novembre 2001 instituant un code communautaire relatif aux médicaments à usage humain;
- la politique en matière d'émissions industrielles: directive 2008/1/CE du Parlement européen et du Conseil du 15 janvier 2008 relative à la prévention et à la réduction intégrées de la pollution et la directive 2010/75/UE du Parlement européen et du Conseil du 24 novembre 2010 relative aux émissions industrielles;
- la politique des déchets: directive 2008/98/CE du Parlement européen et du Conseil du 19 novembre 2008 relative aux déchets; directive 2011/65/UE du Parlement européen et du Conseil du 8 juin 2011 relative à la limitation de l'utilisation de certaines substances dangereuses dans les équipements électriques et électroniques (refonte); la directive 2002/96/CE du Parlement européen et du Conseil, du 27 janvier 2003, relative aux déchets d'équipements électriques et électroniques (DEEE);

⁶ Décision n° 1600/2002/CE du Parlement européen et du Conseil du 22 juillet 2002 établissant le sixième programme d'action communautaire pour l'environnement (JO L 242 du 10.9.2002, p.1). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2002:242:0001:0015:FR:PDF>

- en ce qui concerne la politique relative aux polluants organiques persistants (POP): le règlement (CE) n° 850/2004 du Parlement européen et du Conseil du 29 avril 2004 concernant les polluants organiques persistants;
- en ce qui concerne la politique de protection du milieu marin: la directive 2008/56/CE du Parlement Européen et du Conseil du 17 juin 2008 établissant un cadre d'action communautaire dans le domaine de la politique pour le milieu marin (directive-cadre «stratégie pour le milieu marin»).

2. RÉSULTATS DES CONSULTATIONS DES PARTIES INTÉRESSÉES ET DES ANALYSES D'IMPACT

• Obtention et utilisation d'expertise

Les études techniques en vue du réexamen, à savoir principalement le classement par ordre de priorité et l'établissement des normes de qualité environnementale, ont été réalisées par une série d'experts, sous l'égide de la DG Environnement (DG ENV) et du Centre commun de recherche (JRC), au cours de la période 2008-2010. Y ont notamment participé des membres du groupe de travail E, chargé des aspects chimiques, dans le cadre de la stratégie commune de mise en œuvre (SCM)⁷ de la directive-cadre sur l'eau, et en particulier deux sous-groupes du groupe de travail E, ainsi que des consultants de l'INERIS (avec une participation de l'Office international de l'eau, OIEAU). Le groupe de travail E et les deux sous-groupes sont composés de représentants des directions générales de la Commission (DG ENV, ENTR et SANCO), des États membres et des organisations de parties intéressées dont une série d'associations professionnelles européennes (AISE, AESGP, Business Europe, CEFIC, CEPI, CONCAWE, COPA-COGECA, ECPA, EFPIA, EUCETSA, EUDA, EUREAU, EURELECTRIC, EUROFER, EUROMETAUX, EUROMINES), des ONG (EEB, Greenpeace, WWF) et des organisations intergouvernementales (OSPAR).

Le groupe de travail E a contribué de manière substantielle au réexamen en apportant son soutien à la collecte des données (y compris des données relatives à la surveillance et aux dangers), au processus d'établissement des priorités pour le recensement de nouvelles substances, à la mise à jour du document d'orientation technique pour la détermination des NQE et à l'établissement des NQE. Il a également contribué au réexamen des substances prioritaires et des NQE existantes. Les deux sous-groupes du groupe de travail E qui ont réalisé une grande partie du travail sont le groupe d'experts sur le document d'orientation technique NQE (GE-NQE), et le sous-groupe sur l'examen des substances prioritaires (SG-R), tous deux coprésidés par des experts britanniques et du JRC. Les groupes d'associations professionnelles concernées du groupe de travail E ont fait intervenir leurs entreprises membres les plus pertinentes, généralement représentées par des experts techniques, dans les discussions menées au sein du sous-groupe, en particulier lors de la phase finale de la procédure de sélection, au moment de l'établissement des NQE.

Les propositions de NQE ont été soumises au comité scientifique des risques sanitaires et environnementaux (CSRSE)⁸ pour avis.

⁷ http://ec.europa.eu/environment/water/water-framework/objectives/implementation_en.htm

⁸ Le CSRSE est l'un des comités scientifiques qui fournissent à la Commission des avis indépendants. Il est composé de 17 scientifiques. De plus amples informations au sujet de ce comité sont disponibles à l'adresse suivante: http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/environmental_risks/index_en.htm

Dans son avis sur le dossier NQE relatif au nickel, le CSRSE avait indiqué qu'une analyse approfondie, y compris une analyse statistique indépendante, de certaines données de niveau supérieur pourrait avoir une incidence sur les NQE finales. Cette analyse a été entreprise depuis lors, mais en raison de divergences de vues entre les experts, dans le projet de proposition, la NQE-MA (eaux intérieures) pour le nickel a été fixée à 4 µg/l au lieu de 2 µg/l, dans l'attente des résultats d'une nouvelle consultation du CSRSE concernant les conclusions de l'analyse.

- **Analyse d'impact**

Alors que les études techniques entraient dans leur phase finale en 2010, les travaux relatifs à l'analyse d'impact ont commencé avec le lancement d'une étude réalisée par le cabinet de consultants ENTEC⁹. Le consultant a établi des rapports d'incidence par substance, en tenant compte des conclusions des études techniques¹⁰, et ces rapports ont été utilisés pour la rédaction d'une grande partie du rapport d'analyse d'impact.

L'analyse d'impact a été élaborée avec le soutien d'un comité de pilotage de l'analyse d'impact, composé de représentants des services suivants de la Commission: Secrétariat général (SG) et directions générales AGRI, ENTR, JRC, MARE, REGIO, RTD et SANCO.

Pour l'élaboration du rapport relatif à l'analyse d'impact, des consultations ont été menées avec le groupe de travail E et des parties prenantes supplémentaires non représentés dans ce groupe de travail.

Le comité d'analyse d'impact a examiné le rapport relatif à l'analyse d'impact lors de sa réunion du 22 juin 2011. Les observations formulées ont été prises en compte dans le rapport d'analyse d'impact joint.

3. ÉLÉMENTS JURIDIQUES DE LA PROPOSITION

- **Base juridique**

La base juridique de la proposition est l'article 192, paragraphe 1, du traité.

- **Principes de subsidiarité et de proportionnalité**

La pollution de l'eau est un phénomène qui présente une dimension transfrontière très marquée. 60 % du territoire de l'UE se situe dans des bassins hydrographiques communs. Pour cette raison, et parce que de nombreuses substances polluantes sont utilisées dans l'ensemble de l'UE, il convient d'établir des NQE harmonisées au niveau de l'Union européenne pour ces substances, dès lors qu'un risque significatif pour ou via l'environnement aquatique a été mis en évidence. Outre la protection plus étendue qu'elles confèrent, des NQE harmonisées garantissent des conditions plus équitables que lorsqu'un petit nombre d'États membres seulement fixent une NQE ou lorsque les NQE nationales sont très différentes.

⁹ Contrat n ° 070307/2009/547548/SER/D1.

¹⁰ Pour les substances existantes faisant l'objet du réexamen, certaines informations de base nécessaires à l'étude ont été rassemblées par un deuxième consultant, WRc (avec des contributions de Milieu).

La présente proposition se contente de recenser des substances prioritaires et d'établir des NQE au niveau de l'UE. Elle ne prévoit pas de mesures supplémentaires de l'UE, par rapport à celles qui existent déjà. Les mesures spécifiques et supplémentaires de lutte contre la pollution sont laissées à l'initiative des États membres, qui peuvent choisir le moyen le plus efficace de réaliser les objectifs, compte tenu des conditions locales.

- **Choix des instruments**

Instrument proposé: directive modifiant la directive-cadre sur l'eau et la directive NQE.

4. INCIDENCE BUDGÉTAIRE

La proposition ne devrait pas avoir d'incidence budgétaire.

5. INFORMATIONS SUPPLÉMENTAIRES

- **Explication détaillée de la proposition**

La proposition modifie la directive NQE et l'annexe X de la directive-cadre sur l'eau.

L'article 1er remplace l'annexe X de la directive-cadre sur l'eau par le texte figurant à l'annexe I de la présente proposition. L'annexe X mise à jour contient les nouvelles substances prioritaires proposées et répertorie deux substances prioritaires existantes en tant que substances dangereuses prioritaires. L'annexe est simplifiée en ce sens qu'elle intègre certaines des informations qui figuraient précédemment sous la forme de notes de bas de page dans le tableau.

L'article 2 de la présente proposition modifie les dispositions suivantes de directive NQE:

L'article 2 est modifié pour ajouter la définition du terme «matrice», c'est-à-dire le milieu de l'environnement auquel s'appliquent les NQE et dans lequel les concentrations des substances prioritaires et des substances dangereuses prioritaires doivent donc faire l'objet d'une surveillance; il s'agit généralement de l'eau, des sédiments ou du biote (les poissons, sauf indication contraire).

L'article 3 est modifié de façon à ce qu'il corresponde à la nouvelle structure de la partie A de l'annexe I (en particulier du fait de l'inclusion de normes pour le biote dans l'annexe) et afin de modifier les obligations incombant aux États membres en ce qui concerne le choix de la matrice à prendre en considération pour la surveillance. Pour chaque substance, une matrice par défaut est spécifiée aux fins de la surveillance, en fonction des propriétés intrinsèques de la substance. Les États membres conservent la possibilité de choisir une autre matrice, mais cette possibilité est désormais subordonnée au respect des critères de performance minimaux des méthodes d'analyse, qui sont définis à l'article 4 de la directive 2009/90/CE de la Commission¹¹. En outre, afin de simplifier la communication des informations, les obligations de notification énoncées à l'article 3 de la directive NQE sont intégrées dans la notification

¹¹ Directive 2009/90/CE de la Commission du 31 juillet 2009 établissant, conformément à la directive 2000/60/CE du Parlement européen et du Conseil, des spécifications techniques pour l'analyse chimique et la surveillance de l'état des eaux (JO L 201 du 1.8.2009, p. 36). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:201:0036:0038:FR:PDF>

des plans de gestion de district hydrographique au titre de l'article 15 de la directive-cadre sur l'eau. Enfin, le mandat de comitologie visant à modifier le paragraphe 3 de la partie B de l'annexe I est adapté aux nouveaux pouvoirs délégués.

L'article 4, paragraphe 4, et l'article 5, paragraphe 6, sont supprimés du fait de l'harmonisation de l'acte avec les nouvelles compétences d'exécution prévues par le traité. Ces compétences ne conviennent pas pour l'adoption de lignes directrices techniques étant donné que ces documents ne sont pas juridiquement contraignants.

L'article 8 est mis à jour.

Un nouvel article 8 *bis* est inséré, qui prévoit des dispositions spécifiques pour les substances qui se comportent comme des substances persistantes, bioaccumulables et toxiques.

Un nouvel article 8 *ter* est inséré afin d'établir une liste de vigilance en vue de collecter de façon ciblée des données de surveillance destinées à étayer les réexamens ultérieurs de la liste des substances prioritaires.

L'article 9 est modifié en fonction du nouveau règlement (UE) n° 182/2011¹² concernant les compétences d'exécution de la Commission, et il introduit un nouvel article 10 relatif à l'exercice des pouvoirs délégués.

La partie A de l'annexe I est remplacée par l'annexe II de la présente directive, qui introduit les nouvelles substances prioritaires proposées, modifie les NQE pour certaines des substances prioritaires existantes¹³ et introduit une colonne pour les normes applicables au biote. Cette colonne comprend les trois normes applicables au biote qui avaient déjà été établies par l'article 3, paragraphe 2, point a), de la directive NQE, ainsi que des normes applicables au biote pour d'autres substances prioritaires existantes et pour certaines nouvelles substances prioritaires. L'énumération des normes applicables au biote à l'annexe I de la directive NQE simplifie la présentation et améliore la clarté du texte.

Le paragraphe 2 de la partie B de l'annexe I de la directive NQE est modifié de façon à faire référence aux compétences d'exécution visées à l'article 9.

L'annexe II de la directive NQE devenant caduque, elle est supprimée.

¹² Règlement (UE) n° 182/2011 du Parlement Européen et du Conseil du 16 février 2011 établissant les règles et principes généraux relatifs aux modalités de contrôle par les États membres de l'exercice des compétences d'exécution par la Commission (JO L 55 du 28.2.2011, p. 13). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:055:0013:0018:FR:PDF>

¹³ Les modifications concernent les substances existantes suivantes: anthracène (numéro 2), diphenyléthers bromés (numéro 5), fluoranthène (numéro 15), plomb et ses composés (numéro 20), naphthalène (numéro 22), nickel et ses composés (numéro 23) et hydrocarbures aromatiques polycycliques (numéro 28).

L'annexe III de la directive NQE, liée à l'article 8 en vigueur, devient caduque et est supprimée.

L'article 3 de la présente proposition établit les obligations relatives à la transposition dans le droit national et à la notification des dispositions nationales à la Commission.

L'article 4 fait référence à la date d'entrée en vigueur.

L'article 5 indique que les États membres sont destinataires de la directive.

Proposition de

DIRECTIVE DU PARLEMENT EUROPÉEN ET DU CONSEIL

modifiant les directives 2000/60/CE et 2008/105/CE en ce qui concerne les substances prioritaires pour la politique dans le domaine de l'eau

(Texte présentant de l'intérêt pour l'EEE)

LE PARLEMENT EUROPÉEN ET LE CONSEIL DE L'UNION EUROPÉENNE,

vu le traité sur le fonctionnement de l'Union européenne, et notamment son article 192, paragraphe 1,

vu la proposition de la Commission européenne,

après transmission du projet d'acte législatif aux parlements nationaux,

vu l'avis du Comité économique et social européen¹⁴,

vu l'avis du Comité des régions¹⁵,

statuant conformément à la procédure législative ordinaire,

considérant ce qui suit:

- (1) La pollution chimique des eaux de surface constitue une menace tant pour le milieu aquatique, avec des effets tels que la toxicité aiguë et chronique pour les organismes aquatiques, l'accumulation dans les écosystèmes, la disparition d'habitats et la perte de biodiversité, que pour la santé humaine. Il convient de déterminer en priorité les causes de pollution et de lutter contre les émissions à la source de la façon la plus efficace possible sur les plans économique et environnemental.
- (2) La directive 2000/60/CE du Parlement européen et du Conseil du 23 octobre 2000 établissant un cadre pour une politique communautaire dans le domaine de l'eau¹⁶ définit une stratégie de lutte contre la pollution de l'eau. Cette stratégie consiste à recenser des substances prioritaires parmi celles qui présentent un risque significatif pour ou via l'environnement aquatique au niveau de l'Union. La décision n° 2455/2001/CE du Parlement européen et du Conseil du 20 novembre 2001 établissant la liste des substances prioritaires dans le domaine de l'eau¹⁷ a établi une

¹⁴ JO C du , p. .

¹⁵ JO C du , p. .

¹⁶ JO L 327 du 22.12.2000, p. 1.

¹⁷ JO L 331 du 15.12.2001, p. 1.

première liste de trente-trois substances ou groupes de substances devant faire en priorité l'objet de mesures au niveau de l'Union, qui figure actuellement à l'annexe X de la directive 2000/60/CE.

- (3) La directive 2008/105/CE du Parlement européen et du Conseil du 16 décembre 2008 établissant des normes de qualité environnementale dans le domaine de l'eau¹⁸ fixe des normes de qualité environnementale (NQE) pour les trente-trois substances prioritaires recensées dans la décision n° 2455/2001/CE et pour huit autres polluants déjà réglementés au niveau de l'Union, conformément aux dispositions et aux objectifs de la directive 2000/60/CE.
- (4) La Commission a procédé à un réexamen de la liste des substances prioritaires, conformément à l'article 16, paragraphe 4, de la directive 2000/60/CE et à l'article 8 de la directive 2008/105/CE et est parvenue à la conclusion qu'il convenait de modifier ladite liste en y ajoutant de nouvelles substances devant en priorité faire l'objet de mesures au niveau de l'Union, en établissant des NQE pour ces substances, en actualisant les NQE établies pour certaines substances existantes afin de tenir compte des progrès scientifiques réalisés, et en établissant des NQE applicables au biote pour certaines substances existantes et certaines nouvelles substances prioritaires.
- (5) Le réexamen de la liste des substances prioritaires a été réalisé à l'issue d'une large consultation menée auprès d'experts des services de la Commission, des États membres, des parties prenantes et du comité scientifique des risques sanitaires et environnementaux (CSRSE).
- (6) Depuis l'adoption de la directive 2000/60/CE, de nombreux actes de l'Union ont été adoptés, qui constituent des mesures de contrôle des émissions au sens de l'article 16 de ladite directive pour certaines substances prioritaires. En outre, bon nombre de mesures de protection de l'environnement relèvent du champ d'application d'autres dispositions législatives en vigueur de l'Union. Il convient dès lors de s'attacher en priorité à la mise en œuvre et à la révision des instruments existants, plutôt qu'à la mise en place de nouvelles mesures. L'inscription d'une substance à l'annexe X de la directive 2000/60/CE est sans préjudice de l'application des dispositions du règlement (CE) n° 1107/2009 du Parlement européen et du Conseil du 21 octobre 2009 concernant la mise sur le marché des produits phytopharmaceutiques et abrogeant les directives 79/117/CEE et 91/414/CEE du Conseil¹⁹.
- (7) Depuis l'établissement des NQE pour les trente-trois substances prioritaires figurant à l'annexe X de la directive 2000/60/CE, un certain nombre d'évaluations des risques ont été menées à bien au titre du règlement (CEE) n° 793/93 du Conseil du 23 mars 1993 concernant l'évaluation et le contrôle des risques présentés par les substances existantes²⁰, ultérieurement remplacé par le règlement (CE) n° 1907/2006 du Parlement européen et du Conseil du 18 décembre 2006 concernant l'enregistrement, l'évaluation et l'autorisation des substances chimiques, ainsi que les restrictions applicables à ces substances (REACH), instituant une agence européenne des produits chimiques, modifiant la directive 1999/45/CE et abrogeant le règlement

¹⁸ JO L 348 du 24.12.2008, p. 84.

¹⁹ JO L 309 du 24.11.2009, p. 1.

²⁰ JO L 84 du 5.4.1993, p. 1.

(CEE) n° 793/93 du Conseil et le règlement (CE) n° 1488/94 de la Commission ainsi que la directive 76/769/CEE du Conseil et les directives 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE et 2000/21/CE de la Commission²¹. Afin de garantir un niveau de protection approprié et d'actualiser les NQE de façon à tenir compte des connaissances scientifiques et techniques les plus récentes en ce qui concerne les risques pour ou via l'environnement aquatique, il est nécessaire de réviser les NQE pour certaines des substances existantes.

- (8) Des substances supplémentaires présentant un risque significatif pour ou via l'environnement aquatique au niveau de l'Union ont été recensées, pour lesquelles des priorités ont été établies selon les approches décrites à l'article 16, paragraphe 2, de la directive 2000/60/CE; il est nécessaire d'ajouter ces substances à la liste des substances prioritaires. Les dernières informations scientifiques et techniques disponibles ont été prises en considération pour l'établissement des normes de qualité environnementale pour ces substances.
- (9) L'établissement de normes de qualité environnementale pour les substances dangereuses prioritaires implique généralement des niveaux d'incertitude plus élevés que ce n'est le cas pour les substances prioritaires, mais la NQE n'en constitue pas moins un point de référence pour évaluer la réalisation de l'objectif de bon état chimique des eaux de surface, tel que défini à l'article 2, point 24), à l'article 4, paragraphe 1, point a) ii), et à l'article 4, paragraphe 1, point a) iii), de la directive 2000/60/CE. Toutefois, afin de garantir un niveau adéquat de protection de l'environnement et de la santé humaine, l'objectif premier en ce qui concerne les substances dangereuses prioritaires est l'arrêt ou la suppression progressive des émissions, des rejets et des pertes, conformément à l'article 4, paragraphe 1, point a) iv), de la directive 2000/60/CE.
- (10) Les connaissances scientifiques sur le devenir et les effets des polluants dans l'eau ont considérablement évolué au cours des dernières années. Nous en savons davantage sur les milieux de l'environnement aquatique (eau, sédiments ou biote, ci-après dénommés «matrice») dans lesquels une substance est susceptible d'être trouvée et dans lesquels sa concentration est donc la plus susceptible d'être mesurable. Certaines substances très hydrophobes s'accumulent dans le biote et sont difficilement détectables dans l'eau, même par les techniques d'analyse les plus avancées. Pour ces substances, il convient d'établir des normes de qualité environnementale qui s'appliquent au biote. Néanmoins, afin de tirer parti de leur stratégie de surveillance et de l'adapter à leurs circonstances locales, les États membres devraient avoir la possibilité d'utiliser d'autres matrices (eau, sédiments ou biote) aux fins de la surveillance, pour autant que le niveau de protection procuré par les NQE et le système de surveillance soient aussi bons que celui garanti par les NQE et la matrice prescrits par la présente directive.
- (11) La directive 2009/90/CE de la Commission du 31 juillet 2009 établissant, conformément à la directive 2000/60/CE du Parlement européen et du Conseil, des spécifications techniques pour l'analyse chimique et la surveillance de l'état des eaux²² définit des critères de performance minimaux pour les méthodes d'analyse utilisées aux fins de la surveillance de l'état des eaux. Ces critères garantissent l'obtention

²¹ JO L 396 du 30.12.2006, p. 1.

²² JO L 201 du 1.8.2009, p. 36.

d'informations significatives et pertinentes car ils imposent l'utilisation de méthodes d'analyse suffisamment sensibles pour que tout dépassement de la norme de qualité environnementale puisse être détecté de façon fiable, et mesuré. Les États membres devraient être autorisés à utiliser des matrices de surveillance autres que celles prescrites par la présente directive, à condition que la méthode d'analyse utilisée réponde aux critères de performance minimaux définis à l'article 4 de la directive 2009/90/CE pour les NQE et la matrice concernées, ou qu'elle donne des résultats nettement supérieurs à ceux obtenus par la méthode utilisée pour les NQE et la matrice spécifiées dans la présente directive.

- (12) Des substances persistantes, bioaccumulables et toxiques (substances PBT) ainsi que d'autres substances se comportant comme des substances PBT sont susceptibles d'être détectées pendant des décennies dans l'environnement aquatique, à des concentrations qui constituent un risque significatif, même si des mesures rigoureuses visant à réduire ou éliminer leur émission ont déjà été prises. Certaines de ces substances peuvent aussi être transportées sur de longues distances et sont quasiment omniprésentes dans l'environnement. Plusieurs d'entre elles font partie des substances dangereuses prioritaires existantes ou proposées et, du fait de leur ubiquité à long terme, certaines d'entre elles nécessitent une attention particulière eu égard à leur incidence sur la présentation de l'état chimique au titre de la directive 2000/60/CE et eu égard aux exigences en matière de surveillance.
- (13) En ce qui concerne la présentation de l'état chimique conformément à la section 1.4.3 de l'annexe V de la directive 2000/60/CE, les États membres devraient être autorisés à présenter séparément l'incidence sur l'état chimique des substances qui se comportent comme des substances PBT ubiquistes, de façon à ne pas masquer l'amélioration de la qualité de l'eau obtenue en ce qui concerne d'autres substances. Outre la carte obligatoire couvrant toutes les substances, deux cartes supplémentaires pourraient être présentées, la première couvrant uniquement les substances qui se comportent comme des substances PBT ubiquistes et la seconde, les autres substances.
- (14) La surveillance devrait être adaptée à l'amplitude spatiale et temporelle de la variation attendue des concentrations. Étant donné la large répartition des substances qui se comportent comme des substances PBT ubiquistes et les longs délais de récupération prévus, les États membres devraient être autorisés à réduire le nombre des sites de surveillance et/ou la fréquence de surveillance pour ces substances, pour autant qu'une base de référence statistiquement fiable soit disponible.
- (15) L'attention particulière accordée aux substances se comportant comme des substances PBT ubiquistes ne dispense pas l'Union ou les États membres de prendre des mesures, en complément de celles déjà prises, y compris au niveau international, pour réduire ou éliminer les émissions, les rejets et les pertes de ces substances afin de réaliser les objectifs énoncés à l'article 4, paragraphe 1, point a), de la directive 2000/60/CE.
- (16) Des données de surveillance de haute qualité, ainsi que des données relatives aux effets écotoxicologiques sont nécessaires pour réaliser les évaluations des risques qui conduiront à la sélection de nouvelles substances prioritaires. En dépit de leur nette amélioration au cours des dernières années, les données de surveillance recueillies auprès des États membres ne sont pas toujours adaptées aux besoins, tant sur le plan de la qualité que sur celui de la représentativité à l'échelle de l'Union. Les données de surveillance font particulièrement défaut pour de nombreux nouveaux polluants, que

l'on peut définir comme des polluants qui ne font actuellement pas partie des programmes de surveillance de routine au niveau de l'Union, mais qui peuvent présenter un risque significatif nécessitant une réglementation, en fonction de leurs effets (éco)toxicologiques potentiels et de leurs effets possibles sur la santé, ainsi que de leurs concentrations dans l'environnement (aquatique).

- (17) Il est nécessaire de mettre en place un nouveau mécanisme pour fournir à la Commission, aux fins de la surveillance, des informations ciblées de haute qualité sur la concentration des substances dans l'environnement aquatique, en particulier en ce qui concerne les nouveaux polluants et les substances pour lesquelles les données de surveillance disponibles ne sont pas de qualité suffisante aux fins d'une évaluation des risques. Ce nouveau mécanisme devrait faciliter la collecte de ces informations pour l'ensemble des bassins hydrographiques de l'Union. Afin de maintenir les coûts de la surveillance à un niveau raisonnable, le mécanisme devrait s'appliquer à un nombre limité de substances, qui seraient provisoirement inscrites sur une liste de vigilance, et à un nombre limité de sites de surveillance, mais il devrait fournir des données représentatives, parfaitement utilisables pour la procédure d'établissement des priorités de l'Union. La liste devrait être dynamique, de manière à permettre la prise en compte de nouvelles informations concernant les risques présentés par de nouveaux polluants et à éviter de poursuivre la surveillance de certaines substances plus longtemps que nécessaire.
- (18) Afin de simplifier et de rationaliser les obligations de notification incombant aux États membres et de renforcer la concordance avec d'autres éléments connexes de la gestion de l'eau, il convient de fusionner les exigences de notification énoncées à l'article 3 de la directive 2008/105/CE avec l'ensemble des obligations en matière de notification prévues par l'article 15 de la directive 2000/60/CE.
- (19) En vue de l'adoption de la présente proposition et de la présentation de son rapport au Parlement européen et au Conseil, la Commission a mené à bien le premier réexamen de la liste des substances prioritaires, conformément à l'article 8 de la directive 2008/105/CE. À cet effet, elle a procédé au réexamen des substances figurant à l'annexe III de ladite directive, dont certaines ont été recensées comme substances prioritaires. Les informations disponibles actuellement ne permettent pas de classer les autres substances parmi les substances prioritaires. Comme il est possible que de nouvelles informations relatives à ces substances se fassent jour, celles-ci ne sont pas exclues du champ d'application d'un futur réexamen, à la différence des autres substances qui ont été examinées, mais qui n'ont pas été recensées en tant que substances prioritaires lors du présent réexamen. Par conséquent, l'annexe III de la directive 2008/105/CE devient caduque et il y a lieu de l'abroger. Il convient de modifier en conséquence l'article 8 de ladite directive, y compris en ce qui concerne la date de transmission du rapport au Parlement européen et au Conseil.
- (20) Afin que les progrès scientifiques et techniques dans le domaine couvert par la présente directive puissent être pris en compte en temps utile, il convient de déléguer à la Commission le pouvoir d'adopter des actes conformément à l'article 290 du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne en ce qui concerne la mise à jour des méthodes prescrites par la présente directive pour l'établissement des normes de qualité environnementale.

- (21) En outre, afin d'améliorer la base d'informations nécessaire pour le recensement de nouvelles substances prioritaires, eu égard en particulier aux nouveaux polluants, il convient de déléguer à la Commission le pouvoir d'adopter des actes conformément à l'article 290 du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne en ce qui concerne l'établissement d'une liste de vigilance. Il est particulièrement important que la Commission procède aux consultations appropriées tout au long de son travail préparatoire, y compris auprès des experts.
- (22) Lorsqu'elle prépare et élabore des actes délégués, la Commission devrait veiller à communiquer les documents nécessaires au Parlement européen et au Conseil de manière simultanée et appropriée, et dans les délais.
- (23) Afin de garantir des conditions uniformes pour la mise en œuvre de la présente directive et des méthodes de surveillance appliquées pour les substances figurant sur la liste de vigilance, ainsi que des formats de rapport pour la communication des données de surveillance et des informations à la Commission, il convient que des compétences d'exécution soient conférées à la Commission. Il convient que ces compétences soient exercées conformément au règlement (UE) n° 182/2011 du Parlement européen et du Conseil du 16 février 2011 établissant les règles et principes généraux relatifs aux modalités de contrôle par les États membres de l'exercice des compétences d'exécution par la Commission²³.
- (24) Étant donné que l'objectif de la présente directive, à savoir l'obtention d'un bon état chimique des eaux de surface par l'établissement de NQE pour les substances prioritaires et certains autres polluants, ne peut pas être réalisé de manière suffisante par les États membres et peut donc, en raison de la nécessité de garantir le même niveau de protection des eaux de surface dans l'ensemble de l'Union, être mieux réalisé au niveau de l'Union, l'Union peut prendre des mesures conformément au principe de subsidiarité prévu à l'article 5 du traité sur l'Union européenne. Conformément au principe de proportionnalité tel qu'énoncé audit article, la présente directive n'excède pas ce qui est nécessaire pour atteindre cet objectif.
- (25) Il y a donc lieu de modifier les directives 2000/60/CE et 2008/105/CE en conséquence,

ONT ADOPTÉ LA PRÉSENTE DIRECTIVE:

Article premier

L'annexe X de la directive 2000/60/CE est remplacée par le texte figurant à l'annexe I de la présente directive.

Article 2

La directive 2008/105/CE est modifiée comme suit:

1. L'article 2 est remplacé par le texte suivant:

²³ JO L 55 du 28.2.2011, p. 13.

«Article 2

Définitions

Aux fins de la présente directive, les définitions figurant à l'article 2 de la directive 2000/60/CE et à l'article 2 de la directive 2009/90/CE s'appliquent.

En outre, la définition suivante s'applique:

"matrice": un milieu de l'environnement aquatique, à savoir l'eau, les sédiments ou le biote.»

2. L'article 3 est remplacé par le texte suivant:

«Article 3

1. Conformément à l'article 1er de la présente directive et à l'article 4 de la directive 2000/60/CE, les États membres appliquent les NQE définies à l'annexe I, partie A, de la présente directive aux masses d'eau de surface.

Les États membres appliquent les NQE aux masses d'eau de surface conformément aux prescriptions prévues à l'annexe I, partie B. *[Remarque: ce paragraphe n'est pas modifié].*

2. Pour les substances numérotées 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 et 44 qui figurent à l'annexe I, partie A, de la directive, les États membres appliquent les NQE établies, pour le biote, à l'annexe I, partie A. Pour les autres substances, les États membres appliquent les NQE établies, pour l'eau, à l'annexe I, partie A.

3. Les États membres peuvent choisir d'appliquer des NQE correspondant à une autre matrice que celle spécifiée au paragraphe 2.

Les États membres qui font usage de cette faculté appliquent les NQE correspondantes, établies à l'annexe I, partie A, ou, en l'absence de norme pour la matrice concernée, établissent des NQE garantissant au moins le même niveau de protection que les NQE prévues dans ladite annexe.

Les États membres ne peuvent recourir à cette possibilité que si la méthode d'analyse utilisée pour la matrice choisie répond aux critères de performance minimaux définis à l'article 4 de la directive 2009/90/CE(*) de la Commission ou, à défaut, si la méthode donne des résultats nettement supérieurs à ceux obtenus par la méthode utilisée pour la matrice spécifiée au paragraphe 2.

4. Dans le cas des substances pour lesquelles une NQE pour les sédiments et/ou le biote est appliquée, les États membres contrôlent la substance dans la matrice appropriée au moins une fois par an, sauf si les connaissances techniques et les avis des experts justifient une fréquence différente.

5. Les États membres incluent dans les plans de gestion de districts hydrographiques actualisés qu'ils produisent conformément à l'article 13, paragraphe 7, de la directive 2000/60/CE:

- a) un tableau présentant les limites de quantification des méthodes d'analyse appliquées, et des informations sur les performances de ces méthodes au regard des critères définis à l'article 4 de la directive 2009/90/CE de la Commission;
- b) pour les substances pour lesquelles il a été fait usage de la possibilité prévue au paragraphe 3:
 - i) la motivation et la justification du recours à cette possibilité;
 - ii) le cas échéant, les NQE de remplacement établies, la preuve du niveau de protection au moins équivalent qu'elles procurent, ainsi que les données et les méthodes utilisées pour les établir, et les catégories d'eaux de surface auxquelles elles s'appliqueraient;
 - iii) en vue d'une comparaison avec les informations visées au paragraphe 5, point a), du présent article, les limites de quantification des méthodes d'analyse pour la ou les matrices spécifiées à l'annexe I, partie A, de la présente directive, y compris des informations sur la performance de ces méthodes au regard des critères définis à l'article 4 de la directive 2009/90/CE de la Commission;
- c) la justification de la fréquence de surveillance appliquée conformément au paragraphe 4, si les contrôles sont espacés de plus d'un an.

6. Les États membres font procéder à une analyse de l'évolution à long terme des concentrations des substances prioritaires énumérées à l'annexe I, partie A, qui ont tendance à s'accumuler dans les sédiments et/ou le biote, en prêtant une attention particulière aux substances numérotées 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 et 44, et en se fondant sur la surveillance de l'état des eaux réalisée conformément à l'article 8 de la directive 2000/60/CE. Sous réserve des dispositions de l'article 4 de la directive 2000/60/CE, ils prennent les mesures nécessaires pour veiller à ce que ces concentrations n'augmentent pas de manière significative dans les sédiments et/ou le biote concernés. *[Remarque: la modification consiste uniquement en l'ajout des références des nouvelles substances prioritaires (30 à 44)]*

Les États membres déterminent la fréquence des contrôles à effectuer dans les sédiments et/ou le biote de manière à fournir des données suffisantes pour procéder à une analyse fiable de l'évolution à long terme. À titre indicatif, les contrôles devraient avoir lieu tous les trois ans, à moins qu'un autre intervalle ne se justifie sur la base des connaissances techniques et des avis des experts. *[Remarque: le présent paragraphe n'est pas modifié]*

7. La Commission examine les progrès techniques et scientifiques, y compris les conclusions des évaluations du risque visées à l'article 16, paragraphe 2, points a) et b), de la directive 2000/60/CE et les informations provenant de l'enregistrement de substances qui ont été rendues accessibles au public conformément à l'article 119 du règlement (CE) n° 1907/2006, et, le cas échéant, propose une révision des NQE établies à l'annexe I, partie A, de la présente directive conformément à la procédure visée à l'article 294 du traité, selon le calendrier prévu à l'article 16, paragraphe 4, de la directive 2000/60/CE. *[Remarque: le présent paragraphe n'est pas modifié]*

8. La Commission est habilitée à adopter des actes délégués conformément à l'article 10 en vue de la modification de l'annexe I, partie B, point 3, de la présente directive.

(*) JO L 201 du 1.8.2009, p. 36.»

3. L'article 4, paragraphe 4, et l'article 5, paragraphe 6, sont supprimés.
4. L'article 8 est remplacé par le texte suivant:

«Article 8

Réexamen de l'annexe X de la directive 2000/60/CE

La Commission fait rapport au Parlement européen et au Conseil sur les résultats du réexamen régulier de l'annexe X de la directive 2000/60/CE prévu à l'article 16, paragraphe 4, de ladite directive. Le cas échéant, elle accompagne son rapport de propositions pertinentes, en particulier de propositions visant à recenser de nouvelles substances prioritaires ou de nouvelles substances prioritaires dangereuses, ou à répertorier certaines substances prioritaires en tant que substances dangereuses prioritaires, et à définir des NQE correspondantes pour les eaux de surface, les sédiments ou le biote, selon le cas.»

5. L'article 8 *bis* suivant est inséré:

«Article 8 bis

Dispositions spécifiques pour les substances se comportant comme des substances persistantes, bioaccumulables et toxiques ubiquistes

Dans le cas des substances numérotées 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 et 44, qui figurent à l'annexe I, partie A, de la présente directive, les États membres peuvent:

- a) présenter les informations relatives à l'état chimique séparément de celles correspondant aux autres substances mentionnées dans les plans de gestion de district hydrographique qui sont élaborés conformément à l'article 13 de la directive 2000/60/CE, sans préjudice des dispositions de l'annexe V, section 1.4.3, de ladite directive concernant la présentation de l'état chimique global, et/ou
- b) réaliser des contrôles moins intensifs que ceux prévus pour les substances prioritaires conformément à l'article 3, paragraphe 4, de la présente directive et à l'annexe V de la directive 2000/60/CE, pour autant que la surveillance réalisée soit représentative et qu'il existe déjà, en ce qui concerne la présence de ces substances dans l'environnement aquatique, une base de référence statistique fiable, couvrant au moins un cycle de plans de gestion de district hydrographique, d'une durée de six ans.

Le premier paragraphe est sans préjudice des objectifs et des obligations énoncés à l'article 4, paragraphe 1, point a), à l'article 11, paragraphe 3, point k), et à l'article 16, paragraphe 6, de la directive 2000/60/CE.»

6. L'article 8 *ter* suivant est inséré:

«Article 8 *ter*

Liste de vigilance

1. La Commission établit une liste de vigilance composée de substances pour lesquelles des données de surveillance à l'échelle de l'Union sont recueillies en vue d'étayer les futurs exercices d'établissement des priorités conformément à l'article 16, paragraphe 2, de la directive 2000/60/CE.

La liste de vigilance ne contient jamais plus de vingt-cinq substances ou groupes de substances et elle précise, pour chaque substance, la matrice de surveillance applicable. Les substances sont choisies parmi celles qui, au vu des informations disponibles, sont susceptibles de présenter un risque significatif pour ou via l'environnement aquatique au niveau de l'Union. Lors du choix des substances à faire figurer sur la liste de vigilance, la Commission tient compte de toutes les informations disponibles, y compris les projets de recherche, la caractérisation du district hydrographique par les États membres et les programmes de surveillance établis par ceux-ci au titre des articles 5 et 8 de la directive 2000/60/CE, ainsi que des informations relatives aux volumes de production des substances concernées, à leurs modes d'utilisation, à leurs concentrations dans l'environnement et à leurs effets, y compris les informations recueillies conformément aux directives 98/8/CE, 2001/82/CE* et 2001/83/CE du Parlement européen et du Conseil**, au règlement (CE) n° 1907/2006 et au règlement (CE) n° 1107/2009 du Parlement européen et du Conseil ***.

2. Le pouvoir d'adopter des actes délégués est conféré à la Commission conformément à l'article 10 en vue de l'établissement de la liste de vigilance visée au paragraphe 1 du présent article.

3. La Commission établit la liste de vigilance visée au paragraphe 1 au plus tard le [...] ²⁴.

4. Les États membres surveillent chaque substance figurant sur la liste de vigilance en procédant à des contrôles dans certaines stations de surveillance représentatives pendant une période d'au moins douze mois commençant dans les trois mois suivant l'inscription de la substance sur la liste de vigilance.

Chaque État membre sélectionne au moins une station pour 15 000 km² de territoire en moyenne, tout État membre devant disposer au minimum d'une station.

Lors du choix des stations représentatives ainsi que pour déterminer la fréquence de la surveillance et les dates des contrôles, les États membres prennent en compte les modes d'utilisation de la substance. La fréquence de la surveillance n'est pas inférieure à une fois par an.

5. Les États membres communiquent à la Commission les résultats de la surveillance effectuée en application du paragraphe 4 dans les dix-huit mois suivant

²⁴ Douze mois après l'adoption de la présente directive.

l'inscription de la substance sur la liste de vigilance, et tous les douze mois par la suite, aussi longtemps que la substance demeure sur la liste. Ils fournissent également des informations démontrant la représentativité de la station et présentant la stratégie de surveillance.

6. La Commission peut adopter des actes d'exécution établissant des spécifications techniques pour la surveillance des substances figurant sur la liste de vigilance, ainsi que des formats techniques pour la déclaration à la Commission des résultats de la surveillance et des informations connexes. Ces actes d'exécution sont adoptés conformément à la procédure d'examen visée à l'article 9, paragraphe 2.

* JO L 311 du 28.11.2001, p. 1.

** JO L 311 du 28.11.2001, p. 67.

*** JO L 309 du 24.11.2009, p. 1.»

7. L'article 9 est remplacé par le texte suivant:

«Article 9

1. La Commission est assistée par le comité établi par l'article 21, paragraphe 1, de la directive 2000/60/CEE. Il s'agit d'un comité au sens du règlement (UE) n° 182/2011.^(*)

2. Lorsqu'il est fait référence au présent paragraphe, l'article 5 du règlement (UE) n° 182/2011 s'applique.

(*) JO L 55 du 28.2.2011, p. 13.»

8. L'article 10 est remplacé par le texte suivant:

«Article 10

Exercice de la délégation

1. Le pouvoir d'adopter des actes délégués est conféré à la Commission sous réserve des conditions fixées au présent article.

2. Le pouvoir d'adopter les actes délégués visés à l'article 3, paragraphe 8, et à l'article 8 *ter*, paragraphe 2, est conféré à la Commission pour une période indéterminée à compter du [...]²⁵.

3. La délégation de pouvoir visée à l'article 3, paragraphe 8, et à l'article 8 *ter*, paragraphe 2, peut être révoquée à tout moment par le Parlement européen ou le Conseil. La décision de révocation met un terme à la délégation du pouvoir spécifié dans cette décision. La révocation prend effet le jour suivant celui de la publication de ladite décision au *Journal officiel de l'Union européenne* ou à une date ultérieure qui y est précisée. Elle n'affecte pas la validité des actes délégués déjà en vigueur.

²⁵ Date d'entrée en vigueur de la présente directive.

4. Aussitôt qu'elle adopte un acte délégué, la Commission le notifie simultanément au Parlement européen et au Conseil.

5. Un acte délégué adopté en vertu de l'article 3, paragraphe 8, et de l'article 8 *ter*, paragraphe 2, n'entre en vigueur que s'il n'a donné lieu à aucune objection du Parlement européen ou du Conseil dans un délai de deux mois à compter de sa notification à ces deux institutions, ou si, avant l'expiration de ce délai, le Parlement européen et le Conseil ont tous les deux informé la Commission de leur intention de ne pas formuler d'objections. Ce délai est prolongé de deux mois à l'initiative du Parlement européen ou du Conseil.»

9. À l'annexe I, la partie A est remplacée par le texte figurant à l'annexe II de la présente directive.

10. À l'annexe I, partie B, le point 2 est remplacé par le texte suivant:

«2. Colonnes 6 et 7 du tableau: pour toute masse d'eau de surface donnée, l'application des NQE-CMA a pour effet que, en tout point de surveillance représentatif de cette masse d'eau, la concentration mesurée ne dépasse pas la norme.

Toutefois, conformément à l'annexe V, section 1.3.4, de la directive 2000/60/CE, les États membres peuvent instaurer des méthodes statistiques, telles que le calcul des centiles, afin de garantir un niveau acceptable de confiance et de précision dans la détermination de la conformité aux NQE-CMA. Si de telles méthodes sont instaurées, elles sont conformes aux règles détaillées établies conformément à la procédure d'examen visée à l'article 9, paragraphe 2, de la présente directive.»

11. Les annexes II et III sont supprimées.

Article 3

1. Les États membres mettent en vigueur les dispositions législatives, réglementaires et administratives nécessaires pour se conformer à la présente directive au plus tard le [...] ²⁶. Ils communiquent immédiatement à la Commission le texte de ces dispositions ainsi qu'un tableau de correspondance entre ces dispositions et la présente directive.

Lorsque les États membres adoptent ces dispositions, celles-ci contiennent une référence à la présente directive ou sont accompagnées d'une telle référence au moment de leur publication officielle. Les modalités de cette référence sont arrêtées par les États membres.

2. Les États membres communiquent à la Commission le texte des dispositions essentielles de droit interne qu'ils adoptent dans le domaine couvert par la présente directive.

²⁶ Douze mois après l'adoption de la présente directive.

Article 4

La présente directive entre en vigueur le vingtième jour suivant celui de sa publication au *Journal officiel de l'Union européenne*.

Article 5

Les États membres sont destinataires de la présente directive.

Fait à Bruxelles, le 31.1.2012

Par le Parlement européen
Le président

Par le Conseil
Le président

ANNEXE I

«ANNEXE X LISTE DES SUBSTANCES PRIORITAIRES DANS LE DOMAINE DE L'EAU

Numéro	Numéro CAS ¹	Numéro UE ²	Nom de la substance prioritaire ³	Répertoriée comme substance dangereuse prioritaire
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alachlore	
(2)	120-12-7	204-371-1	Anthracène	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazine	
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzène	
(5)	sans objet	sans objet	Diphényléthers bromés	X ⁴
(6)	7440-43-9	231-152-8	Cadmium et ses composés	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Chloroalcanes, C10-13	X

Numéro	Numéro CAS ¹	Numéro UE ²	Nom de la substance prioritaire ³	Répertoriée comme substance dangereuse prioritaire
(8)	470-90-6	207-432-0	Chlorfenvinphos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Chlorpyrifos (éthylchlorpyrifos)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dichloroéthane	
(11)	75-09-2	200-838-9	Dichlorométhane	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-ethylhexyl)phthalate (DEHP)	X
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluoranthène ⁵	
(16)	118-74-1	204-273-9	Hexachlorobenzène	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Hexachlorobutadiène	X
(18)	608-73-1	210-168-9	Hexachlorocyclohexane	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Isoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Plomb et ses composés	

Numéro	Numéro CAS ¹	Numéro UE ²	Nom de la substance prioritaire ³	Répertoriée comme substance dangereuse prioritaire
(21)	7439-97-6	231-106-7	Mercure et ses composés	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naphthalène	
(23)	7440-02-0	231-111-4	Nickel et ses composés	
(24)	sans objet	sans objet	Nonylphénols	X ⁶
(25)	sans objet	sans objet	Octylphénols ⁷	
(26)	608-93-5	210-172-0	Pentachlorobenzène	X
(27)	87-86-5	201-778-6	Pentachlorophénol	
(28)	sans objet	sans objet	Hydrocarbures polycycliques (HAP) ⁸ aromatiques	X

Numéro	Numéro CAS ¹	Numéro UE ²	Nom de la substance prioritaire ³	Répertoriée comme substance dangereuse prioritaire
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazine	
(30)	sans objet	sans objet	Composés du tributylétain	X ⁹
(31)	12002-48-1	234-413-4	Trichlorobenzène	
(32)	67-66-3	200-663-8	Trichlorométhane (chloroforme)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluraline	X
(34)	115-32-2	204-082-0	Dicofol	X
(35)	1763-23-1	217-179-8	Acide perfluorooctanesulfonique et ses dérivés (perfluorooctanesulfonate - PFOS)	X
(36)	124495-18-7	sans objet	Quinoxylène	X
(37)	sans objet	sans objet	Dioxines et composés de type dioxine	X ¹⁰
(38)	74070-46-5	277-704-1	Aclonifène	
(39)	42576-02-3	255-894-7	Bifénox	
(40)	28159-98-0	248-872-3	Cybutryne	
(41)	52315-07-8	257-842-9	Cyperméthrine ¹¹	
(42)	62-73-7	200-547-7	Dichlorvos	
(43)	sans objet	sans objet	Hexabromocyclododécane (HBCDD)	X ¹²
(44)	76-44-8 / 1024-57-3	200-962-3 / 213-831-0	Heptachlore et époxyde d'heptachlore	X
(45)	886-50-0	212-950-5	Terbutryne	
(46)	57-63-6	200-342-2	17-alpha-éthynylestradiol ¹³	
(47)	50-28-2	200-023-8	17-bêta-estradiol ¹³	
(48)	15307-79-6	239-346-4	Diclofénac ¹³	

- 1 CAS: Chemical Abstracts Service.
- 2 Numéro UE: Inventaire européen des produits chimiques commercialisés (EINECS) ou Liste européenne des substances chimiques notifiées (ELINCS).
- 3 Lorsque des groupes de substances ont été sélectionnés, sauf indication expresse, des représentants typiques de ce groupe sont définis aux fins de l'établissement des normes de qualité environnementale.
- 4 Uniquement le tétrabromodiphényléther (n° CAS 93703-48-1), le pentabromodiphényléther (n° CAS: 32534-81-9), l'hexabromodiphényléther (n° CAS: 36483-60-0) et l'heptabromodiphényléther (numéro CAS: 68928-80-3).
- 5 Le fluoranthène figure sur la liste en tant qu'indicateur d'autres hydrocarbures aromatiques polycycliques, plus dangereux.
- 6 Nonylphénol (n° CAS: 25154-52-3; n° UE: 246-672-0), y compris les isomères 4-nonylphénol (n° CAS: 104-40-5; n° UE: 203-199-4) et 4-nonylphénol (ramifié) (n° CAS: 84852-15-3; n° UE: 284-325-5).
- 7 Octylphénol (n° CAS: 1806-26-4; n° UE: 217-302-5), y compris l'isomère 4-(1,1',3,3'- tétraméthylbutyl)-phénol (n° CAS: 140-66-9; n° UE: 205-426-2).
- 8 Y compris le benzo(a)pyrène (n° CAS: 50-32-8; n° UE: 200-028-5), le benzo(b)fluoranthène (n° CAS: 205-99-2; n° UE: 205-911-9), le benzo(g, h,i)perylène (n° CAS: 191-24-2; n° UE: 205-883-8), le benzo(k)fluoranthène (n° CAS: 207-08-9; n° UE: 205-916-6) et l'indéno(1,2,3-cd)pyrène (n° CAS: 193-39-5; n° UE: 205-893-2), mais à l'exception de l'anthracène, du fluoranthène et du naphthalène, qui sont énumérés séparément.
- 9 Y compris le tributylétain-cation (n° CAS: 36643-28-4).
- 10 Comprend les composés suivants:
- sept dibenzo-p-dioxines polychlorées (PCDD): 2,3,7,8-T4CDD (n° CAS: 1746-01-6), 1,2,3,7,8-P5CDD (n° CAS: 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (n° CAS: 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (n° CAS: 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (n° CAS: 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (n° CAS: 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (n° CAS: 3268-87-9);
- dix dibenzofurannes polychlorés (PCDF): 2,3,7,8-T4CDF (n° CAS: 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (n° CAS: 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (n° CAS: 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (n° CAS 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (n° CAS: 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (n° CAS: 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (n° CAS: 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (n° CAS: 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (n° CAS: 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (n° CAS: 39001-02-0);
- douze biphényles polychlorés de type dioxine (PCB-TD): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, n° CAS: 32598-13-3), 3,3',4',5-T4CB (PCB 81, n° CAS: 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, n° CAS: 32598-14-4), 2,3,4,4',5-P5CB (PCB 114, n° CAS: 74472-37-0), 2,3',4,4',5-P5CB (PCB 118, n° CAS: 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-

P5CB (PCB 123, n° CAS: 65510-44-3), 3,3',4,4',5-P5CB (PCB 126, n° CAS: 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5-H6CB (PCB 156, n° CAS: 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, n° CAS: 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, n° CAS: 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, n° CAS: 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, n° CAS: 39635-31-9).

¹¹ Inclut les huit isomères compris dans le n° CAS 52315-07-8, et donc également le n° CAS 67375-30-8 (alpha-cyperméthrine).

¹² Comprend le 1,3,5,7,9,11-hexabromocyclododécane (n° CAS: 25637-99-4), le 1,2,5,6,9,10-hexabromocyclododécane (n° CAS: 3194-55-6), l'α-hexabromocyclododécane (n° CAS: 134237-50-6), le β-Hexabromocyclododécane (n° CAS: 134237-51-7) et le γ-hexabromocyclododécane (n° CAS: 134237-52-8).

¹³ L'inscription de ces substances à l'annexe X est sans préjudice du règlement (CE) n° 726/2004, de la directive 2001/83/CE et de la directive 2001/82/CE.»

ANNEXE II

«PARTIE A: NORMES DE QUALITÉ ENVIRONNEMENTALE (NQE)

MA: moyenne annuelle.

CMA : concentration maximale admissible.

Unité: [µg/l] pour les colonnes (4) à (7)

[µg/kg de poids humide] pour la colonne (8)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
N °	Nom de la substance	Numéro CAS ¹	NQE-MA ² Eaux de surface intérieures ³	NQE-MA ² Autres eaux de surface	NQE-CMA ⁴ Eaux de surface intérieures ³	NQE-CMA ⁴ Autres eaux de surface	NQE Biote ¹²
(1)	Alachlore	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	Anthracène	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	Atrazine	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	Benzène	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	Diphényléthers bromés ⁵	32534-81-9	4,9 10 ⁻⁸	2,4 10 ⁻⁹	0,14	0,014	0,0085

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
N °	Nom de la substance	Numéro CAS ¹	NQE-MA ² Eaux de surface intérieures ³	NQE-MA ² Autres eaux de surface	NQE-CMA ⁴ Eaux de surface intérieures ³	NQE-CMA ⁴ Autres eaux de surface	NQE Biote ¹²
(6)	Cadmium et ses composés (suivant les classes de dureté de l'eau) ⁶	7440-43-9	≤ 0,08 (classe 1) 0,08 (classe 2) 0,09 (classe 3) 0,15 (classe 4) 0,25 (classe 5)	0,2	≤ 0,45 (classe 1) 0,45 (classe 2) 0,6 (classe 3) 0,9 (classe 4) 1,5 (classe 5)	≤ 0,45 (classe 1) 0,45 (classe 2) 0,6 (classe 3) 0,9 (classe 4) 1,5 (classe 5)	
(6 bis)	Tétrachlorure de carbone ⁷	56-23-5	12	12	sans objet	sans objet	
(7)	Chloroalcanes C10-13 ⁸	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	Chlorfenvinphos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	Chlorpyrifos (éthylchlorpyrifos)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
N °	Nom de la substance	Numéro CAS ¹	NQE-MA ² Eaux de surface intérieures ³	NQE-MA ² Autres eaux de surface	NQE-CMA ⁴ Eaux de surface intérieures ³	NQE-CMA ⁴ Autres eaux de surface	NQE Biote ¹²
(9 bis)	Pesticides cyclodiènes: Aldrine ⁷ Dieldrine ⁷ Endrine ⁷ Isodrine ⁷	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	$\Sigma = 0,01$	$\Sigma = 0,005$	sans objet	sans objet	
(9 ter)	DDT total ^{7,9}	sans objet	0,025	0,025	sans objet	sans objet	
	para-para-DDT ⁷	50-29-3	0,01	0,01	sans objet	sans objet	
(10)	1,2-dichloroéthane	107-06-2	10	10	sans objet	sans objet	
(11)	Dichlorométhane	75-09-2	20	20	sans objet	sans objet	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
N °	Nom de la substance	Numéro CAS ¹	NQE-MA ² Eaux de surface intérieures ³	NQE-MA ² Autres eaux de surface	NQE-CMA ⁴ Eaux de surface intérieures ³	NQE-CMA ⁴ Autres eaux de surface	NQE Biote ¹²
(12)	Phtalate de bis(2-éthylhexyle) (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	sans objet	sans objet	
(13)	Diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	Endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	Fluoranthène	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	Hexachlorobenzène	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	Hexachlorobutadiène	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	Hexachlorocyclohexane	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	Isoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	Plomb et ses composés	7439-92-1	1,2 ¹³	1,3	14	14	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
N °	Nom de la substance	Numéro CAS ¹	NQE-MA ² Eaux de surface intérieures ³	NQE-MA ² Autres eaux de surface	NQE-CMA ⁴ Eaux de surface intérieures ³	NQE-CMA ⁴ Autres eaux de surface	NQE Biote ¹²
(21)	Mercurure et ses composés	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	Naphtalène	91-20-3	2	2	130	130	
(23)	Nickel et ses composés	7440-02-0	4 ¹³	8,6	34	34	
(24)	Nonylphénols (4-nonylphénol)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	Octylphénols (4-(1,1', 3,3' - tétraméthylbutyl)-phénol))	140-66-9	0,1	0,01	sans objet	sans objet	
(26)	Pentachlorobenzène	608-93-5	0,007	0,0007	sans objet	sans objet	
(27)	Pentachlorophénol	87-86-5	0,4	0,4	1	1	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
N °	Nom de la substance	Numéro CAS ¹	NQE-MA ² Eaux de surface intérieures ³	NQE-MA ² Autres eaux de surface	NQE-CMA ⁴ Eaux de surface intérieures ³	NQE-CMA ⁴ Autres eaux de surface	NQE Biote ¹²
(28)	Hydrocarbures aromatiques polycycliques (HAP) ¹¹	sans objet	sans objet	sans objet	sans objet	sans objet	
	Benzo(a)pyrène	50-32-8	1,7 10 ⁻⁴	1,7 10 ⁻⁴	0,27	0,027	2 pour les poissons 5 pour les crustacés et les céphalopodes 10 pour les mollusques
	Benzo(b)fluoranthène	205-99-2			0,017	0,017	
	Benzo(k)fluoranthène	207-08-9			0,017	0,017	
	Benzo(g,h,i)perylène	191-24-2			8,2 10 ⁻³	8,2 10 ⁻⁴	
	Indeno(1,2,3-cd)pyrène	193-39-5					
(29)	Simazine	122-34-9	1	1	4	4	
(29 bis)	Tétrachloroéthylène ⁷	127-18-4	10	10	sans objet	sans objet	
(29 ter)	Trichloroéthylène ⁷	79-01-6	10	10	sans objet	sans objet	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
N °	Nom de la substance	Numéro CAS ¹	NQE-MA ² Eaux de surface intérieures ³	NQE-MA ² Autres eaux de surface	NQE-CMA ⁴ Eaux de surface intérieures ³	NQE-CMA ⁴ Autres eaux de surface	NQE Biote ¹²
(30)	Composés du tributylétain (tributylétain-cation)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	
(31)	Trichlorobenzène	12002-48-1	0,4	0,4	sans objet	sans objet	
(32)	Trichlorométhane	67-66-3	2,5	2,5	sans objet	sans objet	
(33)	Trifluraline	1582-09-8	0,03	0,03	sans objet	sans objet	
(34)	Dicofol	115-32-2	1,3 10 ⁻³	3,2 10 ⁻⁵	sans objet ¹⁰	sans objet ¹⁰	33
(35)	Acide perfluorooctanesulfonique et ses dérivés (perfluorooctanesulfonate PFOS)	1763-23-1	6,5 10 ⁻⁴	1,3 10 ⁻⁴	36	7,2	9,1
(36)	Quinoxifène	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	
(37)	Dioxines et composés de type dioxine	Voir note de bas de page 10 de l'annexe X de la directive 2000/60/CE					Somme de PCDD + PCDF + PCB-TD 0,008 µg.kg ⁻¹ TEQ ¹⁴
(38)	Aclonifène	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	Bifénox	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	Cybutryne	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	Cyperméthrine	52315-07-8	8 10 ⁻⁵	8 10 ⁻⁶	6 10 ⁻⁴	6 10 ⁻⁵	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
N °	Nom de la substance	Numéro CAS ¹	NQE-MA ² Eaux de surface intérieures ³	NQE-MA ² Autres eaux de surface	NQE-CMA ⁴ Eaux de surface intérieures ³	NQE-CMA ⁴ Autres eaux de surface	NQE Biote ¹²
(42)	Dichlorvos	62-73-7	6 10 ⁻⁴	6 10 ⁻⁵	7 10 ⁻⁴	7 10 ⁻⁵	
(43)	Hexabromocyclo dodécane (HBCDD)	Voir note de bas de page 12 de l'annexe X de la directive 2000/60/CE	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167
(44)	Heptachlore et époxyde d'heptachlore	76-44-8 / 1024-57-3	2 10 ⁻⁷	1 10 ⁻⁸	3 10 ⁻⁴	3 10 ⁻⁵	6,7 10 ⁻³
(45)	Terbutryne	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	
(46)	17-alphaéthinyles tradiol	57-63-6	3,5 10 ⁻⁵	7 10 ⁻⁶	sans objet	sans objet	
(47)	17-bêta-estradiol	50-28-2	4 10 ⁻⁴	8 10 ⁻⁵	sans objet	sans objet	
(48)	Diclofénac	15307-79-6	0,1	0,01	sans objet ¹⁰	sans objet ¹⁰	

¹ CAS: Chemical Abstracts Service.

² Ce paramètre est la norme de qualité environnementale exprimée en valeur moyenne annuelle (NQE-MA). Sauf indication contraire, il s'applique à la concentration totale de tous les isomères.

³ Les eaux de surface intérieures comprennent les rivières et les lacs et les masses d'eau artificielles ou sérieusement modifiées qui y sont reliées.

⁴ Ce paramètre est la norme de qualité environnementale exprimée en concentration maximale admissible (NQE-CMA). Lorsque les NQE-CMA sont indiquées comme étant «sans objet», les valeurs retenues pour les NQE-MA sont considérées comme assurant une protection contre les pics de pollution à court terme dans les rejets

continus, dans la mesure où elles sont nettement inférieures à celles définies sur la base de la toxicité aiguë.

- 5 Pour le groupe de substances prioritaires dénommé «Diphényléthers bromés» (n° 5), il convient de comparer les NQE à la somme des concentrations des congénères portant les numéros 28, 47, 99, 100, 153 et 154.
- 6 Pour le cadmium et ses composés (n° 6), les valeurs retenues pour les NQE varient en fonction de la dureté de l'eau telle que définie par les cinq classes suivantes: classe 1: <40 mg CaCO₃/l; classe 2: 40 à <50 mg CaCO₃/l, classe 3: 50 à <100 mg CaCO₃/l; classe 4: 100 à < 200 mg CaCO₃/l et classe 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l.
- 7 Cette substance n'est pas une substance prioritaire mais un des autres polluants pour lesquels les NQE sont identiques à celles définies dans la législation qui s'appliquait avant le 13 janvier 2009.
- 8 Aucun paramètre indicatif n'est prévu pour ce groupe de substances. Le ou les paramètres indicatifs doivent être déterminés par la méthode d'analyse.
- 9 Le DDT total comprend la somme des isomères suivants: 1,1,1-trichloro-2,2 bis (p-chlorophényl)éthane (n° CAS: 50-29-3; n° UE: 200-024-3); 1,1,1-trichloro-2 (o-chlorophényl)-2-(p-chlorophényl)éthane (n° CAS: 789-02-6; n° UE: 212-332-5); 1,1-dichloro-2,2 bis (p-chlorophényl)éthylène (n° CAS: 72-55-9; n° UE: 200-784-6); et 1,1-dichloro-2,2 bis (p-chlorophényl)éthane (n° CAS: 72-54-8; n° UE: 200-783-0).
- 10 Les informations disponibles ne sont pas suffisantes pour établir une NQE-CMA pour ces substances.
- 11 Pour le groupe de substances prioritaires dénommé «hydrocarbures aromatiques polycycliques (HAP)» (n° 28), la NQE pour le biote est fondée sur la toxicité du benzo(a)pyrène, qui devrait être mesuré en tant que marqueur des autres HAP et dont la concentration devrait être comparée à la NQE. La NQE-MA dans l'eau est une valeur correspondante.
- 12 Sauf indication expresse, la NQE pour le biote se rapporte aux poissons.
- 13 Ces NQE se rapportent aux concentrations biodisponibles des substances.
- 14 PCDD: dibenzo-p-dioxines polychlorées; PCDF: dibenzofurannes polychlorés; PCB-TD: biphényles polychlorés de type dioxine; TEQ: équivalents toxiques.»

